

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΕ΄

Τετάρτη 13 Ιουλίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 13696, 13727

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Κλήρωση ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής, από τον Πρόεδρό της, μεταξύ των μελών του Αρείου Πάγου, της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας, που έχουν διοριστεί ή προαχθεί στο βαθμό που κατέχουν πριν από την υποβολή της πρότασης για άσκηση δίωξης, για την ανάδειξη πέντε τακτικών και τριών αναπληρωματικών μελών του Δικαστικού Συμβουλίου, καθώς και του ασκούντος καθήκοντα εισαγγελέα και του αναπληρωτή του, σύμφωνα με τα άρθρα 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος, 158 παράγραφοι 1 και 2 του Κανονισμού της Βουλής και 8 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», μετά την από 1η Ιουλίου 2011 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του πρώην Υπουργού κ. Απόστολου-Αθανάσιου Τσοχατζόπουλου, για αξιόποινες πράξεις, σχετικά με την από 15-2-2000 σύμβαση κατασκευής και παράδοσης στο Πολεμικό Ναυτικό υποβρυχίων τύπου 214, σελ. 13687-13696

3. Ανακοινώνεται ότι απεστάλη προς τη Βουλή, με το υπ' αριθμόν 1737/7-7-2011 έγγραφο του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατάλογος των μελών του Αρείου Πάγου, της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας, που έχουν διοριστεί ή προαχθεί στο βαθμό που κατέχουν πριν από την υποβολή της πρότασης για άσκηση δίωξης, (15-4-2011), σύμφωνα με τα άρθρα 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος, 158 παράγραφοι 1 και 2 του Κανονισμού της Βουλής και 8 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», σελ. 13687-13693

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 14 Ιουλίου 2011, σελ. 13696

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών και ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Εξορθολογισμός και βελτίωση της απονομής της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις", σελ. 13697, 13714

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. ,	σελ. 13704
ΒΛΑΤΗΣ Ι. ,	σελ. 13703
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 13709, 13710, 13711
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. ,	σελ. 13701, 13702
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. ,	σελ. 13709
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. ,	σελ. 13702
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ. ,	σελ. 13698
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 13705, 13708, 13711
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 13697
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 13699, 13710

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΟΕ'

Τετάρτη 13 Ιουλίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 13 Ιουλίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.35' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Θέμα: Κλήρωση ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής, από τον Πρόεδρό της, μεταξύ των μελών του Αρείου Πάγου, της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας, που έχουν διοριστεί ή προαχθεί στο βαθμό που κατέχουν πριν από την υποβολή της πρότασης για άσκηση δίωξης, για την ανάδειξη πέντε τακτικών και τριών αναπληρωματικών μελών του Δικαστικού Συμβουλίου, καθώς και του ασκούντος καθήκοντα εισαγγελέα και του αναπληρωτή του, σύμφωνα με τα άρθρα 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος, 158 παράγραφοι 1 και 2 του

Κανονισμού της Βουλής και 8 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», μετά την από 1 Ιουλίου 2011 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του πρώην Υπουργού κ. Απόστολου-Αθανάσιου Τσοχατζόπουλου, για αξιόποινες πράξεις, σχετικά με την από 15-2-2000 σύμβαση κατασκευής και παράδοσης στο Πολεμικό Ναυτικό υποβρυχίων τύπου «214».

Μετά την από 5 Ιουλίου 2011 επιστολή μου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου, απεστάλη προς τη Βουλή, με το υπ' αριθμόν 1737/7-7-2011 έγγραφο του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατάλογος των μελών του Αρείου Πάγου, της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας, που έχουν διοριστεί ή προαχθεί στο βαθμό που κατέχουν πριν από την υποβολή της πρότασης για άσκηση δίωξης, (15-4-2011), σύμφωνα με τα άρθρα 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος, 158 παράγραφοι 1 και 2 του Κανονισμού της Βουλής και 8 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών».

(Ο σχετικός κατάλογος καταχωρίζεται στα Πρακτικά της Βουλής και έχει ως εξής:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ, ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΟΥ
ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΠΟΥ
ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΑΧΘΕΙ ΣΤΟ ΒΑΘΜΟ ΠΟΥ ΚΑΤΕΧΟΥΝ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΙΣ
15-4-2011

Ι. ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ

Όνοματεπώνυμο	Χρονολογία αρχικού διορισμού	Χρονολογία προαγωγής στο βαθμό που κατέχει	Έτος γέννησης
---------------	------------------------------------	---	------------------

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ηλίας Γιαννακάκης	29-06-72	10-09-2008	1945
Εμμανουήλ Καλούδης	29-06-72	10-09-2008	1945
Δημήτριος Πατινίδης	11-08-73	01-07-2009	1946
Θεοδώρα Γκοϊνή	19-07-74	01-07-2009	1946
Ελισάβετ Μουγάκου-Μπρύλλη	17-09-71	08-07-2010	1945
Ρένια Ασημακοπούλου	29-06-72	08-07-2010	1946
Χαράλαμπος Ζώης	11-08-73	08-07-2010	1945
Μιχαήλ Θεοχαρίδης	19-07-74	08-07-2010	1947

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΕΣ

Λιμιλία Λίτινα	27-10-72	16-08-2005	1945
----------------	----------	------------	------

Όνοματεπώνυμο	Χρονολογία αρχικού διορισμού	Χρονολογία προαγωγής στο βαθμό που κατέχει	Έτος γέννη- σης
Σπυρίδων Ζιάκας	11-08-73	28-08-2006	1946
Χαράλαμπος Δημάδης	19-07-74	28-08-2006	1946
Αθανάσιος Κουτρομάνος	19-07-74	28-08-2006	1948
Βασίλειος Λυκούδης	19-07-74	28-08-2006	1947
Γεώργιος Γιαννούλης	19-07-74	16-11-2006	1948
Ανδρέας Τσόλιας	11-08-73	30-01-2007	1945
Βασίλειος Φούκας	19-07-74	18-03-2007	1946
Γεώργιος Χρυσικός	29-04-75	27-07-2007	1948
Ιωάννης Σίδερης	29-04-75	27-07-2007	1948
Νικόλαος Ζαΐρης	29-04-75	27-07-2007	1946
Δήμητρα Παπαντωνοπούλου	29-04-75	27-07-2007	1950
Νικόλαος Λεοντής	29-04-75	27-07-2007	1949
Βιολέττα Κυτέα	29-04-75	27-07-2007	1949
Βαρβάρα Κριτσωτάκη	29-04-75	27-07-2007	1946
Γεωργία Λαλούση	07-10-75	27-07-2007	1946
Αντώνιος Αθηναίος	07-10-75	09-01-2008	1947
Ευτύχιος Παλαιοκαστρίτης	11-08-73	18-03-2008	1945
Γρηγόριος Κουτσόπουλος	07-10-75	01-05-2008	1947
Σπυρίδων Μιτσιάλης	07-10-75	01-05-2008	1948
Νικόλαος Κωνσταντόπουλος	07-10-75	01-05-2008	1947
Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου	29-04-75	31-05-2008	1950
Γεώργιος Γεωργέλλης	07-10-75	04-08-2008	1949
Δημήτριος Μουστάκας	07-10-75	04-08-2008	1947
Δημήτριος Μαζαράκης	07-10-75	04-08-2008	1947
Χαράλαμπος Αθανασίου	14-11-75	04-08-2008	1946
Παναγιώτης Ρουμπής	14-11-75	04-08-2008	1948
Ανδρέας Δουλγεράκης	14-11-75	04-08-2008	1948
Κωνσταντίνος Φράγκος	14-11-75	04-08-2008	1949
Σαράντης Δρινέας	05-04-77	04-08-2008	1945
Νικόλαος Πάσσος	05-04-77	04-08-2008	1950
Γεώργιος Αδαμόπουλος	05-04-77	02-11-2008	1946
Ιωάννης Παπαδόπουλος	23-06-77	22-01-2009	1945
Δημήτριος Τίγγας	23-06-77	22-01-2009	1945
Νικόλαος Μπαχάκης	05-04-77	22-01-2009	1949
Δημητρούλα Υφαντή	05-04-77	06-08-2009	1951

Όνοματεπώνυμο	Χρονολογία αρχικού διορισμού	Χρονολογία προαγωγής στο βαθμό που κατέχει	Έτος γέννησης
Αικατερίνη Βασιλακοπούλου- Κατσαβριά	10-05-78	06-08-2009	1948
Ιωάννης Γιαννακόπουλος	10-05-78	06-08-2009	1951
Χρυσόστομος Ευαγγέλου	10-05-78	06-08-2009	1949
Κωνσταντίνος Τσόλας	10-05-78	06-08-2009	1950
Δημήτριος Κράνης	10-05-78	06-08-2009	1952
Χριστόφορος Κοσμίδης	10-05-78	06-08-2009	1951
Ανδρέας Ξένος	10-05-78	06-08-2009	1949
Κυριακούλα Γεροστάθη	10-05-78	06-08-2009	1945
Βασίλειος Φράγγος	23-08-78	01-09-2009	1946
Ευφημία Λαμπροπούλου	23-08-78	31-03-2010	1950
Αθανάσιος Γεωργόπουλος	22-03-73	23-07-2010	1945
Νικόλαος Τρούσας	10-05-78	23-07-2010	1948
Δημήτριος Κόμης	23-08-78	23-07-2010	1948
Βασίλειος Λαμπρόπουλος	23-08-78	23-07-2010	1947
Αντώνιος Ζευγώλης	23-08-78	23-07-2010	1950
Ερωτόκριτος Καλούδης	23-08-78	23-07-2010	1948
Ασπασία Καρέλλου	23-08-78	23-07-2010	1950
Γεράσιμος Φουρλάνος	23-08-78	23-07-2010	1950
Μιλτιάδης Σπυρόπουλος	23-08-78	17-10-2010	1946
Αργύριος Σταυράκης	23-08-78	30-11-2010	1948
Ιωάννα Πετροπούλου	23-08-78	30-11-2010	1952
Στυλιανή Γιαννούκου	23-08-78	25-01-2011	1950
Ειρήνη Κιουρκτσόγλου- Πετρουλάκη	23-08-78	29-01-2011	1952

III. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ονοματεπώνυμο	Χρονολογία αρχικού διορισμού	Χρονολογία προαγωγής στο βαθμό που κατέχει	Έτος γέννησης
---------------	------------------------------------	---	------------------

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Παναγιώτης Πικραμμένος	05-06-76	01-07-09	1945
------------------------	----------	----------	------

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

✱ Γεώργιος Σταυρόπουλος	14-09-71	19-07-99	1946
Κωνσταντίνος Μενουδάκος	25-08-72	16-07-01	1946
Σωτήριος Ρίζος	26-03-75	07-07-05	1948
Φιλοκτήμων Αρναούτογλου	26-03-75	01-07-09	1948
Νικόλαος Σακελλαρίου	25-04-77	01-07-09	1951
Δημοσθένης Πετρούλιας	05-01-78	01-07-09	1950
Αθανάσιος Ράντος	19-02-79	01-07-09	1953
Αγγελική Θεοφιλοπούλου	25-04-77	08-07-10	1948
Αικατερίνη Συγγούνα	03-08-78	08-07-10	1952

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δημήτριος Κωστόπουλος	25-08-72	06-09-90	1946
Ευδοξία Γαλανού	08-05-74	15-01-92	1948
Γεώργιος Παπαμεντζελόπουλος	26-03-75	28-07-93	1946
Θωμάς Παπαευαγγέλου	25-04-77	09-10-93	1946
Νικόλαος Ρόζος	03-08-78	01-09-96	1948
Αναστάσιος Γκότσης	19-02-79	08-09-96	1952
Αϊρίν-Έβελυν-Μικέλα-Μαίρη Σάρπ	22-02-80	24-07-97	1954
Χρήστος Ράμμος	22-02-80	08-09-97	1951
Νικόλαος Μαρκουλάκης	22-02-80	08-09-97	1950
Διονύσιος Μαρινάκης	22-02-80	24-09-98	1950
Γεώργιος Παπαγεωργίου	11-03-81	01-09-99	1952
Μαρία Καραμανώφ	11-03-81	19-09-99	1955
Μιχαήλ Βηλαράς	11-03-81	19-09-99	1950
Ιωάννης Ματζουράνης	11-03-81	19-11-99	1952
Αικατερίνη Σακελλαροπούλου	11-02-82	03-08-00	1956
Αικατερίνη Χριστοφορίδου	12-02-82	07-08-01	1955
Δημήτριος Αλεξανδρής	12-02-82	13-09-02	1953
Δημήτριος Σκαλτσούνης	11-03-83	10-03-03	1955
Μαρίνα-Ελένη Κωνσταντινίδου	11-03-83	06-08-03	1957
Αριστόβουλος-Γεώργιος Βώρος	09-09-77	13-10-03	1951
Παναγιώτης Ευστρατίου	11-03-83	19-07-04	1955

Ονοματεπώνυμο	Χρονολογία αρχικού διορισμού	Χρονολογία προαγωγής στο βαθμό που κατέχει	Έτος γέννησης
Γεώργιος Ποταμιάς	18-02-84	01-09-04	1953
Μαργαρίτα Γκορτζολίδου	18-02-84	01-09-04	1958
Ευαγγελία Νίκα	18-02-84	07-10-04	1957
Ιωάννης Γράβαρης	25-07-84	07-10-04	1958
Ευθύμιος Αντωνόπουλος	25-07-84	07-10-04	1956
Γεώργιος Τσιμέκας	25-07-84	07-10-04	1956
Ιωάννης Ζόμπολας	09-09-77	15-12-04	1946
Σπυρίδων-Κων/νος Μαρκάτης	25-07-84	16-08-05	1955
Παναγιώτα Καρλή	25-07-84	16-08-05	1956
Δημήτριος Γρατσίας	16-02-85	16-08-05	1957
Αντώνιος Ντέμισιας	07-10-77	02-03-07	1949
Φώτιος Ντζίμας	07-10-77	02-03-07	1949
Σπυριδούλα Χρυσικοπούλου	16-02-85	27-07-07	1958
Ηρακλής Τσακόπουλος	26-09-85	27-07-07	1957
Βασιλική Καλαντζή	09-09-77	30-08-07	1947
Μαρία Σταματελάτου-Μπεριάτου	02-05-79	04-04-08	1949
Μαρίνα Παπαδοπούλου	26-09-85	12-08-09	1959
Βασίλειος Αραβαντινός	26-09-85	12-08-09	1959
Διομήδης Κυριλλόπουλος	26-09-85	12-08-09	1959
Άννα Καλογεροπούλου	26-09-85	12-08-09	1959
Εμμανουήλ Κουσιουρής	07-10-77	01-09-09	1950
Αντώνιος Σταθάκης	28-02-86	01-12-09	1957
Όλγα Ζύγουρα	28-02-86	05-01-10	1959
Βαρβάρα Ραφτοπούλου	28-02-86	11-01-10	1960
Κωνσταντίνος Κουσούλης	28-02-86	04-04-10	1958
Κωνσταντίνα Φιλοπούλου	28-02-86	19-07-10	1960
Θεόδωρος Αραβάνης	12-01-87	31-08-10	1956
Κωνσταντίνος Πισπιρίγκος	12-01-87	31-08-10	1953
Αντωνία Χλαμπέα	30-01-89	20-12-10	1953
Δημήτριος Μακρής	11-07-89	20-12-10	1959

Σημείωση: Ο Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας Γεώργιος Σταυρόπουλος έχει υποβάλει από 4-7-2011 αίτηση παραίτησης από την υπηρεσία.

Αθήνα 7 Ιουλίου 2011
Προϊστάμενος της Διεύθυνσης

ΙΩΑΝ. ΣΤΑΛΙΝΚΑΣ

Π. ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Όνοματεπώνυμο	Χρονολογία αρχικού διορισμού	Χρονολογία προαγωγής στο βαθμό που κατέχει	Έτος γέννησης
---------------	------------------------------------	---	------------------

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ιωάννης - Σπυρίδων Τέντες	22-03-73	1-07-2009	1947
---------------------------	----------	-----------	------

ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

1. Φώτιος Μακρής	29-06-72	30-11-2004	1945
2. Αθανάσιος Κονταξής	22-03-73	28-08-2006	1946
3. Στυλιανός Γκρόζος	11-08-73	28-08-2006	1945
4. Ευτέρπη Κουτσαμάνη	07-10-75	28-08-2006	1949
5. Ρούσσος-Εμμανουήλ Παπαδάκης	07-10-75	29-09-2006	1948
6. Αναστάσιος Κανελλόπουλος	07-10-75	16-11-2006	1947
	μετάταξη	09-10-1976	
7. Νικόλαος Μαύρος	05-04-77	30-01-2007	1945
8. Μιλτιάδης Ανδρειωτέλλης	07-10-75	06-08-2007	1949
	μετάταξη	05-07-1977	
9. Παναγιώτης Νικολούδης	10-05-78	01-05-2008	1949
10. Γεώργιος Παντελής	23-08-78	04-08-2008	1951
11. Γεώργιος Μπόμπολης	10-05-78	06-08-2009	1950
12. Νικόλαος Τσάγγας	23-08-78	06-08-2009	1946
13. Αθανάσιος Κατσιρώδης	23-08-78	06-08-2009	1952
14. Νικόλαος Παντελής	23-08-78	02-09-2009	1951
15. Γεώργιος Κολιοκώστας	03-11-78	02-09-2009	1949
16. Γεώργιος Χατζίκος	03-11-78	23-7-2010	1945
17. Ιωάννης Τζαγκουρνής	03-11-78	23-7-2010	1945

))

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ως μέλη της εφορευτικής επιτροπής της κληρώσεως ορίζονται: Ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γρηγόριος Νιώτης, η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Ροδούλα Ζήση, ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Ευάγγελος Αργύρης, η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου και ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Βαΐτσης Αποστολάτος.

Γραμματέας της επιτροπής ορίζεται ο Βουλευτής κ. Φραγκίσκος Παρασύρης.

Θα διεξαχθούν τρεις διαδοχικές κληρώσεις.

Η πρώτη κλήρωση θα διεξαχθεί μεταξύ των μελών του Αρείου Πάγου που περιλαμβάνονται στον αποσταλέντα κατάλογο, για την ανάδειξη τριών τακτικών μελών του Δικαστικού Συμβουλίου και δύο αναπληρωματικών.

Η δεύτερη κλήρωση θα διεξαχθεί μεταξύ των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας που περιλαμβάνονται στον αποσταλέντα κατάλογο, για την ανάδειξη δύο τακτικών μελών και ενός αναπληρωματικού μέλους του Δικαστικού Συμβουλίου.

Η τρίτη κλήρωση θα διεξαχθεί από τον κατάλογο των μελών της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, για την ανάδειξη του ασκούντος καθήκοντα εισαγγελέα του Δικαστικού Συμβουλίου και του αναπληρωτή του.

Οι κληρώσεις θα διεξαχθούν ως ακολούθως:

Τα ονόματα των δικαστών εκάστης κληρώσεως θα αναγιγνώσκονται από τον Α' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Γρηγόριο Νιώτη.

Η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Ροδούλα Ζήση θα φτιάχνει τους κλήρους.

Ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Ευάγγελος Αργύρης θα τους τοποθετεί, έναν προς έναν, στο αντίστοιχο αδιαφανές σφαιρίδιο, το οποίο θα ρίχνει εντός της διαφανούς κάλπης, η οποία θα ευρίσκεται επί της Έδρας.

Στη συνέχεια θα ανακατευθούν καλά τα αδιαφανή σφαιρίδια μέσα στη διαφανή κάλπη από την Ε' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου.

Τέλος, ο Πρόεδρος της Βουλής θα ανασύρει ένα-ένα τα σφαιρίδια από την κάλπη και κάθε σφαιρίδιο που θα ανασύρεται, θα παραδίδεται στον ΣΤ' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Βαΐτση Αποστολάτο, ο οποίος θα το ανοίγει και θα το επιδεικνύει στον Πρόεδρο της Βουλής και στους παρισταμένους Αντιπροέδρους και, αφού αναγγείλει το όνομα, θα το παραδίδει στο Γραμματέα κ. Φραγκίσκο Παρασύρη, ο οποίος θα γράφει το όνομα στα Πρακτικά.

Από την πρώτη κάλπη, στην οποία θα τοποθετηθούν οι κλήροι με τα ονόματα των μελών του Αρείου Πάγου, θα εξαχθούν τρεις κλήροι για την ανάδειξη τριών τακτικών μελών του Δικαστικού Συμβουλίου και δύο κλήροι για την ανάδειξη δύο αναπληρωματικών μελών.

Από τη δεύτερη κάλπη, στην οποία θα τοποθετηθούν οι κλήροι με τα ονόματα των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, θα εξαχθούν δύο κλήροι για την ανάδειξη δύο τακτικών μελών του Δικαστικού Συμβουλίου και στη συνέχεια, ένας κλήρος για την ανάδειξη ενός αναπληρωματικού μέλους.

Από την τρίτη κάλπη, στην οποία θα τοποθετηθούν οι κλήροι με τα ονόματα των μελών της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, θα εξαχθεί ένας κλήρος για την ανάδειξη του ασκούντος καθήκοντα εισαγγελέα του Δικαστικού Συμβουλίου και ένας κλήρος για την ανάδειξη του αναπληρωτή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε με την πρόταση ως προς τη διαδικασία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου των μελών του Αρείου Πάγου.

(Στο σημείο αυτό αρχίζει η ανάγνωση του καταλόγου των μελών του Αρείου Πάγου από τον Α' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Γρηγόριο Νιώτη)

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ηλίας Γιαννακάκης
Εμμανουήλ Καλούδης
Δημήτριος Πατινίδης

Θεοδώρα Γκοϊνη
Ελισάβετ Μουγάκου-Μπρίλλη
Ρένα Ασημακοπούλου
Χαράλαμπος Ζώης
Μιχαήλ Θεοχαρίδης

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΕΣ

Αιμιλία Λίτινα
Σπυρίδων Ζιάκας
Χαράλαμπος Δημάδης
Αθανάσιος Κουτρομάνος
Βασίλειος Λυκούδης
Γεώργιος Γιαννούλης
Ανδρέας Τσόλιας
Βασίλειος Φούκας
Γεώργιος Χρυσικός
Ιωάννης Σίδερης
Νικόλαος Ζαΐρης
Δήμητρα Παπαντωνοπούλου
Νικόλαος Λεοντής
Βιολέττα Κυτέα
Βαρβάρα Κριτσωτάκη
Γεωργία Λαλούση
Αντώνιος Αθηναίος
Ευτύχιος Παλαιοκαστρίτης
Γρηγόριος Κουτσόπουλος
Σπυρίδων Μιτσιάλης
Νικόλαος Κωνσταντόπουλος
Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου
Γεώργιος Γεωργέλλης
Δημήτριος Μουστάκας
Δημήτριος Μαζαράκης
Χαράλαμπος Αθανασίου
Παναγιώτης Ρουμπής
Ανδρέας Δουλγεράκης
Κωνσταντίνος Φράγκος
Σαράντης Δρινέας
Νικόλαος Πάσος
Γεώργιος Αδαμόπουλος
Ιωάννης Παπαδόπουλος
Δημήτριος Τίγγας
Νικόλαος Μπιχάκης
Δημητρώλα Υφαντή
Αικατερίνη Βασιλακοπούλου-Κατσαβριά
Ιωάννης Γιαννακόπουλος
Χρυσόστομος Ευαγγέλου
Κωνσταντίνος Τσόλας
Δημήτριος Κράνης
Χριστόφορος Κοσμίδης
Ανδρέας Ξένος
Κυριακούλα Γεροστάθη
Βασίλειος Φράγγος
Ευφημία Λαμπροπούλου
Αθανάσιος Γεωργόπουλος
Νικόλαος Τρούσας
Δημήτριος Κόμης
Βασίλειος Λαμπρόπουλος
Αντώνιος Ζευγώλης
Ερωτόκριτος Καλούδης
Ασπασία Καρέλλου
Γεράσιμος Φουρλάνος
Μιλτιάδης Σπυρόπουλος
Αργύριος Σταυράκης
Ιωάννα Πετροπούλου
Στυλιανή Γιαννούκου
Ειρήνη Κιουρκτσόγλου-Πετρουλάκη

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανενγώστησαν συνολικώς τα ονόματα εξήντα επτά δικαστών εκ του καταλόγου των μελών του Αρείου Πάγου.

Διαπιστώνεται ότι έχουν τοποθετηθεί όλα τα προς κλήρωση

ονόματα μέσα στα αδιαφανή σφαιρίδια –ένα σε κάθε σφαιρίδιο- και τοποθετήθηκαν όλα στη διαφανή κάλπη.

Παρακαλώ τώρα την Ε' Αντιπρόεδρο της Βουλής, κ. Βέρα Νικολαΐδου, να ανακατέψει τα σφαιρίδια που βρίσκονται στην κάλπη.

(Στο σημείο αυτό η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Βέρα Νικολαΐδου, ανακατεύει τα σφαιρίδια που βρίσκονται στην κάλπη).
Ευχαριστούμε.

Θα ξεκινήσει τώρα η κλήρωση των ονομάτων.

(Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος της Βουλής εξάγει ανά ένα τα σφαιρίδια, τα παραδίδει στον ΣΤ' Αντιπρόεδρο της Βουλής, κ. Βαΐτση Αποστολάτο, ο οποίος τα αποσφραγίζει, επιδεικνύει στα μέλη του Προεδρείου το ευρισκόμενο σε καθένα από αυτά όνομα, το εκφωνεί προς το Σώμα και το παραδίδει στο Γραμματέα, κ. Φραγκίσκο Παρασύρη, ο οποίος σημειώνει ιδιοχείρως στο σχετικό πρακτικό τα ονόματα κατά σειρά εκφώνησης).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκληρώθησαν κατά σειρά ως τακτικά μέλη του Δικαστικού Συμβουλίου οι εξής τρεις δικαστές εκ του καταλόγου των μελών του Αρείου Πάγου:

1. Βασίλειος Λαμπρόπουλος

2. Νικόλαος Λεοντής

3. Ιωάννης Παπαδόπουλος

Ως αναπληρωματικά μέλη εκληρώθησαν κατά σειρά οι εξής δύο δικαστές εκ του καταλόγου των μελών του Αρείου Πάγου:

1. Βιολέττα Κυτέα

2. Δημήτριος Πατινίδης.

Παρακαλώ να αρχίσει τώρα η ανάγνωση του καταλόγου των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας.

(Στο σημείο αυτό αρχίζει η ανάγνωση του καταλόγου των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας από τον Α' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Γρηγόριο Νιώτη)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Παναγιώτης Πικραμμένος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

Κωνσταντίνος Μενουδάκος

Σωτήριος Ρίζος

Φιλοκλήμων Αρναούτογλου

Νικόλαος Σακελλαρίου

Δημοσθένης Πετρούλιας

Αθανάσιος Ράντος

Αγγελική Θεοφιλοπούλου

Αικατερίνη Συγγούνα

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δημήτριος Κωστόπουλος

Ευδοξία Γαλανού

Γεώργιος Παπαμεντζελόπουλος

Θωμάς Παπαευαγγέλου

Νικόλαος Ρόζος

Αναστάσιος Γκότσης

Αϊρίν-Έβελυν-Μικέλα-Μαίρη Σαρπ

Χρήστος Ράμμος

Νικόλαος Μαρκουλάκης

Διονύσιος Μαρινάκης

Γεώργιος Παπαγεωργίου

Μαρία Καραμανώφ

Μιχαήλ Βηλαράς

Ιωάννης Ματζουράνης

Αικατερίνη Σακελλαροπούλου

Αικατερίνη Χριστοφορίδου

Δημήτριος Αλεξανδρής

Δημήτριος Σκαλτσούνης

Μαρίνα-Ελένη Κωνσταντινίδου

Αριστόβουλος-Γεώργιος Βώρος

Παναγιώτης Ευστρατίου

Γεώργιος Ποταμιάς

Μαργαρίτα Γκορτζολίδου

Ευαγγελία Νίκα

Ιωάννης Γράβαρης

Ευθύμιος Αντωνόπουλος

Γεώργιος Τσιμέκας

Ιωάννης Ζόμπολας

Σπυρίδων-Κων/νος Μαρκάτης

Παναγιώτα Καρλή

Δημήτριος Γρατσίας

Αντώνιος Ντέμισιας

Φώτιος Ντζίμας

Σπυριδούλα Χρυσικοπούλου

Ηρακλής Τσακόπουλος

Βασιλική Καλαντζή

Μαρία Σταματελάτου-Μπεριάτου

Μαρίνα Παπαδοπούλου

Βασίλειος Αραβαντινός

Διομήδης Κυριλλόπουλος

Άννα Καλογεροπούλου

Εμμανουήλ Κουσιουρή

Αντώνιος Σταθάκης

Όλγα Ζύγουρα

Βαρβάρα Ραφτοπούλου

Κωνσταντίνος Κουσούλης

Κωνσταντίνα Φιλοπούλου

Θεόδωρος Αραβάνης

Κωνσταντίνος Πισπιρίγκος

Αντωνία Χλαμπέα

Δημήτριος Μακρής

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεγνώσθησαν συνολικώς τα ονόματα εξήντα δικαστών εκ του καταλόγου των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας. Διαπιστώνεται ότι έχουν τοποθετηθεί όλα τα προς κλήρωση ονόματα μέσα στα αδιαφανή σφαιρίδια –ένα σε κάθε σφαιρίδιο- και τοποθετήθηκαν όλα στη διαφανή κάλπη.

Παρακαλώ τώρα την Ε' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου να ανακατέψει τα σφαιρίδια που βρίσκονται στην κάλπη.

(Στο σημείο αυτό η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου ανακατεύει τα σφαιρίδια που βρίσκονται στην κάλπη).

(Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της Βουλής εξάγει ανά ένα τα σφαιρίδια, τα παραδίδει στον ΣΤ' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Βαΐτση Αποστολάτο, ο οποίος τα αποσφραγίζει, επιδεικνύει στα μέλη του Προεδρείου το ευρισκόμενο σε καθένα από αυτά όνομα, το εκφωνεί προς το Σώμα και το παραδίδει στο Γραμματέα, ο οποίος σημειώνει ιδιοχείρως στο σχετικό πρακτικό τα ονόματα κατά σειρά εκφώνησης).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκληρώθησαν κατά σειρά ως τακτικά μέλη του Δικαστικού Συμβουλίου οι εξής δύο δικαστές εκ του καταλόγου των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας:

1. Ευδοξία Γαλανού.

2. Νικόλαος Ρόζος.

Ως αναπληρωματικό μέλος εκληρώθη ο εξής δικαστής εκ του καταλόγου των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας:

1. Γεώργιος Παπαγεωργίου.

Παρακαλώ να αρχίσει τώρα η ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου.

(Στο σημείο αυτό αρχίζει η ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου από τον Α' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Γρηγόριο Νιώτη).

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ιωάννης-Σπυρίδων Τέντες

ΑΝΤΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Φώτιος Μακρής

Αθανάσιος Κονταξής

Στυλιανός Γκρόζος

Ευτέρπη Κουτζαμάνη

Ρούσσο-Εμμανουήλ Παπαδάκης

Αναστάσιος Κανελλόπουλος

Νικόλαος Μαύρος
Μιλτιάδης Ανδρειωτέλλης
Παναγιώτης Νικολούδης
Γεώργιος Παντελής
Γεώργιος Μπόμπολης
Νικόλαος Τσάγγας
Αθανάσιος Κατσιρώδης
Νικόλαος Παντελής
Γεώργιος Κολιοκώστας
Γεώργιος Χατζίκος
Ιωάννης Τζαγκουρνης

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεγνώσθησαν συνολικώς τα ονόματα δεκαοκτώ εισαγγελέων εκ του καταλόγου των μελών της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου. Διαπιστώνεται ότι έχουν τοποθετηθεί όλα τα προς κλήρωση ονόματα μέσα στα αδιαφανή σφαιρίδια –ένα σε κάθε σφαιρίδιο- και τοποθετήθηκαν όλα στη διαφανή κάλπη.

Παρακαλώ τώρα την Ε' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου να ανακατέψει τα σφαιρίδια που βρίσκονται στην κάλπη.

(Στο σημείο αυτό η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου ανακατεύει τα σφαιρίδια που βρίσκονται στην κάλπη)

(Στη συνέχεια, ο Πρόεδρος της Βουλής εξάγει ανά ένα τα σφαιρίδια, τα παραδίδει στον ΣΤ' Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Βαϊτση Αποστολάτο, ο οποίος τα αποσφραγίζει, επιδεικνύει στα μέλη του Προεδρείου το ευρισκόμενο σε κάθε ένα απ' αυτά όνομα, το εκφωνεί προς το Σώμα και το παραδίδει στο Γραμματέα, ο οποίος σημειώνει ιδιοχείρως στο σχετικό πρακτικό τα ονόματα κατά σειρά εκφώνησης)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκληρώθησαν: ο ασκών καθήκοντα εισαγγελέα του Δικαστικού Συμβουλίου κ. Νικόλαος Μαύρος και ο αναπληρωτής του εκ του καταλόγου των μελών της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου κ. Ιωάννης-Σπυρίδων Τέντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών καθ' όν μέρος αφορούν την ειδική ημερήσια διάταξη, γιατί πρέπει να αποσταλεί στον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου ο κατάλογος των μελών του Δικαστικού Συμβουλίου, τα οποία κληρώθηκαν κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα ομοφώνως παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση της ειδικής ημερήσιας διάταξης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κυρία **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑ ΔΟΥ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 14 Ιουλίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρά-

γραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1053/11-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τη μείωση των τιμών των διοδίων στα Εθνικά Οδικά Δίκτυα.

2. Η με αριθμό 1054/11-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Νάκου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την ολοκλήρωση των εργασιών στην περιφερειακή οδό του Βόλου.

3. Η με αριθμό 1064/11-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την αντιμετώπιση της μόλυνσης του Πηνειού ποταμού.

4. Η με αριθμό 1066/11-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την εξέλιξη των ερευνών για την τρομοκρατική οργάνωση ΣΕΧΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ.

5. Η με αριθμό 1061/11-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για τη λειτουργία των κέντρων Ειδικής Αγωγής.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1056/11-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Κρεμαστινού προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την απελευθέρωση του επαγγέλματος των ταξί στα νησιά.

2. Η με αριθμό 1059/11-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Μαρκόπουλου προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την απελευθέρωση του επαγγέλματος των ταξί.

3. Η με αριθμό 1065/11-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Πρωτούλη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την καταβολή των δεδουλευμένων στους καθηγητές των δημοσίων ΙΕΚ.

4. Η με αριθμό 1067/11-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την εύρεση παθογόνου εντεροαμορραγικού βακτηρίου *E. Coli* σε προϊόντα μεγάλης αλυσίδας καταστημάτων.

5. Η με αριθμό 1062/11-7-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών, σχετικά με τις εξελίξεις στην υπόθεση της «SIEMENS».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Θα ξεκινήσουμε με τον Ειδικό Αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Αθανάσιο Πλεύρη, για οκτώ λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Συζητήσαμε χθες, κύριε Υπουργέ, επί της αρχής το νομοσχέδιο. Εμείς είπαμε ότι το ψηφίζουμε και θα αναφερθώ κυρίως στα άρθρα στα οποία έχουμε πρόβλημα και θα τα καταψηφίσουμε.

Το άρθρο 2 θα το καταψηφίσουμε, διότι δεν θεωρούμε ότι θα προσφέρει τίποτα η αλλαγή στην καθ' ύλην αρμοδιότητα των δικαστηρίων. Αντιθέτως, πιστεύουμε ότι θα υπάρξει μία τρομακτική επιβάρυνση στα ειρηνοδικεία, που ήδη τα έχουμε επιβαρύνει και με άλλες διαδικασίες. Όπως αντίστοιχα και τα μονομελή πρωτοδικεία, δεδομένου ότι λαμβάνουν τις εφέσεις των ειρηνοδικείων, θα δεχθούν μία επιπλέον επιβάρυνση με την αλλαγή του ποσού από τα 80 στα 120 χιλιάδες ευρώ.

Στο άρθρο 12 υπάρχει το εξής πρόβλημα, κύριε Υπουργέ: Ακούμε και τις τοποθετήσεις των δικαστικών επιμελητών που θέλουν να έχουν τη δυνατότητα να κάνουν επιδόσεις στη θύρα της πολυκατοικίας, αλλά θεωρούμε ότι κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει: Ο κλειστός φάκελος δεν διασφαλίζει. Φανταστείτε την εικόνα να γίνεται θυροκόλληση στην εξώπορτα της πολυκατοικίας, σε ένα μεν κλειστό φάκελο, αλλά να βλέπουν όλοι οι ένοικοι της πολυκατοικίας τη θυροκόλληση που έχει γίνει στον κλειστό φάκελο και να αντιλαμβάνονται ότι υπάρχει ένα θέμα. Θα πρέπει να μείνει η διαδικασία όπως έχει. Και δεν μπορώ να πιστέψω αυτό που ακούω για το ότι δεν ανοίγουν οι εξώπορτες των πολυκατοικιών. Ας περιμένουν, κάποια στιγμή θα ανοίξει η εξώπορτα.

Μεγάλο πρόβλημα έχουμε -και σας το είχαμε πει- στο άρθρο 17 με το ευεργέτημα πένιας. Στην πολιτική των αντικινήτρων -πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει στο μεταναστευτικό- δεν πρέπει να δίνεται κανένα τέτοιο ευεργέτημα, πόσω μάλλον όταν δεν υπάρχει αμοιβαιότητα.

Το μεγάλο πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, το έχουμε στο άρθρο 22. Αυτήν τη στιγμή αλλάζει όλη η διαδικασία της αοριστίας της αγωγής. Είναι λάθος. Υπάρχει ο κίνδυνος αιφνιδιασμού του εναγομένου ανά πάσα στιγμή. Ξέρετε και το γνωρίζετε πολύ καλά, η πολιτική δική στηρίζεται στο γεγονός ότι δεν υπάρχει αιφνιδιασμός των μερών, ότι κατατίθενται οι προτάσεις, ότι είναι μία έγγραφη διαδικασία, έχει κατατεθεί αγωγή και ξαφνικά τώρα, σε μία αγωγή που έχει κατατεθεί, να έρχεται η μέρα της δικασίμου, δηλαδή μετά από δύο-δύομισι χρόνια κι εκείνη τη στιγμή να γίνονται διορθώσεις ακόμα και προφορικά και ανάλογα με το δικαστή, ο οποίος βρίσκεται στην έδρα να καθοδηγείται η διαδικασία. Πιστεύουμε ότι είναι λάθος. Δεν πρέπει να πάμε καθόλου σε αυτήν τη διαδικασία.

Με την ίδια έννοια πιστεύουμε ότι λανθασμένα γίνεται η τροποποίηση στο άρθρο 27, που σε αυτό το άρθρο μέχρι τώρα υπήρχε η δυνατότητα προφορικά να γίνει επίκληση κάποιων ισχυρισμών. Μεταξύ των όρων που δινόταν αυτή η δυνατότητα, ήταν και αν κάτι αποδεικνύεται εγγράφως αλλά υπάρχει δικαιολογημένη αδυναμία του κομιστή του εγγράφου, του ενάγοντος που δεν τον προσκόμισε. Τώρα το αφήνετε αυθαίρετο.

Στις άλλες διατάξεις δεν έχουμε κάτι να επισημάνουμε προς το αρνητικό. Εμείς, κύριε Υπουργέ, έχουμε αυτές τις ενστάσεις. Θεωρούμε ότι κάποιες δύσκολες αποφάσεις που έχετε εδώ, όπως είναι τα μονομελή εφετεία, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Θα συμφωνήσω με αυτό που αναφέρθηκε και από τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο, προφανώς αν δεν είχαμε όλο αυτό το πρόβλημα, δεν θα επιλέγαμε τις μονομελείς συνθέσεις αλλά σε κάθε περίπτωση πιστεύουμε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα

στην παροχή δικαιοσύνης διότι μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη σε καλούς δικαστές, έστω και σε μονομελείς συνθέσεις.

Και επειδή υπάρχει πάντα στην πολιτική κι ένας ρεαλισμός, δεν μπορούμε να υποτιμούμε και αυτό που γίνεται στην πράξη, που η πράξη κατά βάση είναι ότι το φόρτο όλης της υπόθεσης το φέρει ο εισηγητής δικαστής και όχι η πολυμελής σύνθεση.

Αντίστοιχα θα στηρίξουμε και μία δύσκολη πάλι παράγραφο που έρχεται και είναι το θέμα τού να υπάρξει δικαστικό ένησιμο στην αναγνωριστική αγωγή. Φέρατε και τη δικλίδα ασφαλείας, δηλαδή τη μεταβατική περίοδο να ισχύει από τις αγωγές που θα κατατεθούν, που θα εγερθούν μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου.

Εμείς πιστεύουμε, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να πάμε στην κατεύθυνση αποτροπής, ακόμα και με την έννοια της ακριβούς δικαιοσύνης, η ακριβή δικαιοσύνη, όμως, που θα διασφαλίζει το αδύναμο μέρος. Διότι ένα κομμάτι της αύξησης των παραβόλων, της αύξησης των δικαστικών ενσήμων, της αύξησης των δικαστικών εξόδων, θα πρέπει να πηγαίνει στο να υπάρχει πραγματικά μία υπηρεσία που να βοηθά αυτούς που δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Από την άλλη πλευρά, όμως, το να γίνονται αγωγές 1 εκατομμυρίου, 2 εκατομμυρίων ευρώ, επειδή έτσι το θέλει ο εντολέας ή ο δικηγόρος, να απασχολείται μία ολόκληρη διαδικασία, μία ολόκληρη δικαιοσύνη, να υπάρχει ένας βάσανος και τελικά να φαίνεται ότι αυτή η αγωγή έχει εγερθεί προσχηματικά, προφανώς θα πρέπει να υπάρχει κάποια αποτροπή. Εμείς πιστεύουμε περισσότερο τα δικαστήρια -κι αυτό αν θέλετε δεν είναι δουλειά του νομοθέτη, είναι δουλειά των δικαστηρίων- να βγάλουν πραγματικά δικαστικά έξοδα, το οποίο πολλές φορές αποφεύγουν.

Θέλω να αναφερθώ τώρα στις τροπολογίες τις οποίες φέρνετε. Ως προς το θέμα των δικηγορικών συλλόγων, την τροπολογία την οποία φέρνετε, δεν έχουμε κάποιο πρόβλημα. Είναι ένα πάγιο αίτημα των περιφερειακών δικηγορικών συλλόγων.

Ως προς την άλλη τροπολογία τώρα, υπάρχει το κομμάτι που διορθώνεται και εξορθολογίζεται στα θέματα της παροχής ή όχι δικηγόρου σε κάποιες διαδικασίες, κάποια τεχνικά θέματα και δεν υπάρχει ιδιαίτερο πρόβλημα. Όμως, έχουμε ιδιαίτερο πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, στο κομμάτι το οποίο φέρνετε με το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, με τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Φαίνεται μία αθώα ρύθμιση, αλλά στην πραγματικότητα -γιατί πρέπει να βλέπουμε την πραγματική κατάσταση κύριοι συνάδελφοι- αυτήν τη στιγμή αν ο πολίτης αύριο το πρωί, βάσει της ρύθμισης την οποία φέρνετε, πάει να αγοράσει ένα σπίτι και αυτό το σπίτι το αγοράσει στην αντικειμενική αξία, όπως είναι η πρακτική, μην κοροϊδευόμαστε, θα πρέπει αυτήν τη στιγμή ο συμβολαιογράφος να πάει να τον καταγγείλει και οι δικηγόροι οι οποίοι παρίστανται με αυστηρότατες κυρώσεις, που δεν υπήρχαν καν στον προηγούμενο νόμο.

Αυτήν τη στιγμή γίνεται μία ευθεία διάρρηξη του δικηγορικού απορρήτου. Ουσιαστικά ζητάτε από τους δικηγόρους εάν τους έρθει κάποιος προς υπεράσπιση, ο οποίος έχει κάνει δραστηριότητες που είναι παράνομες και συνδέονται με τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και μέσα σε αυτό το πλαίσιο υπάρχουν κι άλλες εργασίες, αγορά ακινήτων, να πρέπει να πάνε να τους καταγγείλουν στην αρχή.

Εμείς δεν το είχαμε στηρίξει ούτε όταν το έφερε η Νέα Δημοκρατία, γιατί θεωρούσαμε ότι ήταν λάθος.

Κοιτάξετε να δείτε τι γίνεται. Βάζοντας σ' αυτόν εδώ τον τόπο απλώς κυρώσεις επικοινωνιακού τύπου, για να μπορούμε να τα «σερβιρούμε» στην κοινή γνώμη και να λέμε «ορίστε, αυτές είναι οι κυρώσεις» και ουσιαστικά να κυνηγάμε όλη την κοινωνία και όλη την οικονομία λόγω του ότι μπορούν να υπάρχουν κάποιες κραυγαλέες περιπτώσεις, θεωρούμε ότι αυτό δεν είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να συνεχίσω και θα ολοκληρώσω σε δύο-τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίστε, κύριε Πλεύρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Είναι μία λάθος ρύθμιση, την οποία

και πρακτικά να το δούμε, δεν θα λειτουργήσει. Θέλετε να μου πείτε ότι με το που θα ψηφιστεί αυτό αύριο το πρωί, θα πάτε στις εφορίες και ξαφνικά δεν θα βλέπετε αγοραπωλησίες στην αντικειμενική αξία; Αυτό θα βλέπετε πάλι! Και μετά θα πρέπει να βάλετε έναν ολόκληρο ελεγκτικό μηχανισμό, επειδή υπάρχουν κάποια φαινόμενα άλλης μορφής εγκληματικού χρήματος.

Όταν όμως έχουμε διευρύνει τη νομιμοποίηση στο επίπεδο της φοροδιαφυγής, στο επίπεδο της μη δήλωσης των πραγματικών αξιών, καταλαβαίνουμε ότι μπαίνουμε σε επικίνδυνα μονοπάτια.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ασχοληθώ και με τις δύο τροπολογίες τις οποίες έχουμε καταθέσει και υπάρχει η δυνατότητα να τις κάνετε δεκτές. Μάλιστα, στη μία τροπολογία συμφωνεί απόλυτα και το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, γιατί στην αναφορά την οποία κάναμε, μας ενημέρωσε ότι σας έχει μεταβιβάσει το αίτημα και το στηρίζει.

Πρόκειται γι' αυτό που λένε οι αστυνομικοί και είναι εύλογο. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους κακώς, κατά την άποψή μας, έχει αυξηθεί τόσο πολύ στα αυτεπαγγέλτως διωκόμενα αδικήματα το παράβολο. Εμείς πιστεύουμε στην ακριβή δικαιοσύνη, αλλά δεν μπορεί στο αυτεπαγγέλτως διωκόμενο αδίκημα, που και μόνο αν λάβει γνώση ο εισαγγελέας πρέπει να κινήσει τη διαδικασία, να βάζετε παράβολο 100 ευρώ.

Οι αστυνομικοί όμως, λένε ότι, όταν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους συλλαμβάνουν κάποιον και αυτός τους εξυβρίζει ή γίνεται οτιδήποτε άλλο και πάνε να υποβάλουν τη μηνυτήρια αναφορά, πρέπει να πληρώνουν και οι ίδιοι οι αστυνομικοί για τη σύλληψη που έχουν κάνει. Ζητούν, λοιπόν, κάτι εύλογο: δηλαδή, όταν είναι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, είτε για έγκληση στην οποία είναι παθόντες είτε για μηνυτήρια αναφορά, να μπορούν να απαλλάσσονται από την παροχή του παραβόλου.

Πιστεύω ότι τουλάχιστον αυτήν την τροπολογία είναι εύκολο να την κάνετε αποδεκτή και τώρα.

Επίσης, υπάρχει και μια άλλη τροπολογία την οποία εμείς πιστεύουμε και τη στηρίζουμε. Όμως, αντιλαμβάνομαι ότι αυτή θέλει μια μεγαλύτερη σκέψη.

Κατά την ίδια λογική, λοιπόν, οι αστυνομικοί επιθυμούν να μην μπαίνουν στην αυτόφωρη διαδικασία, στην οποία δεν μπαίνουν δικηγόροι και πολλοί άλλοι παράγοντες της δίκης. Οι αστυνομικοί, δηλαδή, μιλούν για την περίπτωση που συλλαμβάνουν κάποιον, τον οδηγούν στο αστυνομικό τμήμα και αυτός κάνει μια αντίθετη μήνυση εναντίον τους για να τους βάλει στη διαδικασία του αυτοφώρου. Δεν λέει κανένας να μην ελεγχθεί η συμπεριφορά του αστυνομικού. Όμως, δεν θα πρέπει να τον βάζουμε και αυτόν στη διαδικασία του αυτοφώρου. Δηλαδή, όταν ο αστυνομικός ασκεί τα καθήκοντά του, θα πρέπει να εξαιρείται της αυτόφωρης διαδικασίας.

Θεωρούμε ότι και οι δύο τροπολογίες, που αποτελούν αίτημα της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων, είναι στη σωστή κατεύθυνση και μπορούν να στηριχθούν.

Με αυτές τις σκέψεις, εμείς σας αναφέρουμε και τα άρθρα τα οποία θα καταψηφίσουμε και σε κάθε περίπτωση περιμένουμε τις τομές που φάνηκε ότι και εσείς, αλλά και ο Υπουργός ότι τις αποδέχεστε και αφορούν σε μεγάλο βαθμό την αποδικοστηριοποίηση και τη μείωση της ύλης των αστικών δικαστηρίων.

Επίσης, δεν θα πρέπει να θεωρείτε ότι μόνο με αύξηση οργανικών θέσεων, όπως κάνετε στη μία τροπολογία, θα λύσετε το πρόβλημα της δικαιοσύνης. Η αύξηση οργανικών θέσεων δεν σημαίνει τίποτα. Το θέμα είναι να μειωθεί ο όγκος των υποθέσεων με τις εξωδικαστικές διαδικασίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Δημήτριος Παπουτσής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θεωρώ καθήκον μου να ζητήσω συγγνώμη από το Σώμα για την αργοπορημένη έλευσή μου εντός της Αιθούσης της Ολομέλειας. Λόγοι ανάγκης να παρίσταμαι ταυτόχρονα και σε άλλες εν εξελίξει συνεδριάσεις επιτροπών, πέραν των δύο αυτήν τη στιγμή στη Βουλή, με ανάγκασαν να υποπέσω σ' αυτό το ολίσθημα. Και βέβαια, το λέω γιατί θέλω να απαντήσω στον εκδηλούμενο επιθετικό λαϊκισμό που υπάρχει αυτήν την εποχή, αναφορικά με το

τι κάνουν οι Βουλευτές, όταν η εικόνα της Αίθουσας παρουσιάζει άδεια έδρανα. Όμως, αυτός ο λαϊκισμός αναπτύσσεται και εντός του Κοινοβουλίου τις τελευταίες μέρες και αφορά το πώς και με ποιους όρους ασκούνται τα καθήκοντα των Βουλευτών.

Και τώρα έρχομαι στο κυρίως θέμα.

Σε ό,τι αφορά την κατ' άρθρο συζήτηση, θα επιχειρήσω να είμαι όσο το δυνατόν συντομότερος, μια και υπάρχουν συγκλίνομενες απόψεις για τον κορμό των βασικότερων άρθρων αυτής της σημαντικής νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Θα αναφερθώ επιγραμματικά στα περισσότερα από αυτά.

Στο Κεφάλαιο Α' του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου και συγκεκριμένα με το άρθρο 1 αντικαθίσταται το άρθρο 9 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και προστίθεται στο τέλος του ένα εδάφιο. Με αυτήν δε την προσθήκη επιλύεται η αμφισβήτηση ως προς τον τρόπο υπολογισμού της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς σε περίπτωση επικουρικής σώρευσης αγωγών.

Με τα άρθρα 2 και 3 του σχεδίου νόμου αναπροσαρμόζονται δραστικά στα άρθρα 14 και 16 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τα όρια των χρηματικών ποσών των ειρηνοδικείων και των μονομελών πρωτοδικείων, προκειμένου αυτά να ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες κατανομής της καθ' ύλην αρμοδιότητας.

Με το άρθρο 4 προβλέπεται ότι οι αποφάσεις των ειρηνοδικείων θα κρίνονται στο μέλλον κατ' έφεση από το μονομελές πρωτοδικείο. Επίσης, οι αποφάσεις των μονομελών πρωτοδικείων θα ελέγχονται από το εφετείο, που θα έχει στη σύνθεσή του αυτήν τη φορά μόνο έναν εφέτη. Όλες οι αποφάσεις που εκδίδονται από δικαστήριο μονομελούς συνθέσεως θα κρίνονται κατ' αναίρεση από τον Άρειο Πάγο που θα δικάζει στην περίπτωση αυτή με τριμελή σύνθεση.

Με το άρθρο 5 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το άρθρο 35 που αφορά την ειδική δωσιδικία αδικοπραξίας.

Με το άρθρο 7 του σχεδίου νόμου αντικαθίστανται όλες οι διατάξεις του άρθρου 96 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ως προς τον τύπο χορήγησης της πληρεξουσιότητας, με σκοπό την απλοποίηση της όλης διαδικασίας.

Με τα άρθρα 8, 9 και 10 του σχεδίου νόμου τροποποιούνται οι ρυθμίσεις των άρθρων 117, 119 και 122 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στο βαθμό που κρίνεται απαραίτητο, έτσι ώστε να καθιερωθεί η με ηλεκτρονικά μέσα άσκηση των διαδικαστικών πράξεων, καθώς και η κατάθεση ή η επίδοση γενικά δικογράφων, όπως και η σύνταξη εκθέσεων.

Με τα άρθρα 11 και 14 προβλέπεται ότι στις μη εργάσιμες μέρες πρέπει να ενταχθεί και η μέρα του Σαββάτου, ώστε να μην μπορεί να γίνει επίδοση κατά την ημέρα αυτή.

Επίσης, για την αποφυγή διατάραξης του ψυχισμού του ανηλίκου παραλήπτη εν προκειμένω από την ανάγνωση του περιεχομένου επιδοτού εγγράφου και σε αρμονία με το παράδειγμα ρυθμίσεων σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προτείνεται αντίστοιχα με το άρθρο 12 ο περιορισμός της δυνατότητας εναλλακτικής επίδοσης μόνο σε ενηλίκους που συνοικούν με τον προς όν η επίδοση.

Με τις τροποποιήσεις που επιφέρει το άρθρο 15 επί του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προβλέπεται η αναστολή κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως και 31 Αυγούστου των προθεσμιών που αφορούν την αναγκαστική εκτέλεση.

Με το άρθρο 18 του σχεδίου νόμου αναπροσαρμόζονται προς τα πάνω τα ποσά που αναγράφονται αντιστοίχως στα άρθρα 204, 205 και 207 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Με το άρθρο 19 παύει να είναι υποχρεωτική η απόπειρα επίλυσης της διαφοράς, όπως προβλεπόταν από το άρθρο 214 Α, γιατί δεν απέδωσε αποτελέσματα. Ωστόσο, με τη νέα ρύθμιση εξακολουθεί να παρέχεται δυνατότητα συμβιβασμού στους διαδίκους και τους πληρεξουσίους τους καθ' όλη τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας και σε κάθε στάδιο της δίκης.

Με το άρθρο 20 του σχεδίου νόμου προβλέπεται η κατάθεση της αγωγής με ηλεκτρονικά μέσα, καθώς και η με ηλεκτρονικά μέσα σύνταξη της έκθεσης για την κατάθεση της αγωγής.

Με το άρθρο 22 τροποποιούνται τα άρθρα 224, 226 παράγραφος 4, 233 και 236 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και αντιμετωπίζεται νομοθετικά το ζήτημα της αοριστίας. Έτσι, επιχειρείται η τήρηση μιας εύλογης ισορροπίας μεταξύ του συζητητικού συ-

στήματος και της δικαστικής παρέμβασης. Λόγοι ορθής κρίσεως και εξοικονόμηση δαπανών και χρόνου συνηγορούν επιπλέον στον ενεργότερο ρόλο του δικαστή, που αποτελεί πλέον κανόνα στις σύγχρονες ευρωπαϊκές νομοθεσίες.

Περαιτέρω, τροποποιείται το άρθρο 233 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το οποίο αναφέρεται διεξοδικά στην τηρούμενη από τα δικαστήρια διαδικασία για την επίτευξη δικαστικού συμβιβασμού.

Με τα άρθρα 23 και 24 του σχεδίου νόμου τροποποιούνται τα άρθρα 237 και 238 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορούν την κατάθεση προτάσεων και εγγράφων ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου, αλλά και ειρηνοδικείου.

Με το άρθρο 25 επέρχονται μεταξύ άλλων τροποποιήσεις στο άρθρο 254 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και προβλέπεται ότι η εξέταση νέων μαρτύρων επιτρέπεται μόνο για την απόδειξη ισχυρισμών που προέκυψαν για πρώτη φορά μεταγενέστερα.

Με το άρθρο 26 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το άρθρο 268 παράγραφος 4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η διαφοροποίηση του άρθρου 268 ως προς τις προθεσμίες άσκησης της ανταγωγής ενώνεται με τη διαφορετική διαδικασία ενώπιον του πολυμελούς και ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου, ενώ γίνεται διάκριση και για το ειρηνοδικείο, στο οποίο η κατάθεση των προτάσεων δεν είναι υποχρεωτική.

Με το άρθρο 28 του σχεδίου νόμου τροποποιείται το άρθρο 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορά τις ειδικές διατάξεις για τη συζήτηση ενώπιον των μονομελών και των πολυμελών δικαστηρίων.

Με τα άρθρα 29 έως 33 του σχεδίου νόμου τροποποιούνται διατάξεις που αφορούν στην ερήμην δίκη.

Με το άρθρο 36 του σχεδίου νόμου προστίθενται στο άρθρο 339 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ως επώνυμο αποδεικτικό μέσο οι ένορκες βεβαιώσεις, αφού οι τελευταίες αποτελούν κατά το παρόν σχέδιο νόμου αποδεικτικό μέσο, το οποίο ρυθμίζεται με ειδικές διατάξεις.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 40 του σχεδίου νόμου προστίθεται στο άρθρο 444 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δεύτερη παράγραφος, η οποία σκοπεύει να διευκρινίσει και με ρητή νομική διάταξη ότι στην έννοια των μηχανικών απεικονίσεων περιλαμβάνονται και τα μέσα ηλεκτρονικής επικοινωνίας, τα οποία χρησιμοποιούνται ευρέως στις σύγχρονες συναλλαγές.

Με το άρθρο 41 διευκρινίζεται μεταξύ άλλων ότι στα ηλεκτρονικά έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 444 παράγραφος 2 δεν προσδίδεται μεγαλύτερη αποδεικτική δύναμη από εκείνη του κλασικού ιδιωτικού εγγράφου.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 42 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 466 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και αναπροσαρμόζονται τα χρηματικά όρια των μικροδιαφορών, με σκοπό να διευρυνθεί η κατηγορία των διαφορών που εκδικάζονται με αυτόν τον τρόπο.

Το άρθρο 43 έχει ως σκοπό την επιτάχυνση της διαδικασίας προσδιορισμού της δικασίμου και επιπρόσθετα την απαλλαγή των διαδίκων από τη μέχρι τώρα διαδικαστική γραφειοκρατία και ταλαιπωρία και από τη χωρίς αποχρώντα λόγο αναμονή, καθυστέρηση και ενδεχομένως μετακίνηση.

Με το άρθρο 45 του σχεδίου επέρχονται επουσιώδεις αλλαγές στο δίκαιο της αναψηλαφήσεως.

Με το άρθρο 46 του σχεδίου καταργείται το προπαρασκευαστικό στάδιο του ελέγχου των αιτήσεων αναίρεσης και επανέρχεται το προηγούμενο του ν. 2915/2001 καθεστώς.

Με το άρθρο 47 ρυθμίζεται η ερημοδικία του ενάγοντος που δικαζόταν, υπό το φως του αντίστοιχου άρθρου 270 παράγραφος 5, ωσει παρών.

Με το άρθρο 48 μεταξύ άλλων καθίσταται πλέον υποχρεωτική σε όλες τις υποθέσεις η κλήτευση των αντιδίκων πριν από είκοσι τέσσερις ώρες, εκτός αν υφίσταται κίνδυνος βλάβης των δικαιωμάτων του αιτούντος.

Το άρθρο 51 εξορθολογίζει κάποιες λεπτομέρειες στο καθεστώς των πλειστηριασμών, όπως και στις ημερομηνίες κατά τις οποίες μπορεί να διενεργείται αναγκαστική εκτέλεση για απόδοση ακινήτου.

Το άρθρο 52 του σχεδίου τροποποιεί κάποια ποσά στο δίκαιο

αναγκαστικής εκτέλεσης.

Με την εισαγόμενη ρύθμιση του άρθρου 53 παρέχεται, μεταξύ άλλων, η δυνατότητα στον εκάστοτε δικαστικό επιμελητή να ορίσει τον καταλληλότερο τρόπο για τη διενέργεια ενός πλειστηριασμού.

Το άρθρο 54 του σχεδίου τροποποιεί το άρθρο 960 παράγραφος 2 εδάφιο β' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, για να ανταποκριθεί στις ανάγκες πληρέστερης δημοσιότητας.

Με το άρθρο 57 προβλέπεται ότι η κατάσχεση στα χέρια τράπεζας ως τρίτης γίνεται με επίδοση του κατασχετηρίου εγγράφου, είτε στην έδρα της είτε σε οποιοδήποτε κατάστημά της.

Στο άρθρο 58 του σχεδίου προστίθενται δύο νέα άρθρα –το άρθρο 991 Α και 991 Β– ώστε να προσαρμοστεί ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας στην συντελεσθείσα ήδη αποϋλοποίηση των τίτλων μετοχών και των λοιπών χρηματοπιστωτικών μέσων, των οποίων η υπεγγυότητα στα δικαστικά μέτρα των δανειστών είναι σκόπιμο να ρυθμιστεί και νομοθετικώς.

Με το άρθρο 60 του σχεδίου προβλέπεται πλέον η δημοσίευση του αποσπάσματος της περιλήψης κατασχετήριας έκθεσης και στην ιστοσελίδα Δημοσιεύσεων Πλειστηριασμών.

Με το άρθρο 62 προβλέπεται η κατάργηση της προσωπικής κρατήσεως για εμπορικές απαιτήσεις.

Στο Κεφάλαιο Β' του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου, το οποίο περιλαμβάνει τις μεταβατικές διατάξεις, θα ξεχωρίσω και θα σταθώ στο άρθρο 68, με το οποίο εισάγεται ρύθμιση, η οποία δίνει τη δυνατότητα στους ασκούμενους δικηγόρους να διενεργούν μέρος της άσκησης τους και στα Ειρηνοδικεία.

Θα σταθώ, επίσης, στο άρθρο 70, με το οποίο προβλέπεται η επιβολή τέλους δικαστικού ενσήμου και επί αναγνωριστικών αγωγών, στις οποίες περιλαμβάνονται βεβαίως και οι καταψηφιστικές μετά τον περιορισμό του αιτήματός τους σε μόνο το αναγνωριστικό, έτσι ώστε να επέλθει τόσο η αύξηση των δημοσίων εσόδων όσο και η αποτροπή προδήςλων αβάσιμων αγωγών.

Λόγω έλλειψης χρόνου επί τροχάδην θα αναφερθώ και στις δύο τροπολογίες, οι οποίες εντάχθηκαν στο συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Η πρώτη τροπολογία αφορά μεταξύ άλλων την παροχή δυνατότητας συστάσεως Λογαριασμού Ενίσχυσης και Αλληλοβοήθειας Δικηγόρων (ΛΕΑΔ) σε εκείνους τους δικηγορικούς συλλόγους που δεν είχαν προβεί σε σύσταση εν λόγω λογαριασμού, κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 31 παράγραφος 2 του ν. 2676/1999.

Με τη δεύτερη τροπολογία, μεταξύ άλλων, τροποποιούνται και συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του άρθρου 432 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που αφορούν στους αγνώστου διαμονής κατηγορουμένους, που παραπέμπονται για κακούργημα. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε τώρα με τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Σήμερα ολοκληρώνεται η συζήτηση του υπό ψήφιση νομοσχεδίου για τη βελτίωση και τον εξορθολογισμό της απονομής της πολιτικής δικαιοσύνης, που τροποποιεί άρθρα του Κώδικα της Πολιτικής Δικονομίας και ουσιαστικά, όπως και χθες επεσήμανα, είναι μία νομοθετική πρωτοβουλία που κατά το σύνολό της αποδίδει το πνεύμα της νομοθετικής επιμέλειας που πρέπει να διακρίνει κάθε εγχείρημα του ιδίου περιεχομένου.

Θεωρώ πράγματι –και το επαναλαμβάνω χωρίς να φείδομαι επαινετικών λόγων– ότι είναι ένα νομοθέτημα που θα αποδειχθεί ότι κάνει εύστοχες ρυθμίσεις σε όλες τις διατάξεις, εκτός, βέβαια, από εκείνες για τις οποίες εμείς, από την πλευρά μας, θεωρούμε ότι υπάρχει κάποιο ζήτημα.

Οι διατάξεις αυτές είναι: Η διάταξη του άρθρου 4 παράγραφος 2, η διάταξη του άρθρου 22 παράγραφος 5 και η διάταξη του άρθρου 70, καθώς και η επιφύλαξη που έχουμε διατυπώσει για την απόσυρση της διατάξης του άρθρου 72.

Λίγα λόγια για τις συγκεκριμένες διατάξεις. Πράγματι, κύριε

Υπουργέ, ενώ η προσπάθειά σας να αποκαταστήσετε κάποιες διατάξεις που είχαν προκαλέσει αρρυθμία με την εφαρμογή τους είναι επιτυχής και, κυρίως, επαναλαμβάνω είναι και απόλυτα εναρμονισμένες με το ύφος των διατάξεων του Κώδικα της Πολιτικής Δικονομίας, ώστε να μη διασαλεύεται η συνοχή και η ενότητα του συγκεκριμένου κώδικα, εντούτοις με τις συγκεκριμένες διατάξεις προσπαθείτε να καθιερώσετε κάποιες αποκλίσεις και από το δογματικό πνεύμα του νομοθέτη του κώδικα της Πολιτικής Δικονομίας, αλλά κυρίως να δώσετε σε αυτόν τον Κώδικα μια χροιά ουσιαστικής συμμετοχής στα χρηματοοικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τόπος. Αναφέρομαι στη διάταξη του άρθρου 70, με την οποία επιβάλλετε τέλος δικαστικού ενσήμου και στις αναγνωριστικές αγωγές.

Βέβαια, είστε ειλικρινής, διότι στην αιτιολογική έκθεση, πράγματι, αναφέρεστε στο γεγονός ότι η συγκεκριμένη διάταξη αποσκοπεί να πετύχει και την ποθούμενη σε όλα τα πεδία και τα επίπεδα της κρατικής δραστηριότητας αύξηση των δημοσίων εσόδων.

Όμως, με αυτήν ακριβώς τη ρύθμιση διακόπτεται η συνέχεια σε μια παράδοση που θέλει την αναγνωριστική αγωγή να είναι το όπλο του φτωχού πολίτη που καταφεύγει στα δικαστήρια, προκειμένου να επιτύχει την αυθεντική διάγνωση και με δύναμη δεδικασμένου της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας μιας έννομης σχέσης του Αστικού και Ιδιωτικού Δικαίου. Απ' αυτήν την πλευρά πράγματι δυσκολεύετε την πρόσβαση του πολίτη στα δικαστήρια.

Κατά τούτο, όπως και χθες είπα, πράγματι η συγκεκριμένη διάταξη προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 20 παράγραφος 1 του Συντάγματος, δηλαδή προσβάλλει το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της ακώλυτης πρόσβασης στα δικαστήρια του δικαίωματος που ονομάζεται «αίτημα για παροχή δικαστικής προστασίας».

Όσον αφορά, επίσης, τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 22, και εκεί υπάρχει μια απόκλιση από τα δογματικά θεμέλια του Κώδικα της Πολιτικής Δικονομίας. Πράγματι εδώ υπάρχει μία ρήξη με το συζητητικό σύστημα που επικρατεί, με το σύστημα που την κίνηση και την εξέλιξη της πολιτικής δίκης την αναθέτει στην αυτονομία της ιδιωτικής θέλησης, δηλαδή στη βούληση των διαδίκων.

Έτσι, όταν ο δικαστής έχει με τη διάταξη αυτή υπηρεσιακό καθήκον να επεμβαίνει στη σφαίρα δράσης των διαδίκων και στην αυτονομία της βούλησης, η οποία αποτελεί το θεμέλιο που κινεί τη συγκεκριμένη διαδικασία απονομής δικαιοσύνης, και να επιβάλλει τη διόρθωση και τη θεραπεία αοριστιών ή ελλείψεων στους πραγματικούς ισχυρισμούς στους συγκεκριμένους διαδίκους και μάλιστα στον ενάγοντα κατά τη διαδικασία της συζήτησης της αγωγής, κατά τη φάση της διεύθυνσης των εργασιών για την απονομή του δικαίου, τότε πράγματι δημιουργείται πρόβλημα.

Το πρόβλημα αυτό στην πράξη θα αντιμετωπιστεί με δύο εκδοχές: Η μία είναι το γεγονός ότι υπάρχει ζήτηση, γιατί κατ' αυτόν τον τρόπο αιφνιδιάζεται ο εναγόμενος. Την υστάτη στιγμή μπορεί ένας ισχυρισμός, ο οποίος θεωρείται σαφής, ελλιπής και ανεπίδεκτος δικαστικής εκτιμήσεως να διασωθεί και κατά τούτο να κληθεί ο εναγόμενος την υστάτη στιγμή να αντιμετωπίσει στο πλαίσιο της πολιτικής δίκης μία πολύ μεγάλη απειλή για τα συμφέροντά του.

Η δεύτερη εκδοχή, που είναι εξίσου σημαντική, είναι ότι, επειδή σε αυτόν το μάταιο κόσμο τα χαρίσματα δεν έχουν κατανεμηθεί εξίσου σε όλους τους ανθρώπους, είναι προφανές πως αυτή η συγκεκριμένη διάταξη ως προς την εφαρμογή της θα εξαρτηθεί από την ικανότητα του δικαστή.

Έτσι, λοιπόν, οι ικανότεροι δικαστές θα είναι σε θέση να διασώσουν περισσότερες υποθέσεις, σε σύγκριση με εκείνους οι οποίοι, είτε είναι αδιάφοροι είτε είναι ανεπαρκείς, όσον αφορά τη γνώση και του αντικειμένου της δουλειάς τους.

Άρα, εδώ, έχουμε να αντιμετωπίσουμε κι αυτό το φαινόμενο, του να είναι δηλαδή, προϊόν μιας τυχαίας εξέλιξης το αν κάποια αγωγή θα σωθεί ή δεν θα σωθεί όσον αφορά την αοριστία κάποιων συγκεκριμένων πραγματικών ισχυρισμών, γιατί ενδέχεται να πέσει σε κάποιον ικανό και επαρκή δικαστή, οπότε είναι βέβαιο ότι θα έχει διαφορετική εξέλιξη απ' ό,τι θα έχει στην αντί-

θετη περίπτωση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Επίσης, θα ήθελα να κάνω δύο αναφορές. Η μία είναι εκείνη που την τόνισα και χθες και σας παρακαλώ από του Βήματος αυτού να ρίξει το Υπουργείο σας ένα φιλόδοργο βλέμμα στους εργαζομένους στα άμισθα υποθηκοφυλακεία. Σε αυτές τις ώρες της χρηματοοικονομικής κρίσης, σε αυτές τις ώρες που η ανεργία αυξάνεται, είναι αδιανόητο σε εργαζομένους που ασχολούνται και έχουν απασχόληση σε δημόσια υπηρεσία, όπως είναι τα υποθηκοφυλακεία, να δημιουργούνται πολύ μεγάλα κενά, όσον αφορά την ασφάλεια της απασχόλησής τους. Πράγματι, υπάρχει οικονομική κρίση, πράγματι τα έσοδα έχουν μειωθεί, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να ανοίξουν οι πύλες για τις απολύσεις των εργαζομένων αυτών, δεδομένου ότι η εξέλιξη και η κατάληξη των εργασιακών τους σχέσεων εναπόκειται στην κυρίαρχη διάθεση των αμίσθων υποθηκοφυλακών.

Πρέπει οπωσδήποτε, κύριε Υπουργέ –μας υποσχεθήκατε βέβαια, αλλά επιμένω- να το αντιμετωπίσετε το θέμα αυτό. Είναι εξόχως σημαντικό. Η ασφάλεια στις εργασιακές σχέσεις στα άμισθα υποθηκοφυλακεία πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο της μέριμνας της πολιτείας και εσείς είστε ο αρμόδιος Υπουργός που πρέπει να απασχοληθείτε με αυτό το θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου χρειαστούν δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Εν κατακλείδι, επειδή ξέρω ότι προέρχεστε από το χώρο της αγωνιστικής δικαιοσύνης, της δικαιοσύνης που την υπηρετούν οι δικηγόροι και οι δικηγορικοί σύλλογοι και επειδή, πράγματι, έχετε διακριθεί και για συνδικαλιστικές αγώνες σε αυτό τον τομέα, ως Πρόεδρος του Δικηγορικού σας Συλλόγου, θεωρώ ότι δεν θα πρέπει να συνδέσετε το όνομά σας με τη ρύθμιση που εισάγετε με τη συγκεκριμένη τροπολογία που καταθέτετε, με την οποία αντικαθίσταται η διάταξη του άρθρου 52 παράγραφος 1 του ν. 3691/2008.

Δεν δικαιούται η πολιτεία να ποινικοποιεί μία σχέση εμπιστοσύνης, μια σχέση ελευθερίας, μια σχέση εκδήλωσης του πιο αγωνιστικού φρονήματος που υπάρχει σε επαγγελματίες στο χώρο της απονομής της δικαιοσύνης, ποινικοποιώντας ή επιβάλλοντας κυρώσεις στην παραβίαση των μέτρων της ιδιαίτερης επιμέλειας που επιβάλλει και στους συμβολαιογράφους και στους δικηγόρους ο ν. 3691/2008. Είναι θεωρώ πολύ ασυγχώρητη παρέμβαση σε αυτές τις σχέσεις του εντολέα και του δικηγόρου, του πληρεξουσίου. Δεν πρέπει να ισχύσει. Είναι δημόσιος λειτουργός ο δικηγόρος. Μπορεί να εκτιμήσει και μπορεί με τον τρόπο του να εισφέρει αυτό που χρειάζεται να εισφέρει στον αγώνα που πράγματι χρειάζεται να κάνουμε όλοι μας για την καταπολέμηση του φαινομένου του ξεπλύματος του βρώμικου, του εγκληματικού χρήματος.

Όμως, θα πρέπει να πάρετε μία πρωτοβουλία και αυτό το καταθέτω εδώ με μεγάλη ευθύνη από τη συμμετοχή μου στις επιτροπές που είχαν σαν αντικείμενο την έρευνα του σκανδάλου της «SIEMENS». Όλη η εγκληματικότητα που έχει σχέση με τη νομιμοποίηση των εσόδων από εγκληματικές πράξεις φωλιάζει, κυριολεκτικά εστιάζεται, στην ίδρυση και στη λειτουργία των λεγόμενων «εξωχωρίων εταιρειών».

Εάν δεν δημιουργήσετε αναχώματα, ούτως ώστε να μην είναι δυνατή η απόκρυψη μεγάλων εισοδημάτων πίσω από το κάλυμμα αυτών των offshore εταιρειών, δεν θα έχετε πετύχει την οποιαδήποτε πρόοδο σε αυτόν τον αγώνα που πρέπει να κάνει η δημοκρατία μας κατά της νομιμοποίησης των εσόδων από εγκληματικές πράξεις, όσο και αν επιμένετε να ποινικοποιείτε τις συμπεριφορές των δικηγόρων, τις συμπεριφορές των συμβολαιογράφων ή των άλλων κρατικών λειτουργών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς τον έμπλοο πάθους λόγο σας, αγαπητέ κύριε συνάδελφε. Έτσι διάλεξαν την Ολυμπία –με ανθρώπους σαν κι εσάς- για κέντρο του κόσμου.

Ο κ. Ιωάννης Γκιόκας, ειδικός αγορητής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, έχει το λόγο.

Κύριε Γκιόκα, σας ακούμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θα επαναλάβουμε τα βασικά σημεία της κριτικής μας στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο που αναφέραμε στη χθεσινή συζήτηση επί της αρχής και αφορούν κατά κύριο λόγο, τις διατάξεις σχετικά με την καθ' ύλην αρμοδιότητα, την εκδίκαση εφέσεων από μονομελή όργανα, την ηλεκτρονική δικαιοσύνη και τις διατάξεις που αφορούν την ερμηνοδικία.

Θέλουμε, όμως, να τονίσουμε ξανά ότι για εμάς τα ζητήματα της ποιότητας και της διαφάνειας στην απονομή της δικαιοσύνης δεν είναι ξεχωριστά, δεν είναι διάφορα από αυτόν καθ' εαυτόν το χαρακτήρα της δικαιοσύνης, που στο πλαίσιο του σημερινού συστήματος είναι δεδομένος, είναι συγκεκριμένος και αυτός είναι βαθιά αντιλαϊκός και ταξικός. Βέβαια, αυτός ο χαρακτήρας απορρέει από τους αντιλαϊκούς νόμους που καλείται να εφαρμόσει η συγκεκριμένη δικαιοσύνη και τη συγκεκριμένη κοινωνική πραγματικότητα που καλείται να διαχειριστεί.

Χαρακτηριστική περίπτωση, για να αντιλήσουμε και ένα παράδειγμα από το παρόν νομοσχέδιο, είναι τα ζητήματα που αφορούν τους πλειστηριαμούς, τα ζητήματα που αφορούν την αναγκαστική εκτέλεση. Στα άρθρα 53 έως 57 του νομοσχεδίου παίρνονται όντως ορισμένα μέτρα που ενισχύουν τη δημοσιότητα και την αποτελεσματικότητα στη διενέργεια των πλειστηριασμών και δεν θα μπορούσε κανείς να έχει την οποιαδήποτε διαφωνία όσον αφορά τη βελτίωση τέτοιων διαδικασιών.

Ποιοι, όμως, θα είναι πραγματικά ωφελημένοι μέσα απ' αυτές τις ρυθμίσεις; Σε πολύ μεγάλο βαθμό ωφελημένοι θα είναι τα πιστωτικά ιδρύματα, οι τράπεζες, οι διαφόρων ειδών τοκογλύφοι που σήμερα, σε συνθήκες κρίσης, σε συνθήκες γενικευμένης ανέχειας από τις πολιτικές της Κυβέρνησης, εκμεταλλεύονται την αδυναμία των λαϊκών οικογενειών, των λαϊκών στρωμάτων να ανταπεξέλθουν στις δανειακές τους υποχρεώσεις, συγκεντρώνοντας όλο και μεγαλύτερα κέρδη. Και βέβαια, τα όποια παρασιτικά κυκλώματα υπάρχουν γύρω από όλο αυτό το σύστημα των πλειστηριασμών, θα εξακολουθήσουν να δρουν και να υπάρχουν.

Συνεπώς, εμείς λέμε ότι δεν αποκλείεται το αστικό κράτος να βρει τρόπους για την άρτια και αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος της δικαιοσύνης. Όμως, αυτή η αρτιότητα, αυτή η αποτελεσματικότητα θα αποτυπώνει ένα πιο εκσυγχρονισμένο αστικό κράτος, με μία δικαιοσύνη που θα επιτελεί πιο αποτελεσματικά την ταξική της αποστολή και θα είναι ταυτόχρονα πιο ακριβή και πιο δυσπρόσιτη για τα λαϊκά στρώματα.

Θέλουμε, όμως, να σταθούμε σε ορισμένες επιμέρους ρυθμίσεις.

Στο άρθρο 5, το οποίο ρυθμίζει την κατά τόπο αρμοδιότητα, εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να ρυθμιστεί ως συντρέχουσα και η αρμοδιότητα του τόπου, όπου επήλθε το ζημιόγono αποτέλεσμα. Πέραν, δηλαδή, από τον τόπο όπου συνέβη ή επίκειται η επέλευση του ζημιόγono αποτελέσματος, να ρυθμιστεί και ο τόπος, όπου επήλθε το ζημιόγono αποτέλεσμα.

Το άρθρο 12 είναι σωστό, όμως κι εμείς είμαστε επιφυλακτικοί όσον αφορά τη θυροκόλληση στην κεντρική είσοδο της πολυκατοικίας. Είναι ένα ζήτημα λεπτό, ένα ζήτημα που αφορά προσωπικά δεδομένα και τέτοιου είδους ζήτημα είναι η σχέση ενός πολίτη με τα δικαστήρια. Συνεπώς, θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση θα πρέπει να απαλειφτεί.

Διαφωνούμε με το άρθρο 18 που αφορά την αύξηση των χρηματικών ποινών. Θεωρούμε ότι είναι ρυθμίσεις εισπρακτικού χαρακτήρα, κατά κύριο λόγο, που δεν έχουν σχέση με την ποιότητα στην απονομή της δικαιοσύνης.

Με μια σειρά ρυθμίσεις, όπως είναι το άρθρο 22 παραδείγματος χάριν, ενισχύεται ουσιαστικά η παρέμβαση του δικαστή για τη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς. Μάλιστα, ιδιαίτερα χαρακτηριστική είναι η μνεία της αιτιολογικής έκθεσης που αναφέρεται ότι: «Οι προβλέψεις των παραγράφων 2 με 4 του άρθρου 233 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αναβαθμίζουν το ρόλο του δικαστή στην απόπειρα δικαστικής, συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς και αποτελούν το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση καθιέρωσης υποχρεωτικού προσταδίου απόπειρας συμβιβασμού με τη συμμετοχή δικαστή στη σχετική διαδικασία...» κ.λπ..

Αν και πράγματι πολλές φορές η συμβιβαστική επίλυση των

διαφορών επιταχύνει τη διαδικασία και μπορεί να επιφέρει μείωση των δικαστικών εξόδων, των εξόδων εκτέλεσης και άλλων, στην πραγματικότητα η τάση αυτή που υπάρχει, δηλαδή το να θεωρείται -ας το πούμε έτσι- πανάκεια η συμβιβαστική επίλυση των διαφορών εκφράζει κατά κάποιο τρόπο και την κυρίαρχη ιδεολογική πλάνη που υπάρχει, ότι είναι δυνατόν να υπάρχει ισότητα μερών στα πλαίσια του σημερινού συστήματος δικαιοσύνης. Εμείς θεωρούμε ότι δεν μπορεί να υπάρχει και επιπλέον, σε ορισμένες περιπτώσεις τέτοιους είδους ρυθμίσεις μπορούν να αξιοποιηθούν, ιδιαίτερα σε εργατικές διαφορές, για άσκηση πίεσεων στο πιο αδύναμο μέρος, ώστε να αποδεχθεί έναν άδικο συμβιβασμό.

Όσον αφορά τα άρθρα 22 και 27, για τα οποία έγινε αρκετός λόγος, θεωρούμε κι εμείς ότι η διόρθωση -ας το πούμε έτσι- της αοριστίας της αγωγής, όντως μπορεί να συμβάλει στην οικονομία και στην επιτάχυνση της δίκης. Όμως θεωρούμε ότι οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις και του άρθρου 22 και του άρθρου 27, που αναφέρεται στη μεταγενέστερη προβολή ενός εγγράφου ως αποδεικτικού μέσου, πραγματικά μπορούν να οδηγήσουν σε δυσχερή θέση τον αντίδικο, δηλαδή να μην μπορεί αυτός να αντικρούσει και το συγκεκριμένο αποδεικτικό μέσο ή τον συγκεκριμένο ισχυρισμό μέσα στη σύντομη προθεσμία που τάσσεται για την αντίκρουση.

Διαφωνούμε με το άρθρο 42 που αφορά τις μικροδιαφορές. Πάει στα 20.000 ευρώ. Θεωρούμε ότι τέτοιου είδους διαφορές δεν είναι μικρής σημασίας και με δεδομένο ότι οι αποφάσεις των ειρηνοδίκων γι' αυτές τις μικροδιαφορές είναι ανέκκλητες, θεωρούμε ότι αυτή η ρύθμιση μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρά προβλήματα.

Σε σχέση με το άρθρο 49: Είναι σωστή η κατάργηση της δυνατότητας του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να ασκήσει ανάρτηση κατά αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων. Όμως το άρθρο αυτό έχει σε πολύ μεγάλο βαθμό υποκριτικό χαρακτήρα, με δεδομένη την πραγματικότητα που αυτήν τη στιγμή υπάρχει στο δημόσιο τομέα. Αφού δηλαδή έχουν διαλυθεί οι εργασιακές σχέσεις, έχει προχωρήσει η απόλυση συμβασιούχων και εργαζομένων με «STAGE», επιβάλλεται ενιαίο μισθολόγιο, έχει επιβληθεί ουσιαστικά νομολογιακή λύση στο ζήτημα των συμβασιούχων, σε αντιδραστική κατεύθυνση, μετά τις παλινωδίες του Αρείου Πάγου και πειθαρχικές διώξεις σε δικαστές που δεν συμμορφώθηκαν, έρχεται τώρα η Κυβέρνηση να καταργήσει μία διάταξη η οποία κατά κάποιο τρόπο αποτελούσε και ένα κραυγαλέο παράδειγμα για την πραγματική ταξική εξάρτηση της δικαιοσύνης.

Κατηγορηματικά αρνητικοί είμαστε στην αύξηση των χρηματικών ποινών για την υποχρέωση εκτέλεσης πράξεων ή παραλείψεων από τον οφειλέτη στις 50.000 και 100.000 ευρώ. Θεωρούμε ότι είναι υπερβολικά ποσά και μπορούν να χρησιμοποιηθούν και για το χτύπημα των εργατικών αγώνων, γιατί μέσα από τέτοιου είδους ρυθμίσεις επιχειρείται η εξόντωση των αγώνων των εργαζομένων, αλλά και του δικαιώματος της απεργίας αφού, ως γνωστόν, στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι συγκεκριμένες υποθέσεις κρίνονται ή κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές.

Σε σχέση με το άρθρο 62, θεωρούμε θετική τη ρύθμιση που αφορά τις εμπορικές απαιτήσεις, την κατάργηση δηλαδή της προσωπικής κράτησης όσον αφορά τις εμπορικές απαιτήσεις. Όμως θεωρούμε ότι πρέπει να ξαναθεθεί το ζήτημα, αν είναι δόκιμη η χρήση του μέσου της προσωπικής κράτησης ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης. Εμείς δηλαδή θεωρούμε ότι πρέπει να καταργηθεί συνολικά το συγκεκριμένο μέσο της προσωπικής κράτησης.

Όσον αφορά το άρθρο 70, που αναφέρεται στην αναγνωριστική αγωγή, θεωρούμε ότι είναι σε λάθος κατεύθυνση. Η άσκηση των αναγνωριστικών αγωγών είναι αναγκαία, μεταξύ άλλων, για να εμποδιστεί η παραγραφή δικαιώματος ή για αρθεί η υφιστάμενη αβεβαιότητα περί ύπαρξης δικαιώματος και θεωρούμε ότι η άσκηση αναγνωριστικής αγωγής δεν στερεί σε καμία περίπτωση και το δημόσιο από το ανάλογο δικαστικό ένσημο, το οποίο θα πληρωθεί αναγκαστικά, εφόσον η αναγνωριστική αυτή απόφαση γίνει εκτελεστή με τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος. Θεωρούμε επομένως ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση είναι

ένα επιπλέον χαράτσι σε όσους επιθυμούν να προσφύγουν στη δικαιοσύνη.

Δεν ξέρω, κύριε Υφυπουργέ, αν είδατε το άρθρο 71, αν δεν κάνω λάθος –το αναφέραμε στην επιτροπή- που αφορά τα προσωπικά δεδομένα, που αναφέρονται στη χρήση καμερών σε δημόσιους χώρους. Είχαμε θέσει και στην επιτροπή την επιφύλαξή μας, ότι δηλαδή με δεδομένο το νομικό καθεστώς που υπάρχει και με απουσία προεδρικού διατάγματος που να ορίζει το χρονικό περιορισμό, τις προθεσμίες για τη διατήρηση αυτών των δεδομένων, θεωρούμε ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχει κενό που οδηγεί στο να είναι ανεξέλεγκτος, απεριόριστος ο χρόνος που μπορούν αυτά τα προσωπικά δεδομένα να διατηρηθούν. Το θέσαμε στην επιτροπή. Δεσμεύθηκε ο Υπουργός κ. Παπαϊωάννου ότι θα μας απαντήσει. Μέχρι στιγμής δεν έχουμε κάποια συγκεκριμένη απάντηση.

Τέλος, όσον αφορά τις τροπολογίες, και συγκεκριμένα την τροπολογία που αφορά τη σύσταση Λογαριασμού Ενίσχυσης και Αλληλοβοήθειας Δικηγόρων, εμείς είχαμε καταψηφίσει την αρχική ρύθμιση που αφορούσε την κατάργηση των ταμείων πρόνοιας, που ήταν πρόσωπα δημοσίου δικαίου και αντικαθίστανται σήμερα με πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Συνεπώς, ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ» στη συγκεκριμένη τροπολογία.

Επίσης, θέλουμε να θέσουμε κι ένα θέμα σε σχέση με την τροπολογία και τη ρύθμιση που αφορά τον υποχρεωτικό –τον μη υποχρεωτικό τώρα- διορισμό συνηγόρου. Η αιτιολογική έκθεση αναφέρει ότι, εν πάση περιπτώσει, όταν ο κατηγορούμενος δικάζεται σαν να ήταν παρών και ουδέποτε έχει επικοινωνήσει με το συνήγορο, εκείνος δεν γνωρίζει τις θέσεις αυτού και αδυνατεί εκ των πραγμάτων να εκ του λόγου αυτού να γίνει μαχητής των συμφερόντων του κατηγορουμένου κ.λπ.. Όμως σε ορισμένες περιπτώσεις η υπεράσπιση μπορεί να μην αφορά μια συγκεκριμένη υπερασπιστική γραμμή ή θέσεις του κατηγορουμένου. Μπορεί να αφορά προφανή νομικά ζητήματα που θα μπορούσαν να προταθούν από έναν συνήγορο ακόμη κι αν ο κατηγορούμενος όντως δικάζεται ως ωσεί παρών, παραδείγματος χάριν ελαττώματα στο κλητήριο θέσπισμα ή παραγραφή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε. Έχετε φθάσει στα δώδεκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Συνεπώς, θεωρούμε ότι πρέπει να επανεξεταστεί η συγκεκριμένη ρύθμιση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γκιόκα.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Βασίλειος Μουλόπουλος, ο οποίος λοιπόν:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κι εγώ θα σταθώ κυρίως στις θέσεις μας ως προς ορισμένες διατάξεις του νομοσχεδίου. Ξεκινώ από εκείνες που ανακαταμένουν την ύλη των υποθέσεων στα δικαστήρια, στον Α' βαθμό.

Είναι αμφίβολο ότι πανάκεια για την επιτάχυνση και την πληρότητα στην απονομή της δικαιοσύνης είναι η επιβάρυνση μονομελών συνθέσεων και μάλιστα σε δικαστήρια όπως τα ειρηνοδικεία, που πάσχουν και από στελέχωση.

Στην πραγματικότητα, δεν θα αποφορτιστούν, αλλά θα επιβαρυνθούν εκείνα τα δικαστήρια που έχουν αναλάβει και τον όγκο των υποθέσεων που αφορούν τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

Αναφορικά με την καθιέρωση ως εναλλακτική μορφή δικογράφου, του ηλεκτρονικού εγγράφου, πρώτο τρωτό σημείο είναι η άδηλη παραπομπή των λεπτομερειών για τον τρόπο, το χρόνο, την ισχύ που θα το δίδει, σε προεδρικά διατάγματα.

Στα ίδια διατάγματα παραπέμπεται και η διευθέτηση ζητημάτων, όπως η ηλεκτρονική υπογραφή και η διασύνδεση γραμματειών και δικηγόρων ή δικαστικών επιμελητών, χωρίς όμως αντίστοιχα να δίνεται απάντηση ως προς τη στελέχωση, για παράδειγμα, των γραμματειών που θα αναλάβουν το βάρος αυτό.

Στο άρθρο 11, για τις δικαστικές επιδόσεις, είναι ολισθηρή η διατύπωση περί συναίνεσης του λήπτη. Τι εννοείτε, κύριε Υπου-

ργέ, «συναίνεση»; Εικαζόμενη; Θεωρητική; Ανύπαρκτη; Κατά τη γνώμη μας, ανοίγει ένα επικίνδυνο «παραθυράκι» για την άσκηση πίεσης στους δικαστικούς επιμελητές, για παράδειγμα, από τις τράπεζες που θα θέλουν σώνει και καλά να παραλάβουν οι εναγόμενοι δανειολήπτες τα δικάγραφα.

Στο άρθρο 17 η διαδικασία που παρέχεται το ευεργέτημα της πενίας σε αλλοδαπούς και ανιθαγενείς δεν νομίζουμε ότι συμφωνεί με το ν. 3226/2004, που προβλέπει άλλη διαδικασία και προϋποθέσεις ελαστικότερες για τη χορήγησή του. Εκεί προκρίνεται η πιθανολόγηση της ένδειας. Εδώ βάθετε θέματα γραφειοκρατίας και αναζήτησης εγγράφων σε τοπικές αρχές και δήμους.

Για το θέμα του εξωδικαστικού συμβιβασμού και της πλήρους κατάργησής του, ως δήθεν αποτυχημένου θεσμού, τοποθετήθηκαν και στην επί της αρχής ομιλία μου. Εδώ να επισημάνω απλώς ότι αυτός ο θεσμός, αν είχε υποστηριχθεί και προωθηθεί και από τους δικηγορικούς συλλόγους και από την πολιτεία, πιθανώς και με την καθιέρωση του θεσμού του πιστοποιημένου δικηγόρου-μεσολαβητή, τότε όντως οι υποθέσεις που θα έφθαναν στα δικαστήρια θα ήταν λιγότερες. Η επαναφορά των δυσμενών συνεπειών της ερημοδικίας, δεν βοηθά στην πραγματικότητα στην εξέταση των ισχυρισμών και την έκδοση απόφασης με βάση αυτούς. Στην ουσία είναι διοικητική διεκπεραίωση. Ο δικαστής βγάζει απόφαση σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του ενάγοντα, ακόμη και αν δοκιμάζουν τη λογική ή τα διδάγματα της κοινής πείρας.

Εδώ υπάρχει και μία συστηματική και μεθοδολογική αντίφαση. Και αυτό γιατί ειδικά στην περίπτωση της ερημοδικίας του ενάγοντα, στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας παραμένει ακέραιο το δικαίωμα του να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης αυτής και να προχωρήσει η υπόθεσή του στο Β' βαθμό. Να μεταφέρει, δηλαδή, την εκδίκαση και την απόφαση, θετική ή αρνητική, για την υπόθεσή του και όσα υποστηρίζει στο εφετείο, επιβαρύνοντας προφανώς αυτόν το βαθμό δικαιοκρισίας με επιπλέον υποθέσεις.

Στο άρθρο 36, η αναβάθμιση των ενόρκων βεβαιώσεων σε αυτοτελές και ισχυρό μέσο απόδειξης ορθά, κατά τη γνώμη μας, επικρίνεται. Οι ένορκες βεβαιώσεις συνήθως δίνονται σε δικηγορικά γραφεία με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το αληθές του περιεχομένου τους. Έως σήμερα, εντελώς ελεύθερα μπορούσε να τις λάβει υπ' όψιν του ο δικαστής και σε καμία περίπτωση χωρίς να έχουν προσκομιστεί άλλες αποδείξεις. Με αυτήν τη διάταξη η ένορκη βεβαίωση θα ισοδυναμεί, με τα υπόλοιπα αποδεικτικά μέσα και δυνητικά θα μπορούν να προκύπτουν αποφάσεις και μόνο με την επίκληση και κατάθεση ενόρκων βεβαιώσεων.

Στο άρθρο 50, καθώς καταστρατηγείται το δικαίωμα της ίσης μεταχείρισης των διαδίκων και των παραγόντων της δίκης και της ισοδύναμης προσφυγής, ανεξάρτητα από τη διαδικασία που έχει ακολουθηθεί σε πρώτο βαθμό, στα ένδικα μέσα που οδηγούν σε δεύτερο βαθμό. Ειδικά η διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και πιο ειδικά στα ζητήματα που άπτονται της εργασιακής νομοθεσίας των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, έχει δώσει πλούσια νομολογία κυρίως υπέρ των προσφευγόντων εργαζομένων και πολύ περισσότερο σε δεύτερο βαθμό, όταν πολλές φορές φθάνουν και ενώπιον του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, του Αρείου Πάγου.

Στο άρθρο 52 προβλέπονται ιδιαίτερα υψηλά ανώτατα ποσά ως χρηματικές ποινές στα μέσα αναγκαστικής εκτέλεσης, ιδιαίτερα επαχθή για τα σημερινά δεδομένα. Σαν να προσπαθείτε να εξοντώσετε οικονομικά τους οφειλέτες που σε αυτήν τη συγκυρία είναι εκτεθειμένοι στις επιθέσεις και τις πιέσεις των τραπεζών, των εισπρακτικών εταιρειών και των δικηγορικών εταιρειών, που πολλές φορές κρύβονται πίσω από αυτές. Τα ποσά είναι εξοντωτικά. Εκτός αν θέλετε με αυτόν τον τρόπο να κυνηγήσετε και διά της πολιτικής δίκης τους μεγαλοοφειλέτες του δημοσίου, που όμως είναι ένα ζήτημα πολιτικής βούλησης να τους βρείτε, να τους αποκαλύψετε και να τους παραδώσετε στη δικαιοσύνη.

Θέτετε μάλιστα ξανά ζήτημα προσωπικής κράτησης, όπως και λίγο παρακάτω στο άρθρο 61, ενώ το μέτρο έχει κριθεί πολλές φορές σε αποφάσεις δικαστηρίων ως αντισυνταγματικό.

Γενικά το σκέλος αυτών των ρυθμίσεων που αφορούν τον πλειστηριασμό, την προσωπική κράτηση, τις χρηματικές ποινές είναι

το πιο αδύναμο, το πιο αναντίστοιχο με την οικονομική και κοινωνική συγκυρία.

Στο αμέσως επόμενο άρθρο, το άρθρο 53, είναι τρομερά επαχθή τα μέτρα για τον πλειστηριασμό σε κινητά πράγματα. Προβλέπεται ότι ο πλειστηριασμός για τα κινητά μπορεί να γίνει κατά την κρίση του δικαστικού επιμελητή οπουδήποτε, οποτεδήποτε, χωρίς να διασφαλίζεται το δικαίωμα του οφειλέτη. Είναι ήδη επιβαρυνμένα τα ελληνικά νοικοκυριά, οι Έλληνες μικρομεσαίοι, οι Έλληνες καταχρεωμένοι άνεργοι και υποαπασχολούμενοι, για να υποστούν τώρα και αυτήν την επιδρομή. Τότε τι νόημα έχει η δικαστική κρίση και τι νόημα έχει η διαδικασία του πλειστηριασμού; Ειδικά αυτή η διατύπωση «ακόμη και στον τόπο που φυλάσσονται τα πράγματα», θεωρούμε ότι είναι άνω ποταμών, πλήρης αιφνιδιασμός, πλήρης καταπάτηση στοιχειωδών δικαιωμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στο άρθρο 56 υπάρχει ένα ζήτημα σχετικά με την αναβάθμιση των απαιτήσεων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης. Ο προβιβασμός τους στην τρίτη τάξη και η εξομοίωσή τους με τις εργατικές ως προς την ικανοποίησή τους από το σύνολο του πλειστηριασματος ουσιαστικά ακυρώνει σε σημαντικό βαθμό τη δίκαιη ικανοποίηση των εργατικών απαιτήσεων, οι οποίες θα κατατάσσονται συμμετρικά με εκείνες των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και μάλιστα με άνισο τρόπο, αφού για μεν τις εργατικές τίθεται το όριο της διετίας και μάλιστα πριν τον αρχικώς ορισθέντα πλειστηριασμό, ενώ για τις απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης δεν τίθεται κανένας τέτοιος περιορισμός, αλλά θα κατατάσσονται προνομιακά οποτεδήποτε και αν προέκυψαν, δηλαδή, έστω και δέκα χρόνια πριν τον πλειστηριασμό και έως τη διενέργειά του.

Αντιλαμβανόμαστε βέβαια ότι στην παρούσα συγκυρία πρέπει να υποστηριχθούν τα δικαιώματα είσπραξης απαιτήσεων των ασφαλιστικών ταμείων, αλλά αυτό δεν θα έπρεπε να γίνεται σε αντιδιαστολή ή σε αντιπαράθεση με τα δικαιώματα που απορρέουν από μία τέτοια εξέλιξη, τον πλειστηριασμό δηλαδή για τους εργαζόμενους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ολοκληρώνω συνοπτικά με τη διάταξη του άρθρου 62 και την προσωπική κράτηση. Η προσωπική κράτηση ως μέσο εκτέλεσης έχει κριθεί αντισυνταγματική, αφού αποτελεί μέτρο καταναγκασμού κατά του οφειλέτη και αντίκειται στα άρθρα 2 και 5 του Συντάγματος. Με την εν λόγω τροποποίηση διατηρείται ο θεσμός της προσωπικής κράτησης με ορισμένες διαφοροποιήσεις. Η ελληνική έννομη τάξη είναι η μοναδική που προβλέπει την προσωπική κράτηση ως μέσο εκτέλεσης. Εξάλλου η καταγωγή της προσωπικής κράτησης ανάγεται στην εποχή που ο οφειλέτης δεν είχε τίποτα να εκποιήσει, ώστε να ικανοποιήσει το δανειστή του.

Θέλω να τελειώσω, κύριε Υπουργέ, και να σας καλέσω να ξανασκεφθείτε το θέμα των υποθηκοφυλακείων. Πολύ φοβάμαι ότι η απόσυρση της σχετικής ρύθμισης και η παραπομπή της στις καλές θα προκαλέσει ένα εργασιακό πογκρόμ σ' αυτό το χώρο. Και σας λέω ότι ο μόνος υπεύθυνος γι' αυτό θα είσατε εσείς.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Βασίλειο Μουλόπουλο, ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ.

Συνεχίζουμε με τους ειδικούς αγορητές επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Παρακαλούμε τον κ. Ιωάννη Βλατή, ειδικό αγορητή του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο, για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα τα χρειαστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επιτάχυνση και κατ' επέκταση η βελτίωση απονομής της δικαιοσύνης στη χώρα μας αποτελεί και για τη σημερινή, όπως και για την προηγούμενη ηγεσία του αρμόδιου Υπουργείου, αλλά και για όλους εμάς νομίζω, απόλυτη προτεραιότητα.

Σειρά νομοσχεδίων έχουν κατατεθεί και έχουν ψηφιστεί για το

σκοπό αυτό. Οι νόμοι 3900/2010 για την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και 3904/2010 για την επιτάχυνση της ποινικής δίκης εντάσσονται στη συστηματική προσπάθεια της Κυβέρνησης να δημιουργήσει ένα νομικό πλαίσιο που θα διευκολύνει τον πολίτη και δεν θα καθιστά το δικαίωμά του για προσφυγή στα δικαστήρια γράμμα κενό περιεχομένου, όπως πολλές φορές γίνεται μέχρι σήμερα.

Το υπό συζήτηση νομοσχέδιο διευρύνει την καθ' ύλην αρμοδιότητα των ειρηνοδίκων και των μονομελών πρωτοδικείων, αυξάνοντας τα χρηματικά όρια προσφυγής σε αυτά.

Πιο συγκεκριμένα: Εφεξής στα ειρηνοδικεία θα εισάγονται προς επίλυση διαφορές μέχρι του ποσού των 20.000 ευρώ, ενώ στα μονομελή πρωτοδικεία, θα εισάγονται διαφορές άνω των 20.000 ευρώ και μέχρι των 120.000 ευρώ. Στα δε πολυμελή πρωτοδικεία θα εκδικάζονται υποθέσεις με αντικείμενο πάνω από τις 120.000 ευρώ. Κύριος στόχος των εν λόγω ρυθμίσεων είναι η αποσυμφόρηση των πολυμελών πρωτοδικείων και κατά συνέπεια, η επιτάχυνση απονομής της Δικαιοσύνης.

Επιπλέον, οι τροποποιήσεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που προωθούνται προβλέπουν ότι οι μεν αποφάσεις των ειρηνοδικείων θα κρίνονται κατ' έφεση από τα μονομελή πρωτοδικεία ή δε αποφάσεις των μονομελών πρωτοδικείων θα κρίνονται από το εφετείο με σύνθεση με έναν μόνο εφέτη. Τέλος, στα τριμελή εφετεία θα εισάγονται εφέσεις μόνο κατά αποφάσεων των πολυμελών πρωτοδικείων.

Εξαιρετικά σημαντική καθώς θα συμβάλλει αναμφισβήτητα, κατά την άποψή μου, στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, αλλά και στην επιτάχυνση των διαδικασιών η πρόβλεψη για ηλεκτρονική κατάθεση και επίδοση των δικογράφων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θυμίσω ότι στις αρχές της δεκαετίας του '90 πολλοί νομικοί, κυρίως στο εξωτερικό, έκαναν λόγο για τα δικαστήρια του μέλλοντος, όπου όλη η διαδικασία θα γίνεται ηλεκτρονικά από την κατάθεση των δικογράφων μέχρι και την έκδοση της απόφασης. Το μέλλον της δεκαετίας του '90 είναι σήμερα παρόν και η χώρα μας έχει ήδη καθυστερήσει τον εκσυγχρονισμό της απονομής δικαιοσύνης. Νομίζω ότι ήρθε η ώρα να κάνουμε γρήγορα βήματα.

Εξίσου σημαντική είναι και η αναμόρφωση του πλαισίου συμβιβαστικής επίλυσης των διαφορών που προωθείται. Με το εν λόγω νομοσχέδιο γίνεται προσπάθεια να ενισχυθεί η δυνατότητα συμβιβασμού, χωρίς όμως να υπάρχει η υποχρεωτική απόπειρα εξώδικης επίλυσης που προβλεπόταν από το άρθρο 214. Έτσι, καθ' όλη τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας οι διάδικοι διατηρούν το δικαίωμα συμβιβασμού, χωρίς αυτό να επιβάλλεται από το δικαστήριο.

Η τροποποίηση των σχετικών διατάξεων του Κώδικα που αφορούν την ερημοδικία θα συμβάλουν εξίσου στην αποσυμφόρηση των πολιτικών δικαστηρίων. Η αντικατάσταση της μονομερούς συζήτησης από το τεκμήριο της ομολογίας –στην περίπτωση απουσίας του κατηγορουμένου– και στην απόρριψη της αγωγής –στην περίπτωση απουσίας του ενάγοντος– θα οδηγήσει αναμφισβήτητα σε σημαντική μείωση του όγκου εργασιών της έδρας.

Με τα άρθρα 46 και 50 αντίστοιχα του σχεδίου νόμου επισπεύδονται και οι διαδικασίες στον Άρειο Πάγο. Καταργείται η πολύπλοκη διαδικασία του προελέγχου των αιτήσεων αναίρεσης από τον εισηγητή δικαστή που στην πράξη αποδείχθηκε πολύπλοκη διαδικασία, η οποία επιβάρυνε αντί να αποφορτίσει το ανώτατο δικαστήριο.

Καταργείται δε και η δυνατότητα άσκησης αναίρεσης σε υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, εφόσον η αναγνώριση τέτοιου δικαιώματος στον εισαγγελέα και όχι στους διαδίκους απαξιώνει βασικές συνιστώσες της αδικίας, καταστρατηγεί τις θεμελιώδεις αρχές της διαθέσεως και της ισότητας και εξυπηρετεί σκοπιμότητες, όπως πολύ εύστοχα σημειώνεται και στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου.

Επίσης, το νομοσχέδιο με ρύθμισή του προβλέπει την αποτροπή αθέμιτων συναλλαγών κατά τη διαδικασία των πλειστηριασμών. Ειδικότερα, το άρθρο 53 προβλέπει ότι μετά τη διαδικασία των γραπτών προσφορών οι προφορικές προσφορές θα υποβάλλονται άμεσα στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, ο οποίος και

θα προβαίνει στην κατακύρωση με την ολοκλήρωσή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητα ζούμε σε μια περίοδο που οι πολίτες έχουν χάσει την εμπιστοσύνη τους στους θεσμούς της πολιτείας –σε όλους τους θεσμούς, δυστυχώς- και είναι υψίστης σημασίας, τουλάχιστον σήμερα, να γνωρίζουν ότι η δικαιοσύνη λειτουργεί και λειτουργεί καλά.

Οι καθυστερήσεις που παρατηρούνται στην απονομή δικαιοσύνης στη χώρα μας φτάνουν στα όρια της αρνησιδικίας, με αποτέλεσμα να προσβάλεται βάνουσα σε πολλές περιπτώσεις η αξίωση του πολίτη για παροχή δραστικής δικαστικής προστασίας.

Γι' αυτό τόσο η προηγούμενη όσο και η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης έχουν κρίνει ότι ο εξορθολογισμός και η βελτίωση στην απονομή της δικαιοσύνης είναι ένα στοίχημα που πρέπει να κερδίσουμε και πρέπει να το κερδίσουμε άμεσα. Πιστεύω και εύχομαι ότι σε αυτήν την προσπάθεια μπορούμε να συμβάλουμε όλοι μας, όλες οι πτέρυγες, γιατί αξίζει πραγματικά τον κόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ιωάννη Βλατή από το ΠΑΣΟΚ.

Ο κ. Κωνσταντίνος Αιβαλιώτης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, έχει το λόγο επί των άρθρων και των τροπολογιών για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πεταλωτή, σιδεροκέφαλος! Είναι η πρώτη φορά που σας βλέπω από τότε που αναλάβατε τα νέα σας καθήκοντα και σας είχα και επικοινωνιακό αντίπαλο για ενάμιση χρόνο περίπου.

Μιλάμε, λοιπόν, για δικαιοσύνη. Ναι, μιλάμε για δικαιοσύνη – προφανώς, δεν αφορά τον Πρόεδρο ούτε τον κ. Αργύρη αυτό που θα πω - αλλά αφού μιλάμε για δικαιοσύνη, μαθαίνουμε ότι έχουμε νέες περικοπές ως εκλεγμένοι Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου. Πολύ σωστά. Έτσι, οι Βουλευτές πρέπει να συμμετέχουν στην έκτακτη κατάσταση που βιώνει η πατρίδα.

Οι Ευρωβουλευτές θα συμμετάσχουν; Ρωτώ το Προεδρείο για άλλη μια φορά. Το είπα εδώ παρουσία του κ. Πετσάλνικου και το ξαναλέω. Οι Ευρωβουλευτές θα συμμετάσχουν στην έκτακτη κατάσταση, την οποία ζει η πατρίδα; Πώς είναι δυνατόν το υπό πτώχευση ελληνικό κράτος, αγαπητέ κύριε Τζαβάρα και κύριε Δένδια,...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτό είναι αυτονόητο!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Είναι αυτονόητο, χαίρομαι πολύ που το λέτε.

Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, το υπό πτώχευση ελληνικό κράτος να δίνει στον κάθε Έλληνα Ευρωβουλευτή –ο οποίος έχει ηγεμονικό μισθό και παίρνει και 17.500 ευρώ το μήνα για επίδομα γραμματείας, ώστε να παίρνει όποιον υπάλληλο τραβάει η ψυχή του- πέντε υπαλλήλους του ελληνικού δημοσίου, πέντε υπαλλήλους που –εν πάση περιπτώσει για να είμαι ακριβής- πληρώνονται από το ελληνικό δημόσιο;

Πώς είναι δυνατόν ο Έλληνας Ευρωβουλευτής να έχει λιμουζίνα που πληρώνεται από το ελληνικό δημόσιο; Πώς είναι δυνατόν να έχει δωρεάν τηλεφωνικές παροχές από τον ΟΤΕ; Γιατί γίνονται αυτά;

Όλοι συμμετέχουμε, για δικαιοσύνη μιλάμε. Να συμμετάσχουν, λοιπόν και οι Έλληνες Ευρωβουλευτές. Το έχω αναφέρει τρεις φορές –φωνή βώντος εν τη ερήμω!- το ξαναλέω άλλη μια φορά από το Βήμα της Βουλής. Παρακαλώ πολύ το Προεδρείο να εξετάσει την περίπτωση κοψίματος όλων των προνομίων που δίνονται στους Έλληνες Ευρωβουλευτές, προνόμια τα οποία αρμόζουν σε κράτη όπως η Σαουδική Αραβία ή η Ελβετία, δηλαδή σε πάμπλουτα κράτη και όχι στο υπό πτώχευση ελληνικό κράτος.

Για άλλη μια φορά, λοιπόν, συζητούμε στη Βουλή το θέμα του εξορθολογισμού και της βελτίωσης στην απονομή της δικαιοσύνης. Το να υπάρχουν γρήγορες και δίκαιες αποφάσεις, προφανώς, αποτελεί κατάκτηση μιας σύγχρονης δημοκρατίας. Άραγε, εμείς το πετύχαμε όλα αυτά τα χρόνια;

Βλέποντας τον αγαπητό συνάδελφο κ. Τζαβάρα, ο οποίος έκανε και πολύ σημαντική δουλειά στην Εξεταστική για τη «SIEMENS», θυμάμαι αυτά που είπε ένας από τους κορυφαίους

λειτουργούς της δικαιοσύνης, ο Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Παπανικολάου, του οποίου η ακεραιότητα, το ήθος και η επαγγελματική κατάρτιση είναι σε όλους γνωστά. Είναι πραγματικά εντυπωσιακό πως ενώ έχει προχωρήσει η τεχνολογία τα τελευταία τριάντα χρόνια και δημιουργήθηκαν νέες υποδομές – και με προσπάθειες του κ. Δένδια, όταν ήταν Υπουργός Δικαιοσύνης- ενώ υπήρξε είσοδος νέων, περισσότερων δικαστών στο Δικαστικό Σώμα, η κατάσταση ως προς την ταχύτητα και την ποιότητα των δικαστικών αποφάσεων, αν δεν είναι χειρότερη, τότε σίγουρα είναι στάσιμη. Έχουμε δηλαδή σαφές πρόβλημα και με το να βγαίνουν δίκαιες αποφάσεις –ας δούμε κατάματα το θέμα και με το να υπάρχει γρήγορη απονομή της δικαιοσύνης.

Υπάρχει άραγε έστω και ένας Έλληνας που να πιστεύει ότι ο φουκαράς, ο μη προνομιούχος μπορεί να βγει κερδισμένος στα ελληνικά δικαστήρια, όταν είναι αντιμέτωπος με μεγάλους και βαρύγδουπους; Υπάρχει έστω και ένα παράδειγμα γρήγορης, πραγματικά γρήγορης, απόφασης; Όμως, γι' αυτό φταίνε οι δικαστές;

Ας πούμε, λοιπόν, την αλήθεια και ας μην κολακεύουμε κανέναν. Σε μεγάλο βαθμό φταίνε και οι δικαστές. Και παιχνίδια γίνονται και εξωφρενικά άδικες αποφάσεις υπάρχουν και διαδικασίες που κρατάνε χρόνια και γονατίζουν τους αδικημένους. Ναι, φταίνε και οι δικαστές και γι' αυτό προφανώς δεν ευθύνεται ούτε η έλλειψη ηλεκτρονικής δίκης –όπως διάβασα στο νομοσχέδιο- ούτε το ότι σήμερα επιδίδονται δικόγραφα ακόμα και Σάββατο ή σε ανηλίκους –δεν ευθύνονται μόνο αυτά- ούτε η συχνά παρελκυστική τακτική κάποιων παραγόντων της δίκης.

Δεν είμαστε εδώ για να λιβανίζουμε κανέναν. Έτσι το αντιλαμβάνομαι εγώ. Ελάχιστοι γραφτήκαμε για να μιλήσουμε. Δεν έχουμε έρθει εδώ για να λιβανίζουμε, ούτε να γινόμαστε αρεστοί στους δικαστές. Είμαστε εδώ –και ξέρω ότι όλοι οι συνάδελφοι έτσι νιώθουν- για να μεταφέρουμε τις αγωνίες, τις πικρίες, τα παράπονα των μη προνομιούχων Ελλήνων και όλοι αυτοί οι Έλληνες έχουν παράπονα από τη λειτουργία της δικαιοσύνης και δεν θα πρέπει να φοβόμαστε να το λέμε ούτε να φτιασιδώνουμε τίποτα!

Από την άλλη, διάβασα αυτά που είχε πει στην επιτροπή ο πρώην Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Καστανίδης κατά την κατάθεση του νομοσχεδίου. Είπε –διαβάζω επί λέξει- «δικηγόροι, δικαστικοί υπάλληλοι και λειτουργοί κρατούν απόσταση από την επιθυμία των πολιτών να απονέμεται η δικαιοσύνη σωστά και γρήγορα». Έτσι είπε ο κ. Καστανίδης.

Καλά, όλοι οι άλλοι φταίνε. Όλοι φταίνε, δικαστές, υπάλληλοι κ.λπ.. Το κράτος δεν φταίει σε τίποτα; Δηλαδή, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, η συντεταγμένη πολιτεία –το κράτος, που λέμε- δεν «μπαίνει στην εικόνα»; Μόνο οι άλλοι ευθύνονται;

Διάβασα, επίσης, ότι ο κ. Καστανίδης είπε και το αυτονόητο, ότι θα πρέπει να συλλειτουργούν όλοι κ.λπ.. Καλά είναι αυτά και τα ευχολόγια και αυτονόητο είναι ότι όλοι θα πρέπει να συνεργάζονται και να λειτουργούν συντονισμένα, όμως όταν αυτό δεν συμβαίνει, το οργανωμένο κράτος πού ακριβώς βρίσκεται; Κυρώσεις για καταφανώς άδικες αποφάσεις υπάρχουν; Το ότι πολλές φορές ο όγκος των υποθέσεων και η διαχείρισή τους στα δικαστήρια θυμίζουν τριτοκοσμική χώρα δεν το βλέπει το κράτος;

Γιατί στην Κύπρο, στα κυπριακά δικαστήρια, η διαχείριση των υποθέσεων γίνεται με υποδειγματικό τρόπο, όπου επίσης είναι Έλληνες; Στην Κύπρο ζουν Έλληνες. Με την ευκαιρία να εκφράσουμε και τη συντριβή μας γι' αυτό που έπαθε η Κύπρος και θα πρέπει να ψαχτούν και τα βαθύτερα αίτια, γιατί κάπως περίεργη είναι η κατάσταση και έχουν πέσει πολλές παράξενες συμπτώσεις. Στην Κύπρο, λοιπόν, όπου επίσης είναι Έλληνες δικαστές, Έλληνες οι εναγόμενοι –Έλληνες είναι και στην Κύπρο- γιατί είναι υποδειγματικός ο τρόπος λειτουργίας των δικαστηρίων;

Διάβασα την αποστροφή του κ. Καστανίδη ότι η δικαιοσύνη βοηθιέται από όλους μας και βοηθά κρίσιμες εθνικές υποθέσεις. Θα έλεγα όχι πάντα. Δεν βοηθιέται από όλους η δικαιοσύνη, γιατί είναι γνωστές οι παρεμβάσεις των κομμάτων εξουσίας, αλλά και των ισχυρών.

Επίσης έχουν υπάρξει κρίσιμες εθνικές υποθέσεις, όπως παραδείγματος χάριν η υπόθεση των γερμανικών πολεμικών απο-

ζημιώσεων ή ο αγώνας που κάνουν μόνοι τους τα θύματα και οι απόγονοί τους του Διστόμου. Δεν βλέπουμε κινητοποιήσεις ούτε της δικαιοσύνης ούτε πολύ περισσότερο της πολιτείας. Ούτε στην υπόθεση «SIEMENS» είδαμε τα αντανάκλαστικά που περιμέναμε, αφού και ουσιώδεις μάρτυρες δεν εκλήθησαν από τη δικαιοσύνη και παρατηρήθηκαν αυτονόητες καθυστερήσεις.

Όσο για τον όρο που διάβασα «Ηλεκτρονική Δίκη» είναι ελαφρώς ανατριχιαστικός θα έλεγα, όπως και ο όρος «Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση», κύριε Πολατίδη, το έχουμε ξανα συζητήσει. Τι θα πει «Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση»; Η διακυβέρνηση είναι σύμφυτη με την λαϊκή κυριαρχία. Τι θα πει «Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση», τι θα πει «Ηλεκτρονική Δίκη»; Δηλαδή, η λαϊκή κυριαρχία δεν είναι ηλεκτρόνια. Κάθε δίκη είναι συνδεδεμένη με την έννοια της δικαιοσύνης, δεν μπορεί να είναι «Ηλεκτρονική Δίκη». Στο τέλος με τη φόρα που έχετε πάρει, θα έχουμε και «ηλεκτρονικούς δικαστές».

Επειδή η δικαιοσύνη δεν είναι μόνο γρήγορες και δίκαιες αποφάσεις, αλλά και δημοσιοποίηση της απόφασης, ώστε να υπάρχει και ο παραδειγματικός ρόλος της δικαιοσύνης -είναι και αυτό η δικαιοσύνη, δηλαδή να βλέπεις ότι αυτός που τα πήρε ή έκανε ένα συγκεκριμένο αδίκημα ή ενεπλάκη σε μια υπόθεση και παρέβη το νόμο, τιμωρείται, αυτό έλεγε ο Μοντεσκιέ και ο Ρουσώ πριν από διακόσια χρόνια- θα ήθελα να επαναφέρω το θέμα μιας ερώτησης που κατέθεσα στη Βουλή, η οποία δεν μου έχει απαντηθεί, ώστε να μου κοινοποιηθεί απόφαση που αφορά καταδίκη ατόμου ή ατόμων σε φυλάκιση για απάτη και άλλα αδικήματα, τα οποία σχετίζονται με παράνομο κύκλωμα νομιμοποίησης λαθρομεταναστών.

Σε μια κοινωνία που στενάζει από τη λαθρομετανάστευση, που στενάζει από την εγκληματικότητα, που έφερε στον τόπο σε μεγάλο βαθμό αυτή η λαθρομετανάστευση, είναι στοιχειώδες να μαθαίνουμε ποιοι και με ποιο τρόπο ενεπλάκησαν σε παράνομα κυκλώματα νομιμοποίησης λαθρομεταναστών, τα οποία αποκόμιζαν μεγάλα οικονομικά οφέλη φορτώνοντας τους Έλληνες με πρόσθετα προβλήματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη από το ΛΑΟΣ.

Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των ομιλητών επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Γιώργος Πεταλωτής.

Ορίστε, κύριε Πεταλωτή, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ και για τις ευχές και για τις παρατηρήσεις όλων των συναδέλφων για τη νέα θέση που μου εμπιστεύθηκε ο Πρωθυπουργός.

Μια που είμαστε αρκετά μεταξύ μας, να πω ότι είναι πολύ σημαντικό το ότι συνεργάζομαι στο Υπουργείο αυτό με τον κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου, έναν άνθρωπο ο οποίος έχει επιδείξει επί είκοσι πέντε περίπου χρόνια τη σημαίνει συνεπής και σοβαρός πολιτικός. Το έλεγα προτού έρθει εδώ, δεν το έλεγα για να το ακούσει τώρα, που μπήκε τυχαία αυτήν τη στιγμή στην Αίθουσα.

Θα ήθελα να πω ότι αισθάνομαι μετά από δύο χρόνια περίπου που είχα τη θέση του Κυβερνητικού Εκπροσώπου την καταξίωση που έχει το Βήμα της Βουλής, το οποίο, πραγματικά, μου έλειψε λόγω της προηγούμενης θέσης.

Υπό την έννοια αυτή θέλω να ευχαριστήσω, πραγματικά, όλους τους συναδέλφους όλων των πτερύγων της Βουλής, όλων των κομμάτων, για την πολύ μεγάλη αποδοχή -σε μεγάλο βαθμό τουλάχιστον- που επέδειξαν ως προς αυτό το νομοθέτημα το οποίο φέρνουμε και αφορά τις τροποποιήσεις και τη βελτίωση κυρίως του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Είναι, πραγματικά, γνωστό για όλους όσους ασχολούμαστε με τη νομική επιστήμη και κυρίως με την εφαρμοσμένη νομική στην αίθουσα των δικαστηρίων, ότι πολλές φορές όλα αυτά τα χρόνια έχουμε ακούσει, έχουμε δει, έχει ψηφίσει αυτή η Βουλή το νομοσχέδιο για την επιτάχυνση της δικαιοσύνης, της ποινικής, της πο-

λιτικής, της διοικητικής.

Είναι ένα νομοσχέδιο, που έρχεται κάθε φορά όχι όταν απλώς αλλάζει η κυβέρνηση, αλλά όταν έρχεται ένας νέος Υπουργός στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Μπορούμε, όμως, να πούμε εκ του αποτελέσματος ότι αν και η δικαιοσύνη κρίνεται στην πράξη στα δικαστήρια, που είναι δικαιολογημένο να υπάρχουν υπαναχωρήσεις και νέες ρυθμίσεις, πολλές φορές οι παρεμβάσεις που έγιναν μέχρι τώρα είτε δεν ευδοκίμησαν είτε ήταν άστοχες είτε εμείς οι νομικοί, οι οποίοι έχουμε και είχαμε την υποχρέωση να εφαρμόζουμε αυτές τις διατάξεις, δεν σταθήκαμε στο ύψος των περιστάσεων. Το λέω αυτό βάζοντας φυσικά πρώτα από όλα τον εαυτό μου μέσα.

Θα ήθελα, πραγματικά, να επισημάνω κι εγώ ότι είναι πολύ σημαντικό το έργο των επιτροπών που δούλεψαν για να έχουμε σήμερα αυτό το νομοθέτημα με τόσο μεγάλη και ευρεία συναίνεση, ειδικότερα της τελευταίας επιτροπής -στην οποία βασίζεται και κατά κύριο λόγο το παρόν νομοσχέδιο- υπό τον καθηγητή, κ. Νίκα, που συνεστήθη κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού, κ. Χάρη Καστανίδη. Είναι σαφές ότι η επιτροπή αυτή εργάστηκε κοπιωδώς και φιλοτίμως και επιτέλεσε ένα σπουδαίο έργο, το οποίο σήμερα εμείς καλούμαστε να ψηφίσουμε και το κυριότερο βέβαια, η μεγαλύτερη πρόκληση, να το εφαρμόσουμε εμείς, οι δικηγόροι και όλοι οι λειτουργοί της δικαιοσύνης, στα δικαστήρια.

Συνεπώς ένα νομοσχέδιο όπου περιλαμβάνει σημαντικούς νέους θεσμούς οι οποίοι εισάγονται με αυτό το νομοσχέδιο. Φυσικά αυτή η επιτροπή έλαβε υπ' όψιν της και το έργο των προηγούμενων επιτροπών, που μας έφθασαν σ' αυτό το σημείο της συζήτησης.

Κατά την άποψή μου, υπάρχει διατήρηση των θεμελιωδών αρχών του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθώς και η εξασφάλιση της εσωτερικής συνοχής της δικαιοσύνης και η συνέπεια πάνω σε θεμελιώδεις αρχές, οι οποίες ανήκουν πλέον εδώ και πολλές δεκαετίες στο νομικό μας οπλοστάσιο.

Θα ήθελα να αναγνώσω στο σημείο αυτό τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έγιναν φυσικά ως απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης. Θα τις αναγνώσω δι' ολίγον για να τις καταθέσω και επισήμως στα Πρακτικά:

Στο άρθρο 72 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέα παράγραφος 14 ως εξής: «Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του ν.δ. 1544/1942 εφαρμόζεται στις αγωγές που ασκούνται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, έτσι ώστε να μην υπάρχει πρόβλημα με το δικαστικό ένσημο στις αγωγές που έχουν ήδη κατατεθεί».

Δεύτερη νομοτεχνική βελτίωση: Η παράγραφος 4 του πρώτου άρθρου της τροπολογίας που κατατέθηκε την 8/7/2011, με γενικό αριθμό 444 και ειδικό 47, αναδιατυπώνεται ως εξής: «Οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργών πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης αυξάνονται ως εξής: α) των προέδρων εφετών κατά μια και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν τέσσερις, β) των εισαγγελέων εφετών κατά τρεις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε σαράντα τέσσερις, γ) των εφετών κατά δεκαέξι και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιες είκοσι, δ) των αντεισαγγελέων εφετών κατά επτά και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν έντεκα, με ισάριθμη μείωση των προβλεπόμενων οργανικών θέσεων στον εισαγωγικό βαθμό».

Εδώ θα μου επιτρέψετε να απαντήσω σε αυτό που είπε ο ειδικός αγορητής του ΛΑΟΣ, κ. Πλεύρης, μέσα στις πολύ θετικές αναφορές που έκανε και με τη συμβολή που είχε σε αυτό το νομοθέτημα κατά το μέρος του, ότι δεν αυξάνουμε τις θέσεις των δικαστών, γιατί πιστεύουμε ότι η αύξηση των οργανικών θέσεων των δικαστών λύνει το πρόβλημα της απονομής της δικαιοσύνης και μάλιστα σε αυτήν την περίοδο. Αυτές ειδικά οι θέσεις αυξάνονται, ακριβώς για να καλύψουν τα νέα εφετεία τα οποία έχουν αποφασιστεί.

Φυσικά να σημειώσουμε ότι υπάρχει και ισάριθμη μείωση των προβλεπόμενων οργανικών θέσεων στον εισαγωγικό βαθμό.

Μία τρίτη νομοτεχνική βελτίωση είναι ότι η παράγραφος 6 του άρθρου 72 του σχεδίου νόμου αναδιατυπώνεται ως εξής: «Οι διατάξεις των άρθρων 960 παράγραφος 2 εδάφιο β' και 999 παράγραφος 3 εδάφιο β' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τεθούν σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων και θα εξειδικεύει τους όρους δημιουργίας της κατάλληλης υποδομής της ιστοσελίδας δημοσιεύσεων πλειστηριασμών, τις απαιτούμενες προϋποθέσεις και τις λοιπές λεπτομέρειες για τη δημοσίευση του αποσπάσματος της περίληψης κατασχετήριας έκθεσης».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα παρακαλούσα λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Τέταρτη νομοτεχνική βελτίωση είναι ότι η παράγραφος 9 του άρθρου 72 του σχεδίου νόμου αναδιατυπώνεται ως εξής: «Οι διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τεθούν σε εφαρμογή με προεδρικό διάτα-

γμα, που θα εκδοθεί ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στο οποίο θα ορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της και ειδικότερα η διεξαγωγή της συζήτησης και η εξέταση προσώπων από το δικαστήριο με τεχνολογικά μέσα, όταν τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται εκτός της αίθουσας του δικαστηρίου και σε άλλο τόπο».

Θα παρακαλούσα να συμπεριληφθούν στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Γεώργιος Πεταλωτής, καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις.»

διδασκω
ελέγχο
και
αποδοκ
αποδοκ

Α. Στο άρθρο 7² του σχεδίου νόμου προστίθεται νέα παράγραφος 14, ως εξής: « Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του νομοθετικού διατάγματος 1544/1942 εφαρμόζεται στις αγωγές που ασκούνται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.»

Β. Η παράγραφος 4 του πρώτου άρθρου της Τροπολογίας που κατατέθηκε την 8/7/2011, με γενικό αριθμό 444 και ειδικό 47, αναδιατυπώνεται ως εξής:

«4. Οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργών πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης αυξάνονται ως εξής: α) των προέδρων εφετών κατά μία και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν τέσσερις, β) των εισαγγελέων εφετών κατά τρεις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε σαράντα τέσσερις, γ) των εφετών κατά δέκα έξι και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιες είκοσι, δ) των αντεισαγγελέων εφετών κατά επτά και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν έντεκα, με ισάριθμη μείωση των προβλεπόμενων οργανικών θέσεων στον εισαγωγικό βαθμό».

Γ. Η παράγραφος 6 του άρθρου 7² του σχεδίου νόμου αναδιατυπώνεται ως εξής:

«4. Οι διατάξεις των άρθρων 960 παράγραφος 2 εδάφιο β και 999 παράγραφος 3 εδάφιο β του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τεθούν σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και θα εξειδικεύει τους όρους δημιουργίας της κατάλληλης υποδομής της ιστοσελίδας Δημοσιεύσεων Πλειστηριασμών, τις απαιτούμενες προϋποθέσεις και τις λοιπές λεπτομέρειες για τη δημοσίευση του αποσπάσματος της περίληψης κατασχετήριας έκθεσης.»

Δ. Η παράγραφος 9 του άρθρου 7² του σχεδίου νόμου αναδιατυπώνεται ως εξής:

«9. Οι διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τεθούν σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και στο οποίο θα ορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της, και ειδικότερα η διεξαγωγή της συζήτησης και η εξέταση προσώπων από το δικαστήριο με τεχνολογικά μέσα, όταν τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται εκτός της αίθουσας του δικαστηρίου και σε άλλο τόπο.»

>>

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα μου επιτρέψετε να πω τα εξής, επειδή ο χρόνος που έχω να μιλήσω είναι λίγος πλέον και συνειδητά φυσικά δεν χρησιμοποιήσα άλλο χρόνο, γιατί τόσο οι εισηγήσεις των εισηγητών και των αγορητών, αλλά και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι των κομμάτων που μίλησαν χθες, αλλά και σήμερα, πραγματικά, νομίζω ότι συμπληρώνουν όλο εκείνο το σύμπλεγμα των παρατηρήσεων που έχουν να κάνουν με ένα νομοθέτημα στο οποίο, πραγματικά, επισημαίνω για άλλη μια φορά ότι υπάρχει μια ευρύτατη συναίνεση, που σημαίνει ότι μπορούμε πλέον με ένα τρόπο -ειδικά σε θέματα που υπάρχει μία κοινή αντίληψη- και να νομοθετούμε, αλλά κυρίως να δεσμευόμαστε ότι θα εφαρμόσουμε με τον καλύτερο τρόπο αυτές τις ρυθμίσεις.

Θα ήθελα να μου επιτρέψετε να σταθώ σε δύο-τρία ζητήματα μόνο. Γνωρίζω πάρα πολύ καλά -και άκουσα χθες και τους συναδέλφους- το θέμα της απονομής της δικαιοσύνης συνολικότερα. Θα μπορούσαμε να κάνουμε πολλές συζητήσεις και να γίνουν ολόκληρα συνέδρια ως προς την απονομή της δικαιοσύνης, το αν υπάρχει αρνησιδικία οιονεί ή όχι, για τον εύλογο χρόνο της διεξαγωγής της δίκης, για το γνωστό θέμα της καταδίκης της χώρας μας ως προς τον εύλογο χρόνο

Προσπαθούμε και θα προσπαθούμε, γιατί ένα τέτοιο νομοσχέδιο το οποίο ρυθμίζει, βελτιώνει τις διατάξεις της Πολιτικής Δικονομίας, επ' ουδενί αποτελεί πανακεία. Μακάρι να μπορούσαμε να το πούμε αυτό! Όμως, θα υπάρχει και μία συνέχεια, έτσι ώστε να συνεχιστεί η συζήτηση για να μπορούμε να βελτιώνουμε την Πολιτική Δικονομία, που σημαίνει τη δίκη στην πράξη, όπου υφίσταται πολλές φορές συνέπειες της αργοπορίας, της ακρίβειας, του κόστους ο απλό πολίτης. Συνεπώς, θα προσπαθούμε πάντα να δημιουργήσουμε συνθήκες ισορροπίας ανάμεσα στο κόστος, στην ποιότητα, στην επιτάχυνση και στην επιβεβλημένη δικαστική προστασία του Έλληνα πολίτη.

Θα ήθελα να πω για την θεραπεία της αοριστίας, που γίνεται πλέον με πρωτοβουλία του δικαστή, με βάση το νομοθέτημα αυτό. Πραγματικά, αν το έβλεπε κανείς αντικειμενικά, έχουμε εδώ πέρα μία απόκλιση μιας αρχής την οποία ξέρουμε. Είναι θεμελιώδης αρχή του συστήματος με βάση το οποίο γίνεται η πολιτική δίκη. Όμως, από την πράξη γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι έχουμε και ένα πολύ μεγάλο αριθμό απορρίψεων των αγωγών ως αορίστων και μάλιστα, έχουμε δει στην πράξη ότι βρίσκονται πολλές φορές και τυπικά δικαιολογίες -κατά την άποψή μου, προφάσεις, αν και είναι αρκετά προχωρημένο αυτό που λέω- προκειμένου να φύγουν κάποιες αγωγές ως αόριστες.

Έχουμε, λοιπόν, υποχρέωση να προσπαθήσουμε να ισορροπήσουμε, να περιορίσουμε αυτόν τον αριθμό της απόρριψης ως αορίστων αγωγών, που πολλές φορές γίνεται με έναν τρόπο ο οποίος δεν είναι ο πλέον αντικειμενικός και ο πλέον υποστατός και ο πλέον εγγυημένος. Διότι αυτές τις απορρίψεις τις επιβαρύνεται εν κατακλείδι και πάλι ο πολίτης, για να έρθει ξανά με μία νέα συζήτηση η αγωγή, η οποία θα έρθει συμπληρωμένη και ξανά εξοδα και μία επιβάρυνση του πολίτη και κυρίως, του δικαϊκού μας συστήματος, που ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει ως προς αυτό.

Αρα, είναι μία ευκαιρία να θεραπεύσουμε κάτι το οποίο είχαμε και έχουμε εντοπίσει και το οποίο φυσικά θα φανεί στην πράξη κατά πόσο μπορεί να προχωρήσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Όσον αφορά στο δικαστικό ένησιμο, είναι αλήθεια ότι θα μπορούσε να πει κανείς θεωρητικά ότι τίθεται εν αμφιβόλω και αμφισβητείται η αρχή του αναγνωριστικού μιας αγωγής. Γνωρίζουμε, όμως, πολύ καλά και πάλι στην πράξη ότι υπάρχει μία κατάχρηση, ότι πλέον οι αγωγές γίνονται αναγνωριστικές, γίνονται με πολύ μεγάλη ευκολία από ό,τι θα επιτρεπόταν επισημονικά να γίνονται, γιατί δεν έχει κανείς να χάσει τίποτε παρά ελάχιστα, με τεράστια αιτήματα.

Φυσικά, κάτι τέτοιο δίνει και μία στρεβλή εικόνα του πώς γίνεται μία σοβαρή αγωγή, πώς δικάζεται, έτσι ώστε αυτός ο οποίος έρχεται να ασκήσει μία αγωγή να έχει και τις συνέπειες της σοβαρότητας της άσκησης αγωγής, τις συνέπειες της σοβαρότητας

τας τού να απασχολεί ένα δικαστήριο και φυσικά έτσι, κατά την άποψή μας, ξεκαθαρίζεται και ως προς τον πολίτη το τι ακριβώς αγωγή ασκεί και για ποιους λόγους την ασκεί.

Όσον αφορά στα ειρηνοδικεία, έγινε μία αναφορά από τους συναδέλφους χθες. Όντως γνωρίζουμε, ως Κυβέρνηση, ότι υπάρχει ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα με τα ειρηνοδικεία ούτως ή άλλως, τα οποία, μάλιστα, θα επιβαρυνθούν και με την αύξηση του ορίου της ύλης τους. Αυτό, όμως, είναι ένα ζήτημα στο οποίο θα πρέπει να σταθούμε και θα σταθούμε. Θα προβληματιστούμε από την πλευρά της πολιτείας, θα βρούμε τρόπους για εκεί, βέβαια, θα πρέπει να αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας -με πρώτη και καλύτερη, φυσικά, την πολιτεία- έτσι ώστε, πραγματικά, να μπορέσουμε να διατηρήσουμε τα ειρηνοδικεία με τον πολύ μεγάλο φόρτο και να τα ενισχύσουμε όσο και όπου μπορούμε.

Όσον αφορά στο θέμα των υποθηκοφυλάκων, εκεί, πραγματικά, προβληματιστήκαμε. Βρήκαμε μία διάταξη -το άρθρο 72, το οποίο αποσύραμε- η οποία έχει μία συγκεκριμένη φιλοσοφία. Βασίστηκε πάνω σε μία συγκεκριμένη αρχή. Αυτό το άρθρο 72, λοιπόν, έβαζε για πρώτη φορά αναλογικά τέλη στις αποδοχές κληρονομιάς, που σημαίνει ότι κάποιος ο οποίος αποδέχεται την κληρονομία, δηλαδή, την περιουσία του ίδιου ουσιαστικά και της οικογενείας του, θα έπρεπε, πέραν όλων των άλλων, να καταβάλλει πολλές φορές δυσβάσταχτα τέλη και στον άμισθο υποθηκοφύλακα, όπως επίσης υπήρχε και μία αύξηση της αναλογικής αμοιβής των υποθηκοφυλάκων.

Επίσης, στην τρίτη παράγραφο -ήταν αυτό στο οποίο αναφέρθηκαν οι περισσότεροι από τους συναδέλφους- υπήρχε μία ρύθμιση της λύσεως των συμβάσεων των υπαλλήλων με τους άμισθους υποθηκοφύλακες. Το αποσύραμε και το αποσύραμε, όχι γιατί δεν μας ενδιέφερε το θέμα, αλλά ακριβώς γιατί μας ενδιέφερε. Υπήρξε απόφαση του Υπουργού, ο οποίος μου ανέθεσε να δω το ζήτημα, προκειμένου να υπάρχει μία ενδελεχής αντιμετώπιση του θέματος αυτού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για να είμαστε, όμως, ξεκάθαροι δηλώνουμε ότι δεν μπορούμε να εκβιαζόμαστε ως πολιτεία από κανέναν και με κανένα τρόπο. Και το θέτω ως μία έναρξη, ως ένα σημείο προβληματισμού για τη συζήτηση που θα κάνουμε αργότερα για τα υποθηκοφυλακεία. Αλίμονο αν με τη λογική τού να μη χάνονται θέσεις εργασίας, να μην απολύονται κάποιοι υπάλληλοι, αυξάνουμε αμοιβές που να επιβαρύνουν τον Έλληνα πολίτη.

Με τη λογική αυτή και μιας και μιλάμε για το χώρο της δικαιοσύνης, θα έπρεπε να αυξήσουμε τις αμοιβές των συμβολαιογράφων, για να μην απολύονται οι υπάλληλοί τους, τις αμοιβές των δικηγόρων, για να πάρουν υπαλλήλους, τις αμοιβές των επιδόσεων των δικαστικών επιμελητών. Είναι σαφώς ένα ζήτημα άμεσου κοινωνικού ενδιαφέροντος, γι' αυτό ακριβώς θα το συζητήσουμε, όπως θα συζητήσουμε και πολλά άλλα ζητήματα που αφορούν τα άμισθα υποθηκοφυλακεία.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι, πραγματικά, μέσα στο λίγο χρονικό διάστημα που βρισκόμαστε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, όπου παραλάβαμε ένα πολύ σημαντικό έργο από τον πρώην Υπουργό Δικαιοσύνης, τον κ. Καστανίδη, ο Υπουργός κ. Παπαϊωάννου, αλλά και εμείς, οι συνεργάτες του, ανοίξαμε, αλλά και ανοίγουμε πολλά ζητήματα.

Ο κ. Δένδιας χθες μίλησε για το σωφρονιστικό σύστημα. Πραγματικά, υπάρχουν σοβαρότατα ζητήματα.

Πήγα σήμερα το πρωί, κύριε Δένδια, στο Ψυχιατρείο και στο Νοσοκομείο του Κορυδαλλού και, πραγματικά, βρήκα μία κατάσταση η οποία δεν μας τιμά ως σύστημα, μία κατάσταση που αναδεικνύει ένα σύστημα τού πώς γίνονται ουσιαστικά μεταγωγές ανθρώπων, κρατουμένων από περιφερειακές φυλακές σε φυλακές του Κορυδαλλού και μάλιστα, υπό την ιδιότητα του ασθενούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Να ολοκληρώσουμε, κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Έχετε δίκιο.

Εκεί πραγματικά -είναι ένα πολύ μικρό στίγμα αυτό που δίνω- υπάρχουν ζητήματα τα οποία είναι χρόνια, τα οποία είναι χρονίζοντα. Εμείς θα τα αντιμετωπίσουμε με βάση και τις ισορροπίες που πρέπει να κρατάμε και με την ευαισθησία που πρέπει να μας δέπει και υπό κοινωνικό πρίσμα και ανθρωπιστικό, αλλά και με τις ισορροπίες και τις ευαισθησίες που απαιτεί ένα σωφρονιστικό σύστημα, το οποίο σαφώς θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί.

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για άλλη μια φορά εκ μέρους του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τη μεγάλη συναίνεση και τη μεγάλη συμβολή όλων των κομμάτων της Βουλής σε ένα σύστημα το οποίο αφορά εν τέλει όχι απλώς την απονομή δικαίου, αλλά τον ίδιο τον Έλληνα πολίτη.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς τον Υφυπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Γεώργιο Πεταλωτή.

Είναι η ώρα των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Ο Βουλευτής Κέρκυρας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Νικόλαος Δένδιας, έχει το λόγο, για οκτώ λεπτά.

Σας ακούμε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι ευχάριστο ότι η συζήτηση για το συγκεκριμένο νομοθέτημα έγινε σε ένα πλαίσιο συνεννόησης, χαμηλών τόνων και προσπάθειας να επιτευχθεί ο καλύτερος κοινός παρονομαστής. Λίγα πράγματα θα πω.

Κατ' αρχάς, κρατώ όσον αφορά το θέμα των υπαλλήλων των υποθηκοφυλακείων τη δήλωση του κυρίου Υπουργού ότι θα υπάρξει μία συζήτηση. Φαντάζομαι ότι αυτό γίνεται σε απάντηση των όσων είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Τζαβάρας, χθες.

Θέλω να θίξω δύο, τρία άλλα θέματα για τα οποία εμείς στη Νέα Δημοκρατία έχουμε έντονες απόψεις. Αναλύθηκαν και πριν. Θα μου επιτρέψετε να τα επαναφέρω και να παρακαλέσω την ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης να τα δει.

Αναφέρομαι, κατ' αρχάς, στο άρθρο 22, παράγραφος 5. Διαβάζω το άρθρο 22, παράγραφος 5. Το άρθρο 22, παράγραφος 5 αφορά το καινοφανές στο σύστημα απονομής της πολιτικής δικαιοσύνης, με το οποίο ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση «πρέπει να φροντίζει -όχι δύναται να φροντίζει- με την υποβολή ερωτήσεων ή με άλλο τρόπο να εκφράζονται σαφώς για όλα τα ουσιαστικά πραγματικά γεγονότα τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση».

Πώς φαντάζεται κανείς, κύριε Υπουργέ, την εξέλιξη επ' αυτού;

Άρα, ο δικαστής στο δεύτερο βαθμό θα κρίνεται και από το εφετείο, αλλά και από το ανώτατο ακυρωτικό, εάν και ο δικαστής ορθώς φρόντισε ώστε οι διάδικοι να καλύψουν τις αοριστίες. Αυτό τι σημαίνει, δηλαδή; Ότι ούτε στο εφετείο ούτε στο αναιρετικό θα υπάρχει θέμα, θα μπορεί να διαπιστωθεί η αοριστία της αγωγής; Διότι εάν διαπιστωθεί αοριστία, τότε με τη διατύπωση του άρθρου αυτή βαρύνει το δικαστή, ο οποίος έπρεπε και δεν φρόντισε και άρα θα πρέπει να ασκείται και πειθαρχικός έλεγχος κατά του συγκεκριμένου δικαστή.

Λέω ότι το άρθρο 22, παράγραφος 5, θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στην απονομή της δικαιοσύνης. Όχι μόνο δεν θα πετύχει ένα στόχο -τον οποίο θα συνυπογράφαμε ίσως- να ελαττωθούν οι απορρίψεις αγωγών για αοριστίες, να μπορούμε πιο γρήγορα να φτάνουμε στη διαπίστωση της αλήθειας, στην ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης, όχι, λοιπόν, δεν θα φτάσουμε στην ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης, αλλά θα δημιουργήσουμε ένα μεγαλύτερο πρόβλημα. Εδώ θα είμαστε, θα το δείτε, εάν δεν μας ακούσετε εμάς την Αντιπολίτευση. Νομίζω ότι όλοι συμφωνήσαμε ότι αυτό δεν πρέπει να το εισάγετε. Μετά από λίγο καιρό -ως συνήθως- θα έχει αποσυρθεί, αφού θα έχει δημιουργήσει, βέβαια, μια επιπλέον σειρά προβλημάτων στην απονομή της δικαιοσύνης.

Ένα άλλο θέμα το οποίο θέλω να θίξω -ελέχθη προηγουμένως και από το δικό μας εισηγητή, τον κ. Τζαβάρα αλλά και από τον κ. Πλεύρη- αφορά την τροπολογία την οποία φέρατε σε σχέση με το ν. 3691/2008, το γνωστό νόμο περί ξεπλύματος.

Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι αυτός ο νόμος έχει ξεχειλώσει. Δια πάσαν νόσον -και να μη χρησιμοποιήσω το υπόλοιπο στην καθομιλουμένη- χρησιμοποιείται

ο ν.3691. Έλεος πια! Οδηγείται η ελληνική πολιτεία -και με συγχωρείτε που υψώνω τον τόνο, δεν απευθύνεται σε εσάς- στο επίπεδο της γελοιότητας.

Θα ήθελα να εξηγήσω με έναν απλό συλλογισμό, που πρωτοετής της Νομικής μπορεί να αντιληφθεί, πώς οδηγούμεθα στη γελοιότητα:

Δικηγόρος παρίσταται κατά την υπογραφή συμβολαίου. Ο πελάτης του δηλώνει την αντικειμενική και όχι την πραγματική αξία. Ανοίγω παρένθεση για να πω ότι το ελληνικό κράτος, από τη μια μεριά, επί τούτου διαχρονικά διατηρεί το διπλό σύστημα αξιών, για το οποίο υπάρχουν αποφάσεις οι οποίες δεν το κρίνουν παράνομο και από την άλλη μεριά, περνάει τέτοιες διατάξεις.

Έρχεται, λοιπόν, ο δικηγόρος και παρίσταται σε συμβόλαιο για το οποίο γνωρίζει ο δικηγόρος, όπως το γνωρίζει και ο συμβολαιογράφος και όλοι και το υποψιάζεται και η εφορία, ότι άλλη είναι η πραγματική και άλλη η αντικειμενική αξία, την οποία αποδέχεται η εφορία. Πάρα πολύ ωραία.

Επίσης, εκτός απ' αυτό τι άλλο συμβαίνει; Ο πελάτης, ο οποίος άλλα αντικειμενικά δηλώνει και άλλα πληρώνει, υπόκειται και στην απαλλαγή φόρου πρώτης κατοικίας και ισχύει στην περίπτωση του ο νόμος που εσείς περάσατε πριν από λίγο, ο ν.3899/2010, με τον οποίο δεν ελέγχεται το «πόθεν έσχες» ως προς την αγορά πρώτης κατοικίας.

Πείτε μου τώρα πώς συμβιβάζονται σε ένα σύστημα, από τη μια να έχει περάσει διάταξη με την οποία δεν μπορείτε να ελέγξετε το «πόθεν έσχες» για την αγορά αυτής της κατοικίας και από την άλλη, να παραπέμπετε και να τιμωρείτε το δικηγόρο, ο οποίος δεν καταγγέλλει τον πελάτη του, διότι από φοροδιαφυγή αγόρασε το ακίνητο.

Πώς θα γίνουν αυτά τα δύο πράγματα μαζί με διατάξεις που πέρασε η ίδια η Κυβέρνηση μέσα σε διάστημα έξι μηνών;

Αυτά, κύριε Υπουργέ, είναι αυτά τα οποία λέμε και τα οποία συμβαίνουν συνεχώς στην Ελλάδα και για τα οποία -εάν θέλετε- ήμαστε συνυπεύθυνοι όλοι, δεν σας το απευθύνω ως μομφή. Υπάρχει μια απίστευτη πολυνομία, μια αποσπασματική προσπάθεια διόρθωσης πραγμάτων, με την οποία καταλήγουμε στο τέλος σε μια πλήρη γελοιοποίηση του συστήματος.

Εμπρός, λοιπόν, να κρεμάσουμε όλους τους δικηγόρους, επειδή συμμετέχουν στη φοροδιαφυγή και άρα στο ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, αλλά με αυτές τις διατάξεις δεν πρόκειται να πετύχουμε τίποτα τέτοιο. Γελοιοποιούμεθα.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, πάρα πολύ, κοιτάξτε αυτήν τη διάταξη, αποσύρετέ την και να προσπαθήσουμε όλοι μαζί, όσο μπορούμε, να δημιουργήσουμε ένα νομοθετικό πλαίσιο το οποίο να μπορούμε να το τηρήσουμε και να αντέχει στη σοβαρότητα και στην κριτική.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Δένδια.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Μαυρουδής Βορίδης, έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η πρώτη κριτική παρατήρηση αφορά αυτό το ζήτημα με τις αυξομειώσεις, εν προκειμένω αυξήσεις, της καθ' ύλην αρμοδιότητας, το οποίο δεν έχω καταλάβει τι ακριβώς θα διευκολύνει. Αναφέρομαι στα ειρηνοδικεία και στα πρωτοδικεία. Το πρόβλημα είναι, λοιπόν, ότι έχουμε πολλές υποθέσεις. Δεν υπάρχει μια ανάλυση που λέει ότι τα ειρηνοδικεία έχουν λίγες υποθέσεις και επομένως, πάμε να τους μεταφέρουμε ύλη, γιατί θα έχουμε συντομότερους προσδιορισμούς, ενώ τα πρωτοδικεία, παραδείγματος χάριν, αντιστοίχως έχουν συντομότερους προσδιορισμούς από τα πολυμελή, οπότε να πάρουμε ύλη από τα πολυμελή και να την πάμε στα μονομελή. Δεν υπάρχει αυτό.

Ειδικά για τα ειρηνοδικεία, θα σας πω ένα παράδειγμα που έχω στο μυαλό μου: Σήμερα που μιλάμε το Ειρηνοδικείο Αμαρουσίου δίνει δικασίμους του 2015, τέσσερα χρόνια μετά. Οι δικασίμοι στα μονομελή και στα πολυμελή ούτως ή άλλως είναι περίπου οι ίδιες. Είναι ζήτημα αν έχουν δυο μήνες διαφορά οι προσδιορισμοί τους. Άρα, τι πρόκειται να αλλάξει με αυτήν την ανακατανομή; Τι ακριβώς βελτιώνουμε; Και όχι μόνο δεν βελτιώ-

νουμε, αλλά μεταφέροντας ύλη στα ειρηνοδικεία, επειδή η διαδικασία εκεί είναι πιο χαλαρή, όπως αντιστοίχως και μεταφέροντας ύλη από τα πολυμελή στα μονομελή, στην πραγματικότητα διακυβεύουμε την ποιότητα της δικαιοσύνης. Εμείς καταψηφίζουμε αυτά τα άρθρα.

Στο θέμα των δικαστικών επιμελητών και των θυροκολλήσεων έγινε αναφορά. Επιτρέψτε μου μια ακόμα παρέμβαση, την οποία κι εγώ πιστεύω και θέλω να τη θέσω υπ' όψιν σας.

Δεν κατάλαβα γιατί εξαιρούμε το Σάββατο. Ξέρω από τη νομολογία ότι υπάρχει εκεί μια διακύμανση για το θέμα των επιδόσεων το Σάββατο. Γιατί εμείς θεσμοθετούμε την εξαίρεση των επιδόσεων το Σάββατο; Θα έπρεπε στην πραγματικότητα, ακριβώς λόγω της επιταχύνσεως αλλά και εν γένει σε μια προσπάθεια να αυξήσουμε την παραγωγικότητα αυτού του τόπου, όχι να βγάζουμε μέρες εργασίας, αλλά να προσθέτουμε μέρες και ώρες εργασίας. Γιατί σε τελευταία ανάλυση τώρα βγάζουμε την επίδοση του Σαββάτου; Γιατί είναι κακό δηλαδή να γίνονται επιδόσεις το Σάββατο; Ποιος το ζητάει αυτό; Τι νόημα έχει αυτό; Διότι εάν το ζητούν οι δικαστικοί επιμελητές, εκείνοι είναι υπό μία έννοια ελεύθεροι επαγγελματίες. Όποιος δεν θέλει να δουλέψει το Σάββατο, δεν δουλεύει. Είναι δικαίωμά του. Ποιος θίγεται από την επίδοση το Σάββατο; Ο δεχόμενος την επίδοση; Γιατί; Δεν δουλεύουν, παραδείγματος χάριν, τα μαγαζιά; Δεν υπάρχουν επαγγελματικές δραστηριότητες το Σάββατο; Τι εξυπηρετεί αυτή η εξαίρεση;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Πηγαίνω σε αυτό που, κατά τη γνώμη μου, είναι μείζον. Υπάρχουν δύο ενδεχόμενα. Θα σας πω ότι, κατά τη γνώμη μου, ανοίγει μια πολύ μεγάλη συζήτηση εδώ και επικίνδυνη: Το ζήτημα της διορθώσεως της αοριστίας. Επεσημάνθη από τον κ. Τζαβάρα, επεσημάνθη από τον κ. Δένδια, επεσημάνθη από τον κ. Πλεύρη και επεσημάνθη από όλους τους ομιλητές, οι οποίοι, όπως ξέρετε, καλόπιστα και γενναιοδωρά έχουν κρίνει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Δεν μπορεί να βελτιώνεται η αοριστία με προφορικές δηλώσεις στο ακροατήριο. Για ποιο λόγο δεν μπορεί; Είναι τυπικό, άραγε, αυτό; Δεν μπορεί –το επαναλαμβάνω– διότι δεν τηρείται η απαραίτητη προδικασία. Τα ζητήματα της αστικής δίκης είναι εξαιρετικά σύνθετα. Δεν μπορεί να απαντά ο διάδικος ακούγοντας εκείνη την ώρα το πώς βελτιώνεται το δικόγραφο. Γι' αυτό και έχουμε στα πολυμελή προκαταθέσεις είκοσι μέρες πριν, για να τις πάρει ο διάδικος να τις διαβάσει. Γι' αυτό έχουμε την αγωγή, που είναι το βασικό εισαγωγικό δικόγραφο, μετά έχουμε τις προτάσεις, που είκοσι μέρες πριν πρέπει να τις διαβάσει καθέννας, για να ξέρει πού βρίσκεται, έχουμε τις αντικρούσεις. Έχουμε, δηλαδή, μία σύνθετη διαδικασία διαλόγου, αντιπαράθεσεως, προκειμένου να μη δυσχεραίνεται η θέση κανενός διαδίκου.

Είναι δυνατόν, λοιπόν, με προφορικές δηλώσεις στο ακροατήριο τη στιγμή της διεξαγωγής της δίκης να βελτιώνεται δικόγραφο και μάλιστα να βάζουμε μια τέτοια υποχρέωση στο δικαστή;

Να σας πω τι θα γίνει. Δύο τινά θα συμβούν: Το πιθανότερο είναι ότι οι δικαστές δεν θα ασχοληθούν, διότι ουδείς θα διορθώνει. Αλλά τι είναι αυτό που θα γίνει; Διάδικοι, οι οποίοι πλημμελώς έχουν φτιάξει το εισαγωγικό δικόγραφο, θα έρχονται εκείνη την ώρα να κάνουν βελτιώσεις, αιφνιδιάζοντας τους αντιδίκους τους. Και όταν οργανώνει κανείς την αντιδικία και την υπεράσπιση του εντολέως του από πλευράς πληρεξουσίων, πρέπει να ξέρει πού κινείται. Δεν μπορεί, δηλαδή, να ακούει ισχυρισμούς την τελευταία στιγμή. Άρα, οργανώνετε, κατά τη γνώμη μου, πολύ άδικα και πολύ πρόχειρα ένα σύστημα, το οποίο ήταν καθόλα άρτιο.

Επιτρέψτε μου ακόμα να πω κάτι: Έχω πολύ μεγάλη αντίρρηση στο ζήτημα της διακριτικής ευχέρειας ορισμού δικασίμου στα ασφαλιστικά μέτρα. Τι έχει συμβεί; Πάει και παίρνει κάποιος μία συντηρητική κατάσταση με ασφαλιστικά μέτρα, δεν ασκεί ποτέ αγωγή και μπορεί να μείνει έχοντας επιβάλει τη συντηρητική κατάσταση. Και ξέρετε, βεβαίως, ότι οι προϋποθέσεις για να γίνει δεκτή μία αίτηση ασφαλιστικών μέτρων είναι τελείως διαφορετικές από αυτές τις προϋποθέσεις για να γίνει δεκτή μία αγωγή. Στα ασφαλιστικά μέτρα έχουμε πιθανολόγηση, δεν

έχουμε τήρηση πρακτικών. Έχουμε ένα δικαστή που δικάζει, ό,τι πει και τελειώσει. Και σε τελευταία ανάλυση, το κυρίαρχο στοιχείο στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων είναι η πιθανολόγηση του κινδύνου. Βεβαίως και η βασιμότητα της απαίτησεως, αλλά σας ξαναλέω ότι αρκεί η πιθανολόγηση. Δεν απαιτείται πλήρης απόδειξη. Συνήθως η διαδικασία είναι ταχεία, είναι πρόχειρη, ακούγονται κάποιοι μάρτυρες, ό,τι προφταίνει να δει ο δικαστής από τα έγγραφα και χορηγείται ή δεν χορηγείται.

Να μην αναφέρω προσωπική μου μαρτυρία, όπου διετάχθη συντηρητική κατάσταση για 2 εκατομμύρια ευρώ σε εταιρεία με κίνδυνο να κλείσει γιατί μπορούσαν να της δεσμεύσουν περιουσιακά στοιχεία εις χείρας τρίτων, να δεσμεύσουν, λοιπόν, συντηρητικώς το ποσό. Βεβαίως, έγινε το δικαστήριο μετά από τρία χρόνια και απερρίφθη η αγωγή. Θα είχε κλείσει η εταιρεία.

Φανταστείτε τώρα το εξής και το χειρότερο, κύριε Υπουργέ: Επιβάλλεται, λοιπόν, η συντηρητική κατάσταση σε ένα ακίνητο με μία απόφαση ασφαλιστικών μέτρων και δεν διατάσσει ο δικαστής την έγερση της αγωγής των ασφαλιστικών μέτρων. Τι γίνεται; Πρέπει να πάμε στην ανάκληση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εξαιρείται.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, δεν εξαιρείται. Αν το ασφαλιστικό μέτρο έχει δεχθεί την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, ο δικαστής που το διατάσσει μπορεί να ορίσει κατά την κρίση του προθεσμία για την άσκησή της, όχι όμως μικρότερη από τριάντα ημέρες. Παλιά έπρεπε να εγερθεί η αγωγή τουλάχιστον στις τριάντα ημέρες. Θα μου πείτε, δεν θα μπορούσε μετά να κωλυσιεργεί ο επισπεύδων, ο ενάγων; Δηλαδή, να την αναβάλλει και να την ματαιώνει; Δεν μπορεί, διότι από τη στιγμή που είναι προσδιορισμένη μπορεί να την επισπεύσει ο εναγόμενος και να το λήξει το ζήτημα. Άρα, εδώ το αφήνουμε στη διακριτική ευχέρεια και ανοίγουμε ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα, πάνω στο οποίο είχαν γίνει καταστρατηγήσεις και εκβιασμοί στις αντιδικίες.

Έρχομαι στο ζήτημα του ξεπλύματος:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας θυμίσω τη δογματική που είχε αναπτυχθεί για το ξεπλύμα. Όπως θυμάστε, ένα από τα βασικά σημεία κριτικής που είχε δεχθεί τότε ο νόμος είναι ότι επιβάλλει υποχρεώσεις σε πρόσωπα, τα οποία είτε έχουν απόρρητο είτε, εν πάση περιπτώσει, συναλλάσσονται και επομένως, δεν έχουν καμμία υποχρέωση να ενημερώσουν το ελληνικό δημόσιο.

Αφορούσε πρωτίστως και κυρίως συμβολαιογράφους και δικηγόρους, που έχουν το απόρρητο, αλλά εγώ λέω όχι μόνο. Αφορούσε και κτηματομεσίτες, αφορούσε και λογιστές, αφορούσε και ελεγκτές, που δεν είχαν το απόρρητο. Η κριτική αυτή είχε γίνει εν μέρει δεκτή τότε ακριβώς με το ότι «ναι, αλλά σε τελευταία ανάλυση βάζουμε αυτήν την υποχρέωση, πλην όμως δεν υπάρχει κύρωση για τη μη τήρηση της υποχρεώσεως».

Με δυο λόγια εκεί ο νομοθέτης λίγο έκλεινε το μάτι, αν θυμάστε, στο εξής: Εντάξει, το βάλαμε, γιατί αυτό προερχόταν και από μία διεθνή συνθήκη και μία συγκεκριμένη ανάληψη υποχρεώσεως. Για να θυμίσω δε ότι το πολιτικό πλαίσιο αυτής της διεθνούς συνθήκης ήταν κυρίως η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και του μαύρου χρήματος, που ενίσχυε τότε την τρομοκρατία. Αυτή ήταν η κεντρική λογική. Τότε, λοιπόν, στην πραγματικότητα να μην θεσπίστηκε αυτό ως υποχρέωση για να βγάλει από πάνω του το ελληνικό κράτος την υποχρέωση που είχε, πλην όμως δεν συνδέθηκε με κυρώσεις.

Βλέπω ότι τώρα φέρνετε κυρώσεις και επαναφέρω με οξύτητα το εξής ερώτημα, όχι απαραίτητα στο ευστοχότατο παράδειγμα που ανέφερε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Δένδιας, όπου εκεί έχουμε το θέμα των αντικειμενικών αξιών. Εγώ σας το πηγαίνω και παραπέρα: Εάν, λόγου χάριν, ένας δικηγόρος έχει υπερασπιστεί τον εντολέα του για μια υπόθεση φοροδιαφυγής κι έρχεται ο αυτός εντολέας και του λέει «τώρα θέλω να αγοράσω ένα ακίνητο», κατά τη γνώμη σας, αυτός πρέπει να πάει να τον καταγγείλει πιθανολογώντας ενδεχομένως –ή και γνωρίζοντας εγώ θα πω– ότι το προϊόν της φοροδιαφυγής είναι τίμημα για την αγορά ακινήτου; Και πρέπει να πάει να το καταγγείλει ο δικηγόρος; Πώς θα γίνει αυτό; Πρέπει να πάει να το πει ο συμβολαιογράφος αυτός; Και αν δεν το πει, θα έχει κίνδυνο επιβολής κυρώσεως μέχρι και 100.000 ευρώ;

Με συγχωρείτε, αλλά διασπούμε πλήρως τη σχέση και εδώ διακυβεύονται πράγματα πολύ μεγαλύτερης αξίας, κατά τη γνώμη μου, από το να αντιμετωπίσουμε το μαύρο χρήμα. Διότι η σχέση εντολέως-δικηγόρου είναι μία ιερή σχέση. Πρέπει να υπάρχει αυτή η εμπιστοσύνη, για να μπορούν αποτελεσματικά να προστατευθούν τα συμφέροντα εν γένει όχι μόνο των πελατών, των εντολέων, αλλά και τα συμφέροντα των παρεχόντων νομικές υπηρεσίες. Ισχύει και για τους συμβολαιογράφους, ισχύει και για τους δικηγόρους, εγώ λέω ότι ισχύει και για τους λογιστές, ισχύει και για τους κτηματομεσίτες. Δηλαδή, ο κτηματομεσίτης που μεσολαβεί στην κατάρτιση μιας αστικής συμβάσεως, εάνπιθανολογήσει –ή έστω γνωρίζει, λέω εγώ - ότι αυτό είναι προϊόν φοροδιαφυγής, για παράδειγμα, τότε θα πρέπει να πάει να καταγγείλει; Τέτοιου είδους υποχρεώσεις δημιουργούμε; Και τι κράτος δημιουργούμε; Και τι κοινωνία αντιστοίχως δημιουργούμε;

Εγώ δεν καταλαβαίνω γιατί πηγαίνετε σε αυτό. Θεωρώ ότι αρκούσε η προηγούμενη ρύθμιση. Αφήστε δε που δεν πρόκειται τίποτε από αυτά να είναι αποτελεσματικό. Απλώς κλυδωνίζουν και διακυβεύουν τη σχέση εμπιστοσύνης, που είναι κεντρικό αγαθό όχι μόνο θεωρητικά, αλλά ακόμα και για την αποτελεσματική εμπέδωση των οικονομικών σχέσεων, που είναι τόσο κρίσιμες αυτή την εποχή.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Εισάγετε εγγλέζικο σύστημα με το χτύπημα των εδράνων, κύριοι συνάδελφοι. Να μην το συνεχίσουμε, όμως, γιατί θα φανεί ότι θορυβείτε στην Αίθουσα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ταυριάζουν και τα χρώματα των εδράνων, οπότε παραπέμπουν σε Βουλή των Λόρδων. Για τον κ. Τζαβάρα το λέω αυτό.

Κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μία φορά ακούσαμε με περισσή προσοχή την πολύ αξιόλογη τοποθέτηση των συναδέλφων Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Δύο στοιχεία, όμως, θα ήθελα να δώσω.

Ως προς τη διόρθωση της αοριστίας: Ας μην ξεχνάμε ότι είναι μία διάταξη, η οποία σε πολύ μεγάλο βαθμό ισχύει. Δηλαδή, το άρθρο 236 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είναι ακριβώς όπως το φέρνουμε σήμερα εμείς, απλώς συμπληρωμένο με τη λέξη «συμπληρώνουμε». Αυτό σημαίνει ότι ο δικαστής πάντοτε είχε συγκεκριμένες υποχρεώσεις κατά τη συζήτηση της αγωγής και αυτό γινόταν ακριβώς για να συμπληρωθούν κάποιες ατέλειες ή εν πάση περιπτώσει, ό, τι δεν φερόταν μέχρις ενός σημείου στο δικόγραφο στοιχεία που θα έπρεπε να υπάρχουν.

Για τους λόγους που αναφέραμε και ο εισηγητής μας, αλλά και εγώ και ο κύριος Υπουργός θεωρούμε επιβεβλημένο το ότι θα πρέπει να υπάρχει αυτή η διάταξη. Και φυσικά, έχουμε να κάνουμε με την κρίση των δικαστών, οι οποίοι θα σταθμίζουν -αυτή είναι η δουλειά τους και αυτή είναι και η κρίση που διαθέτουν- κατά τέτοιο τρόπο την εφαρμογή αυτής της διάταξης, ώστε να υπάρχει ο επιδιωκόμενος σκοπός από τη νομοθέτηση αυτή.

Έγινε πολύς λόγος –και δικαιολογημένα, γιατί είναι ένα ζήτημα σημαντικό, ειδικά την περίοδο της καχυποψίας που περνάμε, την περίοδο που υπάρχει μία εκτεταμένη αμφισβήτηση- για την επέκταση του καθεστώτος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Πρώτα απ' όλα, επειδή άκουσα και τον κ. Δένδια και τον κ. Βορίδη, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι με το ν. 3691/2008 υπάρχει ποινική κύρωση –αν δεν κάνω λάθος, κύριε Δένδια- στο δικηγόρο με φυλάκιση μέχρι δύο έτη, ο οποίος κάνει ακριβώς όλα αυτά που είπατε, από τα οποία κινδυνεύει ο δικηγόρος, υποτίθεται, μ' αυτό το νομοθέτημα. Αυτό υπάρχει. Είναι ισχύον καθεστώς.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εμείς είχαμε καταψηφίσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εντάξει, εσείς καταψηφίσατε, αλλά αυτό ισχύει. Δηλαδή, ο δικηγόρος σήμερα κινδυνεύει

να πάει στη φυλακή, εφ' όσον δεν καταδώσει, δεν καταγγείλει τον πελάτη του για τη φοροδιαφυγή και όλα τα άλλα που είπατε.

Εμείς, αυτό που κάνουμε σήμερα, είναι να συμπληρώνουμε τις διοικητικές κυρώσεις, τις οποίες θα υφίστανται και τα πρόσωπα, εκτός από τις εταιρείες που ανήκουν στο χρηματοπιστωτικό τομέα, όπως ίσχυε μέχρι σήμερα. Αυτοί δεν είναι μόνο οι δικηγόροι, αλλά πρόκειται για περίπου είκοσι περιπτώσεις όπου συμπληρώνονται.

Εν πάση περιπτώσει, θα πρέπει, επιτέλους, να αντιληφθούμε όλοι εδώ μέσα –έρχονται και μας το επιβάλλουν βέβαια και οι διευθύνσεις μας υποχρεώσεις- ότι δεν νομοθετούμε για τους δικηγόρους. Αυτό είναι ξεκάθαρο. Νομοθετούμε για τη δικαιοσύνη, με κύριο γνώμονα και άξονα το δημόσιο συμφέρον. Επιτέλους, αν κάποια πράγματα τόσα χρόνια τα αντιμετωπίζουμε ως καθεστηκυίες λογικές «δεν βαριέσαι, ο δικηγόρος κάνει μία συγκεκριμένη δουλειά, έχει μία πολύ μεγάλη και ευρεία ανοχή ως προς το τι θα κάνει και πώς θα υπερασπιστεί τον πελάτη του», εδώ σήμερα θα πρέπει να σκεφτούμε ξανά ποιες είναι οι υποχρεώσεις όλων μας, χωρίς να θίγονται ούτε τα λειτουργικά ούτε τα επαγγελματικά μας συμφέροντα, για όσους είμαστε δικηγόροι.

Πρέπει να επανατοποθετήσουμε το ρόλο του δικηγόρου μέσα στο δικαίό μας σύστημα. Πρέπει να δούμε ξανά κατά πόσο μπορούμε να αφήνουμε σε ένα καθεστώς ασυλίας όλους όσους παρ'όλαυτα, υπό το πρόσχημα πολλές φορές ότι υπερασπίζονται πελάτες τους, ότι υπερασπίζονται δίκαια και λογικές ενός συγκεκριμένου εντολέα.

Ας μην ξεχνάμε ότι ο δικηγόρος είναι λειτουργός, δίνει κάποιο όρκο και οφείλει να θεραπεύει το δίκαιο στα πλαίσια των καθηκόντων του. Συνεπώς, όποια νομοθέτηση κάνουμε σήμερα είναι επιβεβλημένη, στα πλαίσια της θωρακίσεως της δικαιοσύνης. Δεν φέρνουμε εμείς κυρώσεις για πρώτη φορά κατά των επαγγελματιών, οι οποίοι υπερασπίζονται τους πελάτες τους. Ίσα-ίσα, οι βαριές κυρώσεις ισχύουν, αλλά δεν μπορούμε παρά να επεκτείνουμε τις διοικητικές κυρώσεις που ισχύουν για συγκεκριμένες περιπτώσεις και για όσους είναι υπόχρεοι εκ του καθήκοντός τους και εκ της φύσεως του καθήκοντός τους στο να έχουν και να τηρούν συγκεκριμένες αρχές απέναντι στο δικαίό μας σύστημα και στην πολιτεία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις» και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

[illegible][illegible]

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 58 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 59 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 59 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 60 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 60 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 61 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 61 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 62 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 62 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 63 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 63 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 64 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 64 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 65 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 65 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 66 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 66 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 67 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 67 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 68 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 68 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 69 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 69 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 70 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 70 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 71 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 71 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 72, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 72 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 73 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς το άρθρο 73 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 443 και ειδικό 46 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 443 και ειδικό 46 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 444 και ειδικό 47, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 444 και ειδικό 47 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμεθα στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Εξορθολογισμός και βελτίωση στην απονομή της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 1

Το άρθρο 9 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Για την εκτίμηση του αντικειμένου της διαφοράς λαμβάνεται υπόψη το αίτημα της αγωγής. Δεν συνυπολογίζονται οι παρεπόμενες αιτήσεις για καρπούς, τόκους και έξοδα. Συνυπολογίζονται περισσότερες απαιτήσεις που επιδιώκονται με την ίδια αγωγή. Σε περίπτωση ομοδικίας, αν πρόκειται για διαιρετά δικαιώματα, λαμβάνεται υπόψη το αίτημα κάθε ενάγοντος ή το αιτούμενο από κάθε εναγόμενο, και αν οι απαιτήσεις υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα διαφόρων δικαστηρίων, αρμόδιο είναι το ανώτερο από αυτά. Σε περίπτωση επικουρικής σώρευσης αγωγών, η αξία του αντικειμένου της διαφοράς προσδιορίζεται από το ανώτερο ως προς την αξία αίτημα.»

Άρθρο 2

Το άρθρο 14 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων υπάγονται:

1. α) όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήματα και που η αξία του αντικειμένου τους δεν υπερβαίνει το ποσό των είκοσι χιλιάδων (20.000) ευρώ,

β) όλες οι διαφορές, κύριες ή παρεπόμενες, από σύμβαση μίσθωσης, καθώς και οι διαφορές του άρθρου 601 του Αστικού Κώδικα, εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις αυτές το συμφωνημένο μηνιαίο μίσθωμα δεν υπερβαίνει τα εξακόσια (600) ευρώ.

2. Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήματα και που η αξία του αντικειμένου τους είναι πάνω από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ, δεν υπερβαίνει όμως τις εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ.»

Άρθρο 3

1. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 16 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται, ακόμη και αν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει τις εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ.»

2. Ο αριθμός 10 του άρθρου 16 καταργείται.

3. Μετά το άρθρο 17 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται το άρθρο 17 Α ως εξής:

Άρθρο 17 Α

Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται και οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων της περιφέρειάς τους. Στην περίπτωση αυτή τα μονομελή πρωτοδικεία συγκροτούνται από πρόεδρο πρωτοδικών ή πρωτοδίκη με πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζεται και η υπηρεσία αυτού ως παρόντος πρωτοδικείου και, σε περίπτωση που δεν υπηρετούν πρωτοδίκες με την πιο πάνω υπηρεσία ή αυτοί που υπηρετούν δεν επαρκούν, από τον αρχαιότερο κατά διορισμό πρωτοδίκη.»

Άρθρο 4

1. Το άρθρο 18 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην αρμοδιότητα των πολυμελών πρωτοδικείων υπάγονται όλες οι διαφορές, για τις οποίες δεν είναι αρμόδια τα ειρηνοδικεία ή τα μονομελή πρωτοδικεία.»

2. Το άρθρο 19 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στην αρμοδιότητα των μονομελών εφετείων υπάγονται οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των μονομελών πρωτοδικείων και στην αρμοδιότητα των τριμελών εφετείων υπάγονται οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των πολυμελών πρωτοδικείων της περιφέρειάς τους.»

Άρθρο 5

1. Το άρθρο 35 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Διαφορές από αδικοπραξία μπορούν να εισαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου συνέβη το ζημιόγιο γεγονός ή επίκειται η επέλευσή του.»

2. Το άρθρο 40 Α καταργείται.

Άρθρο 6

Μετά το άρθρο 39 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 39 Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ως εξής:

Άρθρο 39 Α

Ειδική δωσδικία διατροφών

Διαφορές που αφορούν αξιώσεις διατροφής μπορούν να ει-

σαχθούν και στο δικαστήριο του τόπου όπου έχει την κατοικία του ή τη διαμονή του ο δικαιούχος της διατροφής.»

Άρθρο 7

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 94 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Επιτρέπεται η δικαστική παράσταση διαδίκου χωρίς πληρεξούσιο δικηγόρο: α) στο Ειρηνοδικείο, εφόσον το αντικείμενο της διαφοράς δεν υπερβαίνει το ποσό των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ, β) στα ασφαλιστικά μέτρα, γ) για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος.»

2. Το άρθρο 96 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η πληρεξουσιότητα δίνεται είτε με συμβολαιογραφική πράξη είτε με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή στην έκθεση είτε με ιδιωτικό έγγραφο, εφόσον η υπογραφή εκείνου που παρέχει την πληρεξουσιότητα βεβαιώνεται από δημόσια, δημοτική ή άλλη αρμόδια αρχή ή από δικηγόρο. Η πληρεξουσιότητα μπορεί να αφορά ορισμένες ή όλες τις δίκες εκείνου που την παρέχει και πρέπει να αναγράφει τα ονόματα των πληρεξουσίων.

2. Η πληρεξουσιότητα μιας αρχής μπορεί να δοθεί σε δικηγόρο και με έγγραφό της που περιέχει τα στοιχεία που αναγράφονται στην παράγραφο 1.

3. Κατά τη διαδικασία ενώπιον του Αρείου Πάγου και στις περιπτώσεις του άρθρου 98 η πληρεξουσιότητα δίνεται μόνο με συμβολαιογραφική πράξη ή με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά ή στην έκθεση.»

Άρθρο 8

Το άρθρο 117 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ουσιώδη προαπαιτούμενα για κάθε έκθεση είναι: α) να συντάσσεται όταν γίνεται η πράξη με την παρουσία όσων συμπράττουν, β) να αναφέρει τον τόπο και το χρόνο που γίνεται η πράξη, το όνομα, το επώνυμο, το πατρώνυμο και την κατοικία κάθε προσώπου που είναι παρόν, γ) να διαβάζεται στους παρόντες διαδίκους και στα άλλα πρόσωπα που συμπράττουν και να επιβεβαιώνεται από αυτούς, δ) να υπογράφεται από το δικαστή ή δικαστικό υπάλληλο που τη συνέταξε, από το γραμματέα που συνέπραξε, από τους παρόντες διαδίκους και τα άλλα πρόσωπα που συνέπραξαν ή να αναφέρεται η άρνηση ή η αδυναμία τους να υπογράψουν.

2. Η σύνταξη της έκθεσης μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα.»

Άρθρο 9

Στο άρθρο 119 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Τα δικόγραφα είναι δυνατόν να υποβάλλονται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρουν προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 του προεδρικού διατάγματος 150/2001 (Α' 125). Το δικόγραφο που έχει υποβληθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι κατατέθηκε, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από το δικαστήριο ηλεκτρονική απόδειξη, που θα φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την άνω έννοια και θα περιέχει και την έκθεση κατάθεσης.»

Άρθρο 10

1. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 122 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Οι επιδόσεις που γίνονται με την επιμέλεια του δικαστηρίου μπορούν να γίνουν και από ποινικό κλητήρα της περιφέρειας ή από όργανο της ελληνικής αστυνομίας ή της δασοφυλακής, ή από το γραμματέα του δήμου.

3. Αν δεν υπάρχει δικαστικός επιμελητής στον τόπο της επίδοσης ή αν κατά την κρίση του εισαγγελέα πρωτοδικών ή του ειρηνοδίκη της περιφέρειας όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση είναι

δύσκολη η μετάβαση του δικαστικού επιμελητή στον τόπο αυτόν, η επίδοση μπορεί να γίνει και από ποινικό κλητήρα της περιφέρειας ή από όργανο της ελληνικής αστυνομίας ή της δασοφυλακής ή από τον γραμματέα του δήμου που ορίζεται από τον προαναφερόμενο εισαγγελέα ή ειρηνοδίκη.»

2. Στο άρθρο 122 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Τα δικόγραφα είναι δυνατόν να επιδίδονται, σύμφωνα με την παράγραφο 1, και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρουν προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3 παραγράφος 1 του προεδρικού διατάγματος 150/2001. Το δικόγραφο που έχει επιδοθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι επιδόθηκε, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από τον παραλήπτη ηλεκτρονική απόδειξη, που θα φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την άνω έννοια και θα ισχύει ως έκθεση επίδοσης.»

Άρθρο 11

Η παράγραφος 1 του άρθρου 125 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η επίδοση δεν επιτρέπεται να γίνει νύχτα, Σάββατο ή Κυριακή ή άλλη εορτή που ορίζεται από το νόμο ως αργία, χωρίς να συναίνει ο παραλήπτης ή χωρίς άδεια του αρμόδιου δικαστή στον οποίο εκκρεμεί η υπόθεση και, αν πρόκειται για πολυμελή δικαστήρια, του προέδρου τους. Αν δεν εκκρεμεί δίκη, η άδεια δίνεται από τον ειρηνοδίκη, στην περιφέρεια του οποίου πρόκειται να γίνει η επίδοση.»

Άρθρο 12

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 128 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο παραλήπτης δεν βρίσκεται στην κατοικία του, το έγγραφο παραδίδεται σε έναν από τους ενήλικους συγγενείς ή υπηρέτες που συνοικούν μαζί του. Αν απουσιάζουν ή δεν υπάρχουν και αυτοί, η παράδοση γίνεται σε έναν από τους άλλους ενήλικους συνοίκους που έχουν συνείδηση των πράξεών τους και δεν συμμετέχουν στη δίκη ως αντίδικοι του ενδιαφερομένου.»

2. Οι περιπτώσεις α' β' και γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 128 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

α) το έγγραφο πρέπει να κολληθεί στην πόρτα της κατοικίας και σε ενσφράγιστο φάκελο, επί του οποίου θα υπάρχουν μόνο τα στοιχεία του δικαστικού επιμελητή και του προς όν η επίδοση, μπροστά σε ένα μάρτυρα. Σε περιπτώσεις πολυκατοικιών, οι οποίες είναι κλειστές και δεν είναι δυνατόν να κολληθεί το έγγραφο στην πόρτα της κατοικίας, η επικόλληση μπορεί να γίνεται κατά τα ανωτέρω και στην κεντρική είσοδο της πολυκατοικίας,

β) το αργότερο την επομένη εργάσιμη ημέρα μετά τη θυροκόλληση, αντίγραφο του εγγράφου, που συντάσσεται ατελώς, πρέπει να παραδοθεί στα χέρια του προϊσταμένου του αστυνομικού τμήματος ή σταθμού της περιφέρειας της κατοικίας και αν λείπει ο προϊστάμενος, στον αξιωματικό ή υπαξιωματικό υπηρεσίας ή στο σκοπό του αστυνομικού καταστήματος. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις η παράδοση βεβαιώνεται με απόδειξη που συντάσσεται ατελώς κάτω από την έκθεση της επίδοσης που αναφέρεται στο άρθρο 140 παράγραφος 1. Η απόδειξη αυτή πρέπει να αναφέρει την ημερομηνία που έγινε η παράδοση, και το ονοματεπώνυμο, καθώς και την ιδιότητα εκείνου που παρέλαβε το αντίγραφο, ο οποίος υπογράφει την απόδειξη και τη σφραγίζει με την υπηρεσιακή σφραγίδα. Το αντίγραφο που παραδόθηκε φυλάγεται σε ιδιαίτερο φάκελο στο υπηρεσιακό γραφείο, όπου υπηρετεί εκείνος που το παρέλαβε,

γ) το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα από την παράδοση, σύμφωνα με την περίπτωση β', εκείνος που ενήργησε την επίδοση του εγγράφου πρέπει να ταχυδρομήσει σε εκείνον προς τον οποίο απευθύνεται η επίδοση έγγραφη ειδοποίηση στην οποία πρέπει να αναφέρεται το είδος του εγγράφου που επιδόθηκε, η διεύθυνση της κατοικίας, όπου έγινε η θυροκόλληση του, η ημερομηνία της θυροκόλλησης, η αρχή στην οποία παραδόθηκε το αντίγραφο, καθώς και η ημερομηνία της παράδοσης. Η

ειδοποίηση ταχυδρομείται με έξοδα εκείνου που ζητεί να γίνει η επίδοση. Το γεγονός ότι ταχυδρομήθηκε η ειδοποίηση βεβαιώνεται με απόδειξη, την οποία συντάσσει και υπογράφει ατελώς, κάτω από την επιδοτήρια έκθεση της παραγράφου 1 του άρθρου 140, εκείνος που ενεργεί την επίδοση. Η βεβαίωση πρέπει να αναφέρει το ταχυδρομικό γραφείο, με το οποίο έστειλε την ειδοποίηση, και τον υπάλληλο που την παρέλαβε, ο οποίος προσυπογράφει τη βεβαίωση. Ύστερα από προφορική αίτηση του παραλήπτη, η αρχή στην οποία είχε παραδοθεί το αντίγραφο, σύμφωνα με την άνω περίπτωση β' του παρόντος, του το παραδίδει, με έγγραφη απόδειξη που συντάσσεται ατελώς.»

Άρθρο 13

Η παράγραφος 2 του άρθρου 130 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν ο παραλήπτης της επίδοσης δεν έχει κατοικία, γραφείο, κατάστημα ή εργαστήριο και είτε αρνείται να παραλάβει το έγγραφο είτε δεν μπορεί ή αρνείται να υπογράψει την έκθεση της επίδοσης και η άρνηση του παραλήπτη ή η αδυναμία του βεβαιώνεται και από ένα μάρτυρα που προσλαμβάνεται από το όργανο της επίδοσης για το σκοπό αυτόν, το έγγραφο παραδίδεται στα χέρια των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 128 παράγραφος 4 εδάφιο β'.»

Άρθρο 14

Στο άρθρο 144 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Το Σάββατο θεωρείται για τον παρόντα Κώδικα εξαιρετέα και μη εργάσιμη ημέρα.»

Άρθρο 15

Το άρθρο 147 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι συντηρητικές αποδείξεις που έχουν επιτραπεί διεξαγούνται σε όλη τη διάρκεια των διακοπών.

2. Το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου δεν υπολογίζεται για τις προθεσμίες των άρθρων 503, 518 παράγραφος 1, 545 παράγραφοι 1 και 2, 564 παράγραφοι 1 και 2, καθώς και των άρθρων 153, 632 παράγραφος 1, 633 παράγραφος 2, 652, 662 ΣΤ, 681 Δ παράγραφος 5, 715 παράγραφος 5, 729 παράγραφος 5, 847 παράγραφος 1, 926 παράγραφος 2, 934 παράγραφος 1 στοιχεία α' και γ', 943 παράγραφος 4, 955, 959 παράγραφος 4 εδάφιο τρίτο, 960, 966 παράγραφοι 2 και 3, 971 παράγραφος 1, 972 παράγραφος 1 εδάφιο τρίτο, 973, 974, 979 παράγραφος 2, 985 παράγραφος 1, 986, 988 παράγραφος 1, 995, 998 παράγραφος 4 εδάφιο τρίτο και 999.

3. Το χρονικό διάστημα των δικαστικών διακοπών δεν υπολογίζεται στην προθεσμία του άρθρου 938 παράγραφος 4.»

Άρθρο 16

Η παράγραφος 4 του άρθρου 173 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Σε δίκες διατροφής, όποιος έχει υποχρέωση σύμφωνα με το νόμο ή με δικαιοπραξία να δώσει διατροφή, προκαταβάλλει και τα, κατά την κρίση του δικαστή, έξοδα και τέλη του ενάγοντος, έως το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.»

Άρθρο 17

1. Το άρθρο 195 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Με τις προϋποθέσεις του άρθρου 194 μπορεί να δοθεί το ευεργέτημα της πενίας σε αλλοδαπούς και σε πρόσωπα που αποδεδειγμένα δεν έχουν ιθαγένεια.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 196 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στην αίτηση πρέπει να επισυνάπτονται:

α) πιστοποιητικό, ατελώς, του δημάρχου όπου είναι η κατοικία

ή η μόνιμη διαμονή του αιτούντος, το οποίο βεβαιώνει την επαγγελματική, οικονομική και οικογενειακή κατάστασή του, καθώς και όσα ορίζονται στο άρθρο 194 παράγραφοι 1 έως 3, και

β) πιστοποιητικό, ατελώς, του οικονομικού εφόρου της κατοικίας ή της μόνιμης διαμονής του αιτούντος το οποίο βεβαιώνει αν ο αιτών υπέβαλε κατά την τελευταία τριετία δήλωση φόρου εισοδήματος ή οποιουδήποτε άλλου άμεσου φόρου, καθώς και την εξακρίβωσή της, ύστερα από έλεγχο.»

Άρθρο 18

1. Το άρθρο 204 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους πέτυχαν την παροχή του ευεργετήματος της πενίας με αναληθείς δηλώσεις και στοιχεία, ο δικαστής, που αποφασίζει την ανάκληση του ευεργετήματος, τους καταδικάζει σε χρηματική ποινή από εκατό (100) ευρώ έως διακόσια (200) ευρώ που περιέρχονται στον Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, χωρίς να αποκλείεται υποχρέωσή τους να καταβάλουν τα ποσά από τα οποία είχαν απαλλαγεί, ούτε και η ποινική τους δίωξη.»

2. Το άρθρο 205 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, με την οριστική απόφασή του, επιβάλλει στο διάδικο ή στο νόμιμο αντιπρόσωπό του ή στο δικαστικό του πληρεξούσιο, ανάλογα με την ευθύνη καθενός, χρηματική ποινή από πεντακόσια (500) ευρώ έως χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ, που περιέρχονται στον Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, αν προκύψει από τη δίκη που έγινε, ότι, αν και το γνώριζαν: 1) άσκησαν προφανώς αβάσιμη αγωγή, ανταγωγή ή παρέμβαση ή προφανώς αβάσιμο ένδικο μέσο ή 2) διεξήγαγαν τη δίκη παρελκυστικά ή δεν τήρησαν τους κανόνες των χρηστών ηθών ή της καλής πίστης ή το καθήκον της αλήθειας.»

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 207 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν όταν ενεργείται κάποια πράξη, είτε στο ακροατήριο είτε και έξω από αυτό, γίνει θόρυβος ή εκδηλωθεί ανυπακοή στα μέτρα που έχουν ληφθεί ή στις διαταγές που δόθηκαν, ο δικαστής και, αν πρόκειται για πολυμελές δικαστήριο, ο πρόεδρος έχει εξουσία να επιβάλλει σε αυτόν που θορυβεί ή στον παραβάτη είτε χρηματική ποινή από εκατό (100) ευρώ έως πεντακόσια (500) ευρώ είτε την απομάκρυνσή του από τον τόπο όπου ενεργείται η πράξη είτε κράτηση 24 ωρών.»

Άρθρο 19

Το άρθρο 214 Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι διάδικοι μπορούν να συμβιβάζονται, μετά την επέλευση της εκκρεμοδικίας μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης και χωρίς να υφίσταται στάση της δίκης, όταν αντικείμενό της είναι ιδιωτικού δικαίου διαφορά, για την οποία επιτρέπεται κατά το ουσιαστικό δίκαιο να συνομολογηθεί συμβιβασμός.

2. Για το συμβιβασμό συντάσσεται ατελώς πρακτικό, που περιλαμβάνει το περιεχόμενο της συμφωνίας τους και ιδίως το είδος του αναγνωριζόμενου δικαιώματος, το ποσό της οφειλόμενης παροχής και τους τυχόν όρους υπό τους οποίους θα εκπληρωθεί, καθώς και πρόβλεψη για τα δικαστικά έξοδα. Το πρακτικό συντάσσεται σε τόσα αντίτυπα όσοι και οι διάδικοι ή ομάδες διαδίκων, που αντιδρούν, χρονολογείται και υπογράφεται από αυτούς ή από τους δικηγόρους τους αν έχουν ειδική πληρεξουσιότητα κατά το άρθρο 98 περίπτωση β'.

3. Κάθε διάδικος μπορεί, προσκομίζοντας το πρακτικό σε πρωτότυπο, να ζητήσει την επικύρωσή του από το δικαστή ή τον πρόεδρο του δικαστηρίου, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αγωγή ή το ένδικο μέσο. Το πρακτικό επικυρώνεται αφού διαπιστωθεί ότι: α) η διαφορά είναι δεκτική συμβιβαστικής επίλυσης, β) το πρακτικό έχει υπογραφεί σύμφωνα με όσα προαναφέρονται και γ) από αυτό προκύπτει σαφώς το είδος του αναγνωριζόμενου δι-

καιώματος και το ποσό της οφειλόμενης παροχής, καθώς και οι τυχόν όροι εκπλήρωσής της. Αν η διαφορά περιλαμβάνει και καταψήφιση, το πρακτικό αποτελεί από την επικύρωσή του τίτλο εκτελεστό και περιάπτεται με τον εκτελεστήριο τύπο από το αρμόδιο για την επικύρωσή του δικαστήριο. Αν η διαφορά έχει χαρακτήρα απλώς αναγνωριστικό, το πρακτικό αποδεικνύει το δικαίωμα. Με την επικύρωση του πρακτικού επέρχεται κατάργηση της δίκης.»

Άρθρο 20

Η παράγραφος 1 του άρθρου 215 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η αγωγή ασκείται με κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται και με επίδοση αντιγράφου της στον εναγόμενο. Η κατάθεση του δικογράφου μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 119. Κάτω από το δικόγραφο που κατατέθηκε συντάσσεται έκθεση στην οποία αναφέρεται η ημέρα, ο μήνας και το έτος της κατάθεσης, καθώς και το ονοματεπώνυμο του καταθέτη. Η έκθεση μπορεί να συντάσσεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 117. Αναφορά του δικογράφου της αγωγής που κατατέθηκε γίνεται χωρίς καθυστέρηση σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο. Στο βιβλίο αυτό αναγράφονται με αύξοντα αριθμό και χρονολογική σειρά οι αγωγές που κατατίθενται και αναφέρονται τα ονοματεπώνυμα των διαδίκων, η χρονολογία της κατάθεσης και το αντικείμενο της διαφοράς. Στη γραμματεία κάθε δικαστηρίου τηρείται και ηλεκτρονικό αρχείο αγωγών.»

Άρθρο 21

Η παράγραφος 1 του άρθρου 220 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αγωγές, στις οποίες περιλαμβάνονται και αναγνωριστικές ή ανακαοπές εμπράγματα, μικτές ή νομής, εκτός από τα ασφαλιστικά μέτρα νομής, καθώς και αγωγές διάρρηξης δικαιοπραξίας ως καταδολιευτικής, όταν αφορούν ακίνητα, εγγράφονται ύστερα από αίτηση του ενάγοντος ή ανακώπτοντος στα βιβλία διεκδικήσεων του γραφείου της περιφέρειας όπου βρίσκεται το ακίνητο μέσα σε τριάντα ημέρες από την κατάθεσή τους, διαφορετικά απορρίπτονται και αυτεπαγγέλτως ως απαράδεκτες.»

Άρθρο 22

1. Το άρθρο 224 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Είναι απαράδεκτο να μεταβληθεί η βάση της αγωγής. Με τις προτάσεις που κατατίθενται ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου ή με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά, μπορεί ο ενάγων να συμπληρώσει, να διευκρινίσει ή να διορθώσει τους ισχυρισμούς του, αρκεί να μη μεταβάλλεται η βάση της αγωγής.»

2. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 226 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Ελλείψεις ή σφάλματα του πινακίου, ως προς τα στοιχεία των διαδίκων, των εκδικαζόμενων υποθέσεων και τη σήμανσή του, συμπληρώνονται κατά την εκφώνηση της υπόθεσης ύστερα από προφορική αίτηση οποιουδήποτε διαδίκου.»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 233 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Εάν αντικείμενο της δίκης είναι ιδιωτικού δικαίου διαφορά, για την οποία επιτρέπεται κατά το ουσιαστικό δίκαιο να συνομολογηθεί συμβιβασμός, και οι διάδικοι δικάζονται αντιμωλία, το δικαστήριο επιχειρεί συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς. Η απόπειρα συμβιβασμού μπορεί να γίνει μετά την έναρξη της συζήτησης και καθ' όλη τη διάρκειά της, σε κάθε στάση της δίκης μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης. Για το σκοπό αυτόν το δικαστήριο μπορεί να συνεχίσει τη συζήτηση της υπόθεσης που εκφωνήθηκε, αφού εκδικάσει τις υπόλοιπες υποθέσεις του πινακίου, ή να διακόψει τη συζήτησή της για άλλη ημέρα και ώρα. Η συνεχιζόμενη συζήτηση μπορεί να λάβει χώρα σε οποιαδήποτε

αίθουσα ή και γραφείο του οικείου δικαστικού καταστήματος, που ορίζεται με προφορική ανακοίνωση του δικαστηρίου και καταχωρίζεται στα πρακτικά. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να αναβάλει μία φορά τη συζήτηση για την αμέσως επόμενη δικάσιμο του ίδιου δικαστή ή της ίδιας πολυμελούς συνθέσεως, διατάσσοντας και την αυτοπρόσωπη εμφάνιση διαδίκου ή την προσκομιδή ειδικού πληρεξουσίου κατά το άρθρο 98 περίπτωση β'. Οι ανακοινώσεις του δικαστηρίου για τη διακοπή ή αναβολή της συζήτησης επέχουν θέση κλήτευσης όλων των παρισταμένων διαδίκων.»

4. Στο άρθρο 233 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται παράγραφοι 3 και 4 ως εξής:

«3. Εάν η απόπειρα αποτύχει, η συζήτηση της υπόθεσης συνεχίζεται κανονικά. Οι επισημάνσεις ή οι προτάσεις του δικαστηρίου, οι θέσεις που έλαβαν οι διάδικοι και οι τυχόν υποχωρήσεις τους κατά την προσπάθεια επίτευξης του συμβιβασμού δεν λαμβάνονται υπόψη κατά την έκδοση της απόφασης και δεν επηρεάζουν την έκβαση της δίκης. Στα πρακτικά αναφέρεται ότι επιδιώχθηκε συμβιβασμός και ότι η απόπειρα απέβη ανεπιτυχής.

4. Αν επέλθει συμβιβασμός, καταχωρίζεται στα πρακτικά και εφαρμόζεται το άρθρο 293 παράγραφος 1.»

5. Το άρθρο 236 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο δικαστής που διευθύνει τη συζήτηση πρέπει να φροντίζει με την υποβολή ερωτήσεων ή με άλλο τρόπο να εκφράζονται σαφώς για όλα τα ουσιώδη πραγματικά γεγονότα τα πρόσωπα που μετέχουν στη συζήτηση, να υποβάλλουν τις αναγκαίες προτάσεις και αιτήσεις, να συμπληρώνουν τους ισχυρισμούς που υποβλήθηκαν ελλιπώς και αορίστως με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και γενικά να παρέχουν τις αναγκαίες διαισθητικές για την εξακρίβωση της αλήθειας των προβαλλόμενων ισχυρισμών.»

Άρθρο 23

Το άρθρο 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν το αργότερο είκοσι ημέρες πριν από τη δικάσιμο προτάσεις, επί των οποίων ο γραμματέας σημειώνει τη χρονολογία κατάθεσης. Εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη. Μαζί με τις προτάσεις οι διάδικοι πρέπει να καταθέσουν και: α) αντίγραφο των προτάσεων ατελώς, επικυρωμένο από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του διαδίκου και β) με ποινή απαραδέκτου όλα τα αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους.

2. Η κατάθεση γίνεται στον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας, που βεβαιώνει με επισημείωση τη χρονολογία της κατάθεσης των προτάσεων. Κάθε διάδικος δικαιούται να πάρει ατελώς με δική του δαπάνη αντίγραφα των προτάσεων των αντιδίκων του και των εγγράφων που έχουν προσκομίσει. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί και από το δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή, την παρέμβαση ή τις προτάσεις ή από τρίτο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από το δικηγόρο αυτόν. Αν ο αντίδικος είναι μόνο ένας, μπορεί να του δοθεί το αντίγραφο των προτάσεων που έχει κατατεθεί.

3. Οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις, η οποία κατατίθεται το αργότερο δεκαπέντε ημέρες πριν από τη δικάσιμο, κατά τους όρους της προηγούμενης παραγράφου, οπότε κλείνει ο φάκελος και ορίζεται ο εισηγητής της υπόθεσης, στον οποίο διαβιβάζεται ο φάκελος. Εκπρόθεσμη προσθήκη δεν λαμβάνεται υπόψη. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις της παραγράφου 1. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 εφαρμόζονται αναλόγως.

4. Οι διάδικοι μπορούν, ως τη δωδέκατη ώρα της όγδοης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση ή από την αυτοψία ή από τη λήξη της προθεσμίας για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων, να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, η οποία περιορίζεται στην αξιολόγηση των αποδείξεων και

στην αντίκρουση των ισχυρισμών που προβλήθηκαν οψίμως κατά το άρθρο 269 παράγραφος 2. Ο γραμματέας το αργότερο την τέταρτη εργάσιμη ημέρα από τη συζήτηση υποχρεούται να χορηγεί στους διαδίκους αντίγραφα των πρακτικών της δίκης.

5. Το αντίγραφο της αγωγής που οφείλει να προσκομίσει ο ενάγων, οι προτάσεις και τα αποδεικτικά και διαδικαστικά έγγραφα αποτελούν τη δικογραφία.

6. Μετά την περάτωση της δίκης οι διάδικοι οφείλουν να αναλάβουν όλα τα σχετικά έγγραφα τους. Ο γραμματέας βεβαιώνει στις προτάσεις κάθε διαδίκου ότι ανέλαβε τα έγγραφα του. Αν υπάρχει σπουδαίος λόγος, ο πρόεδρος του δικαστηρίου επιτρέπει στο διάδικο να αναλάβει ορισμένο έγγραφο και πριν από την περάτωση της δίκης. Αν το έγγραφο αυτό είναι αναγκαίο, η ανάληψη επιτρέπεται μόνο αφού κατατεθεί επικυρωμένο αντίγραφο. Οι προτάσεις παραμένουν στο αρχείο του δικαστηρίου.»

Άρθρο 24

Στη θέση του καταργηθέντος άρθρου 238 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τίθεται νέο άρθρο 238 ως εξής:

«Ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου οι προτάσεις κατατίθενται, ενώπιον δε του ειρηνοδικείου δύνανται να κατατεθούν, το αργότερο στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης. Οι αυτοτελείς ισχυρισμοί προτείνονται προφορικά και, όσοι δεν περιέχονται στις προτάσεις, καταχωρίζονται στα πρακτικά. Οι διάδικοι μπορούν έως τη δωδεκάτη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση ή από την αυτοψία ή από τη λήξη της προθεσμίας για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, με την οποία σχολιάζονται οι αποδείξεις, προτείνονται ισχυρισμοί και προσκομίζονται ένορκες βεβαιώσεις, έγγραφα και γνωμοδοτήσεις κατά το άρθρο 390 μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που προτάθηκαν για πρώτη φορά κατά τη συζήτηση. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 1 εδάφια β' και γ', 2, 5 και 6 του άρθρου 237.»

Άρθρο 25

1. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 254 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Εξέταση νέων μαρτύρων επιτρέπεται μόνο για την απόδειξη των ισχυρισμών του εδαφίου β' της παραγράφου 2 του άρθρου 269.»

2. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 254 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση οι διάδικοι κλητεύονται τριάντα τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτήν, με την εξαίρεση των περιπτώσεων ειδικών διαδικασιών, στις οποίες προβλέπεται συντομότερη προθεσμία κλητεύσεως. Οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν σημείωμα πέντε ημέρες πριν από τη δικάσιμο μόνο για τα θέματα που θα συζητηθούν. Η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 237 εφαρμόζεται ανάλογα και για την επαναλαμβανόμενη συζήτηση.

3. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο επαναλαμβανόμενη συζήτηση πρέπει να ορίζεται σε μία από τις πρώτες δικασίμους μετά την πάροδο της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών από την κλήτευση. Η υπόθεση εκδικάζεται από τον ίδιο δικαστή και από την ίδια σύνθεση δικαστών επί πολυμελών δικαστηρίων, εκτός αν τούτο είναι για φυσικούς ή νομικούς λόγους αδύνατο.»

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 262 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Ο ενιστάμενος μπορεί να συμπληρώσει, να διευκρινίσει ή να διορθώσει τους ισχυρισμούς του με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά.»

Άρθρο 26

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 268 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η ανταγωγή ασκείται με χωριστό δικόγραφο, που επιδίδεται τριάντα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση ενώπιον

του πολυμελούς πρωτοδικείου και οκτώ τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου και του ειρηνοδίκου. Ασκείται επίσης με τις προτάσεις, που κατατίθενται τριάντα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση ενώπιον του πολυμελούς πρωτοδικείου και οκτώ εργάσιμες ημέρες πριν από τη συζήτηση ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου. Όπου η υποβολή προτάσεων δεν είναι υποχρεωτική, η ανταγωγή ασκείται και με τις τυχόν υποβαλλόμενες προτάσεις, ή και προφορικά κατά τη συζήτηση, οπότε και καταχωρίζεται στα πρακτικά.»

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 268 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργείται.

Άρθρο 27

Η παράγραφος 2 του άρθρου 269 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Μέσα επίθεσης και άμυνας μπορεί να προβληθούν παραδεκτά έως και τη συζήτηση με προτάσεις ή και προφορικά: α) αν το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως με τις προτάσεις από δικαιολογημένη αιτία αυτό ισχύει και για την ένσταση κατάχρησης δικαιώματος, β) αν προέκυψαν για πρώτη φορά μεταγενέστερα και γ) αν αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου.»

Άρθρο 28

Το άρθρο 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων η συζήτηση είναι προφορική. Ο δικαστής οφείλει πριν από τη συζήτηση να έχει ενημερωθεί επί της αγωγής και επί των εκατέρωθεν ισχυρισμών και αποδεικτικών μέσων και ιδίως ως προς τα θέματα και το βάρος απόδειξης των ισχυρισμών. Οι διάδικοι ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποί τους οφείλουν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο να εμφανισθούν αυτοπροσώπως. Η μη εμφάνιση του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του στο ακροατήριο, αν είναι αδικαιολόγητη, εκτιμάται από το δικαστήριο ελεύθερα.

2. Το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα αποδεικτικά μέσα που πληρούν τους όρους του νόμου, σύμφωνα με την προβλεπόμενη αποδεικτική δύναμη του καθενός. Συμπληρωματικά μπορεί να λαμβάνει υπόψη και να εκτιμά ελεύθερα και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, με την επιφύλαξη των άρθρων 393 και 394. Ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή προξένου λαμβάνονται υπόψη το πολύ τρεις για κάθε πλευρά και μόνον αν έχουν δοθεί ύστερα από κλήτευση του αντιδίκου δύο τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από τη βεβαίωση και, αν πρόκειται να δοθούν στην αλλοδαπή, οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτή. Για την αντίκρουση ένορκων βεβαιώσεων επιτρέπεται η προσκομιδή, μέσα στις προθεσμίες της παραγράφου 3 του άρθρου 237 και του γ' εδαφίου του άρθρου 238, πρόσθετων βεβαιώσεων, το πολύ ίσου αριθμού προς τις αντικρουόμενες.

3. Το δικαστήριο ζητεί τις αναγκαίες πληροφορίες και διασαφήσεις από τους διαδίκους ή τους εκπροσώπους τους και τους εξετάζει κατά την κρίση του σύμφωνα με τα άρθρα 415 επόμενα. Οφείλει να εξετάσει έναν τουλάχιστον από τους προτεινόμενους και παριστάμενους μάρτυρες για κάθε πλευρά. Σε περίπτωση ομοδικίας μπορεί να εξετασθεί ένας μάρτυρας για κάθε ομόδικο, αν τούτο κριθεί απαραίτητο λόγω διαφορετικών συμφερόντων.

4. Το δικαστήριο, αν είναι αναγκαίο, διατάσσει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Στην ανακοίνωση αυτή προσδιορίζεται ο τόπος, ο χρόνος, τα ονόματα των πραγματογνωμόνων, το θέμα της πραγματογνωμοσύνης, η προθεσμία για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων, που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από εξήντα ημέρες, καθώς και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο.

5. Η συζήτηση και η διεξαγωγή της απόδειξης ολοκληρώνονται σε μία δικάσιμο. Οι υποθέσεις εκφωνούνται με τη σειρά τους από το πινάκιο και συζητούνται αμέσως αυτές για τις οποίες δεν θα

διεξαχθεί εμμέριση απόδειξη. Αν ο χρόνος δεν επαρκεί, επιτρέπεται διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον των ίδιων δικαστών, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται.

6. Η οριστική απόφαση εκδίδεται με βάση τα αποδεικτικά μέσα που οι διάδικοι έχουν προσκομίσει και τις αποδείξεις που έχουν διεξαχθεί στο ακροατήριο.

7. Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους κατά τη διάρκεια της συζήτησης να παρίστανται σε άλλο τόπο και να ενεργούν εκεί διαδικαστικές πράξεις. Η συζήτηση αυτή μεταδίδεται ταυτόχρονα με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο, όπου παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

8. Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει την εξέταση μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων χωρίς αυτοί να παρίστανται στην αίθουσα συνεδρίασής του, η δε σχετική απόφαση του δικαστηρίου δεν υποκειται σε ένδικα μέσα. Η εξέταση μεταδίδεται ταυτόχρονα με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο εξέτασης των μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων. Η εξέταση αυτή, η οποία θεωρείται ότι διεξάγεται ενώπιον του δικαστηρίου, έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ με την εξέταση στο ακροατήριο.»

Άρθρο 29

Το άρθρο 271 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο εναγόμενος δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σε αυτήν κανονικά, το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση επιδόθηκαν σε αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα.

2. Αν η αγωγή και η κλήση για συζήτηση δεν επιδόθηκαν εμπρόθεσμα, το δικαστήριο κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση. Διαφορετικά συζητεί την υπόθεση ερήμην του εναγομένου.

3. Στην περίπτωση ερημοδικίας του εναγομένου, οι περιεχόμενοι στην αγωγή πραγματικοί ισχυρισμοί του εναγόντος θεωρούνται ομολογημένοι, εκτός αν πρόκειται για γεγονότα για τα οποία δεν επιτρέπεται ομολογία, και η αγωγή γίνεται δεκτή, εφόσον κρίνεται νομικά βάσιμη και δεν υπάρχει ένσταση που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως.»

Άρθρο 30

Στη θέση του καταργηθέντος άρθρου 272 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τίθεται νέο άρθρο 272 ως εξής:

«Άρθρο 272

Ερημοδικία ενάγοντος. Πότε απορρίπτεται η αγωγή.
Τύχη της ανταγωγής.

1. Αν η συζήτηση γίνεται με επιμέλεια του ενάγοντος και αυτός δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση ή εμφανιστεί, αλλά δεν λάβει μέρος σε αυτήν κανονικά, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση χωρίς αυτόν και απορρίπτει την αγωγή.

2. Αν η συζήτηση γίνεται με την επιμέλεια του εναγομένου ή εκείνου που άσκησε κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 271, και σε περίπτωση ερημοδικίας του ενάγοντος απορρίπτεται η αγωγή.

3. Αν ο εναγόμενος άσκησε ανταγωγή με ιδιαίτερο δικόγραφο, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 271. Αν η ανταγωγή ασκήθηκε με τις προτάσεις κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτησή της.»

Άρθρο 31

Στη θέση του καταργηθέντος άρθρου 273 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τίθεται νέο άρθρο 273 ως εξής:

«Άρθρο 273

Ερημοδικία κυρίως παρεμβαίνοντος.

Αν εκείνος που άσκησε κύρια παρέμβαση δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 272.»

Άρθρο 32

Στη θέση του καταργηθέντος άρθρου 274 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τίθεται νέο άρθρο 274 ως εξής:

«Άρθρο 274

Ερημοδικία ή εμφάνιση
του προσθέτως παρεμβαίνοντος.

1. Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, η διαδικασία προχωρεί σαν να μην είχε ασκηθεί η πρόσθετη παρέμβαση. Όποιος άσκησε πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να παρίσταται στις επόμενες στάσεις της δίκης και στις επόμενες διαδικαστικές πράξεις, πρέπει δε να καλείται νόμιμα γι' αυτό.

2. Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση εμφανιστεί κατά τη συζήτηση, τότε α) αν λείπουν και οι δύο αρχικοί διάδικοι ή ο αντίδικος εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση και εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 271 και 272, β) αν λείπει μόνο εκείνος υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του μεταξύ εκείνου που άσκησε την παρέμβαση και του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση.

3. Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση, λάβει μέρος στη δίκη ως κύριος διάδικος και δεν εμφανιστεί κατά τη συζήτηση ή εμφανιστεί αλλά δεν λάβει μέρος σ' αυτήν κανονικά, επέρχονται ως προς αυτόν οι συνέπειες της απουσίας του διαδίκου τη θέση του οποίου ανέλαβε.»

Άρθρο 33

1. Το άρθρο 277 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο ενάγων, ο εναγόμενος ή εκείνος που έχει ασκήσει κύρια παρέμβαση προσεπικάλυψε τους υπόχρεους σε αποζημίωση, τότε 1) αν δεν εμφανίστηκαν αυτοί που έχουν προσεπικληθεί και εκείνος που έχει προσεπικάλυψε δικάζονται ερήμην, 2) αν οι κύριοι διάδικοι εμφανισθούν και απουσιάζουν αυτοί που έχουν προσεπικληθεί, συζητείται η υπόθεση μεταξύ των πρώτων κατ' αντιπώλη, ενώ αυτοί που έχουν προσεπικληθεί δικάζονται ερήμην, 3) αν εμφανιστούν αυτοί που έχουν προσεπικληθεί και απουσιάζει ο κύριος διάδικος που τους προσεπικάλυψε, οι πρώτοι έχουν το δικαίωμα είτε να λάβουν τη θέση του κύριου διαδίκου και να συζητήσουν την υπόθεση με τον αντίδικο, είτε απλώς να ασκήσουν παρέμβαση. Στη δεύτερη περίπτωση η διαδικασία προχωρεί σαν να μην είχε ασκηθεί η πρόσθετη παρέμβαση και το δικαστήριο δικάζει ερήμην τον απόντα προσεπικάλυσαντα διάδικο, 4) αν εμφανιστούν οι κύριοι διάδικοι και αυτοί που έχουν προσεπικληθεί, οι τελευταίοι έχουν το δικαίωμα να αρνηθούν την προσεπικλήση ή να ασκήσουν απλώς παρέμβαση ή να πάρουν τη θέση εκείνου που τους προσεπικάλυψε και να συζητήσουν την υπόθεση με τον αντίδικο.»

2. Το άρθρο 278 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν στις περιπτώσεις του άρθρου 277 αυτοί που έχουν προσεπικληθεί λάβουν τη θέση εκείνου που τους προσεπικάλυψε, χάνουν το δικαίωμα να αμφισβητήσουν την υποχρέωση για αποζημίωση και η υπόθεση συζητείται μεταξύ αυτών και των υπόλοιπων διαδίκων, ενώ εκείνος που προσεπικάλυψε τίθεται εκτός δίκης. Η απόφαση ισχύει και εναντίον του προσεπικαλούντος που τέθηκε εκτός της δίκης, ο οποίος μπορεί να εξακολουθήσει να

μετέχει στη δίκη σαν να έχει ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση.»

Άρθρο 34

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 293 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο γ' ως εξής:

«Ο δικαστικός συμβιβασμός που περιλήφθηκε στα πρακτικά του δικαστηρίου υποκαθιστά τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου, που προβλέπεται από το ουσιαστικό δίκαιο, και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως τίτλος προς εγγραφή ή εξάλειψη υποθήκης.»

Άρθρο 35

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 304 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν πρόκειται για αποφάσεις του προέδρου του μονομελούς πρωτοδικείου και του ειρηνοδικείου, το σχέδιο συντάσσει, χρονολογεί και υπογράφει ο δικαστής που εκδίδει την απόφαση.»

Άρθρο 36

Το άρθρο 339 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αποδεικτικά μέσα είναι η ομολογία, η αυτοψία, η πραγματογνωμοσύνη, τα έγγραφα, η εξέταση των διαδίκων, οι μάρτυρες, τα δικαστικά τεκμήρια και οι ένορκες βεβαιώσεις.»

Άρθρο 37

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 368 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το δικαστήριο οφείλει να διορίσει πραγματογνώμονες, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος και κρίνει ότι χρειάζονται ιδιάζουσες γνώσεις επιστήμης ή τέχνης.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 370 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Τους πραγματογνώμονες μπορεί να τους αντικαταστήσει για εύλογη αιτία το δικαστήριο που τους διόρισε με αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επόμενα.»

Άρθρο 38

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 393 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Συμβάσεις και συλλογικές πράξεις δεν μπορούν να αποδεχθούν με μάρτυρες εφόσον η αξία του αντικειμένου τους υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ.

2. Δεν επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες κατά του περιεχομένου εγγράφου, έστω και αν η αξία του αντικειμένου της δικαιοπραξίας είναι μικρότερη από τις είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ.»

Άρθρο 39

Η παράγραφος 1 του άρθρου 415 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει έναν ή περισσότερους διαδίκους για την αλήθεια των πραγματικών γεγονότων.»

Άρθρο 40

1. Το άρθρο 444 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ιδιωτικά έγγραφα θεωρούνται και α) τα βιβλία που έμποροι και επαγγελματίες τηρούν κατά τον εμπορικό νόμο ή άλλες διατάξεις, β) τα βιβλία που δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, δικαστικοί επιμελητές, γιατροί, φαρμακοποιοί και μαίες τηρούν κατά τις ισχύουσες διατάξεις, γ) φωτογραφικές ή κινηματογραφικές αναπαραστάσεις, φωνοληψίες και κάθε άλλη μηχανική απεικόνιση.

2. Μηχανική απεικόνιση, κατά την έννοια της παραγράφου 1, είναι και κάθε μέσο το οποίο χρησιμοποιείται από υπολογιστή ή περιφερειακή μνήμη υπολογιστή, με ηλεκτρονικό, μαγνητικό ή

άλλο τρόπο, για εγγραφή, αποθήκευση, παραγωγή ή αναπαραγωγή στοιχείων, που δεν μπορούν να διαβαστούν άμεσα, όπως επίσης και κάθε μαγνητικό, ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό στο οποίο εγγράφεται οποιαδήποτε πληροφορία, εικόνα, σύμβολο ή ήχος, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό, εφόσον τα μέσα και τα υλικά αυτά προορίζονται ή είναι πρόσφορα να αποδείξουν γεγονότα που έχουν έννομη σημασία.»

2. Το άρθρο 445 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Εγγραφα ιδιωτικά, συνταγμένα σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, εφόσον η γνησιότητά τους αναγνωρίσθηκε ή αποδείχθηκε, αποτελούν πλήρη απόδειξη ότι η δήλωση που περιέχουν προέρχεται από τον εκδότη του εγγράφου, επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη. Με τους ίδιους όρους αυτά αποτελούν πλήρη απόδειξη και ως προς το περιεχόμενο των δικαιопρακτικών δηλώσεων.»

Άρθρο 41

1. Το άρθρο 447 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Το ιδιωτικό έγγραφο αποτελεί απόδειξη υπέρ του εκδότη μόνο αν το προσκόμισε ο αντίδικος ή αν πρόκειται για τα βιβλία που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 444.»

2. Το άρθρο 448 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τα βιβλία που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 444, εφόσον είναι συνταγμένα σύμφωνα με τους νόμιμους τύπους, αποτελούν μεταξύ εμπόρων ή άλλων προσώπων υποχρεωμένων να τηρούν όμοια βιβλία πλήρη απόδειξη για όσα αναφέρονται σε αυτά, αλλά επιτρέπεται η ανταπόδειξη. Κατά προσώπων όμως που δεν έχουν υποχρέωση να τηρούν αυτά τα βιβλία αποτελούν πλήρη απόδειξη για το μέγεθος της απαίτησης, όταν η ύπαρξή της είναι αποδεδειγμένη με άλλο τρόπο, και μόνο για ένα έτος αφοτου γίνει η εγγραφή, εκτός αν ο υπόχρεος αναγνώρισε με την υπογραφή του το περιεχόμενο.

2. Τα έγγραφα που αναφέρονται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 444 αποτελούν πλήρη απόδειξη για τα γεγονότα ή πράγματα που αναγράφουν, επιτρέπεται όμως ανταπόδειξη.

3. Οι απεικονίσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 444 αποτελούν πλήρη απόδειξη με την επιφύλαξη του άρθρου 445.»

Άρθρο 42

1. Το άρθρο 466 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν το αντικείμενο της διαφοράς υπάγεται στο ειρηνοδικείο και αφορά απαιτήσεις, καθώς και δικαιώματα επάνω σε κινητά πράγματα ή τη νομή τους και η αξία του δεν είναι μεγαλύτερη από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ, εφαρμόζονται τα άρθρα 467 έως 472.

2. Τα άρθρα 467 έως 472 εφαρμόζονται και όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς είναι μεγαλύτερη από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ, αν ο ενάγων δηλώσει ότι δέχεται προς ικανοποίησή του, αντί για το αντικείμενο που ζητεί με την αγωγή χρηματικό ποσό όχι μεγαλύτερο από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ. Στην περίπτωση αυτή ο εναγόμενος καταδικάζεται διαζευκτικά να καταβάλει είτε το αντικείμενο που ζητείται με την αγωγή είτε την αποτίμησή του σύμφωνα με την απόφαση που θα εκδώσει ο ειρηνοδίκης.»

2. Το άρθρο 467 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ενάγων είναι υποχρεωμένος να ασκήσει με την ίδια αγωγή όλες τις απαιτήσεις του κατά του εναγομένου, οι οποίες δεν εξαρτώνται από αίτηση ή προθεσμία, εφόσον το σύνολό τους δεν υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ. Αν τις ασκήσει χωριστά, οι αγωγές δεν απορρίπτονται, αλλά οι σχετικές δαπάνες, εκτός της πρώτης, βαρύνουν τον ενάγοντα.»

Άρθρο 43

1. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 484 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «Στο πρόγραμμα» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Στην έκθεση περιγραφής».

2. Το άρθρο 497 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Το πρωτότυπο του ενδίκου μέσου ή η έκθεση που συντάχθηκε φυλάσσονται στο αρχείο του δικαστηρίου.»

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 498 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Ο προσδιορισμός δικασίμου, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, προκειμένου για εφέσεις κατά αποφάσεων των πολυμελών και μονομελών πρωτοδικείων που εκδικάζονται στις μεταβατικές έδρες των εφετείων της περιφέρειάς τους, γίνεται κατ' εντολήν του οικείου προέδρου εφετών από τον προϊστάμενο του πρωτοδικείου τούτου.»

Άρθρο 44

1. Το άρθρο 524 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στη διαδικασία της δευτεροβάθμιας δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 269, 270 παράγραφοι 2, 4, 5 εδάφια α' και β', 6 και 271 έως 312.

2. Η προφορική συζήτηση κατά τις διατάξεις του άρθρου 270 είναι υποχρεωτική μόνο στην περίπτωση του άρθρου 528, στην οποία εφαρμόζονται όλες οι διατάξεις του άρθρου 270. Εφόσον η δίκη στον πρώτο βαθμό διεξήχθη αντιμωλία των διαδίκων, η κατάθεση των προτάσεων γίνεται έως την έναρξη της συζήτησης και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση.

3. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος εφαρμόζονται ως προς την έφεση οι διατάξεις για την ερημοδικία του ενάγοντος. Το ίδιο ισχύει σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την αντέφεση.

4. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την έφεση η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν και αυτός παρών. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος ως προς την αντέφεση. Ο παριστάμενος διάδικος υποχρεούται μέσα σε πέντε ημέρες από τη συζήτηση να προσκομίσει αντίγραφο του εισαγωγικού δικογράφου και των προτάσεων του αντιδίκου του, που κατατέθηκαν στην πρωτοβάθμια δίκη, καθώς και τα πρακτικά και τις εκθέσεις που λήφθηκαν κατ' αυτήν. Διαφορετικά κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτηση.

5. Τους Εισαγγελείς Πρωτοδικών, αν έχουν την ιδιότητα του εκκαλούντος ή του εφεσιβλήτου, εκπροσωπεί ο εισαγγελέας εφετών.»

2. Το άρθρο 528 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ασκηθεί έφεση από τον διάδικο που δικάστηκε ερήμην, η εκκαλούμενη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους, ανεξάρτητα από τη διαδικασία που τηρήθηκε. Ο εκκαλύν δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτοδικώς.»

Άρθρο 45

1. Το άρθρο 538 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Με αναψηλάφηση, μπορούν να προσβληθούν οι αποφάσεις των ειρηνοδικείων, των μονομελών και των πολυμελών πρωτοδικείων, των εφετείων και του Αρείου Πάγου εφόσον δικάζει κατ' ουσίαν, σε κάθε δε περίπτωση εφόσον πρόκειται για στηριζόμενο στον αριθμό 10 του άρθρου 544 λόγο.»

2. Στο άρθρο 544 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται αριθμός 10 ως εξής:

«10) αν το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης επηρεάστηκε ουσιαστικά από δωροληψία ή από άλλη εκ προθέσεως παράβαση καθήκοντος συμπράττοντος στην έκδοσή της δικαστή, εφόσον η δωροληψία ή η παράβαση καθήκοντος αποδει-

κνύονται με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου. Αν η άσκηση της ποινικής αγωγής ή η πρόοδος της ποινικής διαδικασίας είναι αδύνατη, η αναγνώριση της δωροληψίας ή της παράβασης καθήκοντος γίνεται με απόφαση που εκδίδεται σε κύρια αγωγή, η οποία ασκείται μέσα σε έξι μήνες από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, και αν η αδυναμία επήλθε κατόπιν, μέσα σε έξι μήνες από αυτήν.»

3. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 545 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται στοιχείο η' ως εξής:

«η) στην περίπτωση του άρθρου 544 αριθ. 10 από το αμετάκλητο της απόφασης με την οποία αναγνωρίζεται η δωροληψία ή η παράβαση καθήκοντος του δικαστή.»

4. Η παράγραφος 4 του άρθρου 545 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 3 εδάφια δ', ε', στ' και η', η προθεσμία δεν αρχίζει αν δεν επιδοθεί προηγουμένως η προσβαλλόμενη απόφαση, αλλιώς αρχίζει από την επίδοση και το αμετάκλητο ή τη γνώση των κρίσιμων εγγράφων ή της απόφασης που ανατράπηκε. Τα γεγονότα που αποτελούν την αφετηρία της προθεσμίας των εδωφίων αυτών, πρέπει να αποδεικνύονται με έγγραφο ή με δικαστική ομολογία.»

5. Η παράγραφος 5 του άρθρου 545 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Αν η απόφαση δεν επιδόθηκε, η προθεσμία της αναψηλάφησης είναι τρία χρόνια από τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης, εφόσον είναι τελεσίδικη ή ανέκκλητη, αλλιώς από την ημέρα που έγινε τελεσίδικη. Στις περιπτώσεις όμως του άρθρου 544 αριθ. 6 και 10, η αναψηλάφηση είναι απαράδεκτη μετά την παρέλευση ενός έτους από τη δημοσίευση της αμετάκλητης απόφασης των ποινικών ή των πολιτικών δικαστηρίων. Η προθεσμία αυτή δεν αρχίζει πριν από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης.»

6. Το άρθρο 548 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 269, 270 παράγραφοι 2, 4, 5 εδάφια α' και β', και 6, 271 έως 312, και 524 παράγραφος 2 επόμενα έως 534.»

7. Το άρθρο 555 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Δεύτερη αναίρεση από τον ίδιο διάδικο κατά της ίδιας απόφασης, ως προς το ίδιο ή άλλο κεφάλαιο, δεν επιτρέπεται.»

Άρθρο 46

1. Το άρθρο 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο εισηγητής της υπόθεσης οφείλει να συντάξει συνοπτική έκθεση για το παραδεκτό της αναίρεσης, καθώς και για το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της, και να την καταθέσει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να πληροφορηθούν το περιεχόμενο της έκθεσης του εισηγητή.»

2. Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 575 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα εδάφια τρίτο και τέταρτο της παραγράφου 4 του άρθρου 226 εφαρμόζονται και εδώ.»

Άρθρο 47

1. Το άρθρο 603 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ερημοδικεί ο εναγόμενος ή ο εφεσβλητος, το δικαστήριο εκδικάζει την υπόθεση σαν να ήταν παρόντες. Το ίδιο γίνεται, αν ερημοδικεί ο ενάγων, ως προς την ανταγωγή που έχει ασκηθεί με ιδιαίτερο δικόγραφο, και αν ερημοδικεί ο εκκαλών, ως προς την αντέφεση.»

2. Το άρθρο 636 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 635 υπάγονται στην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων αν η αξία του αντικειμένου

της διαφοράς δεν υπερβαίνει τις είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ και στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων, αν είναι ανώτερη από το ποσό αυτό.»

Άρθρο 48

1. Η παράγραφος 4 του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που είχε προστεθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ν. 3327/2005 αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Για την έκδοση της προσωρινής διαταγής καλείται υποχρεωτικά ο αντίδικος πριν από είκοσι τέσσερις (24) ώρες, εκτός αν ο δικαστής ορίσει συντομότερη προθεσμία κλητεύσεως. Αν υφίσταται κίνδυνος βλάβης των δικαιωμάτων του αιτούντος, η προσωρινή διαταγή μπορεί να χορηγηθεί και χωρίς κλήτευση του αντιδίκου. Στην τελευταία περίπτωση, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να συζητείται υποχρεωτικά εντός τριάντα (30) ημερών, άλλως παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής. Σε κάθε περίπτωση ο αντίδικος διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής.»

2. Στο άρθρο 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Η προσωρινή διαταγή που έχει ως αντικείμενο την απαγόρευση μεταβολής της πραγματικής ή νομικής κατάστασης ακινήτου ή πλοίου ή αεροσκάφους επιδίδεται, μαζί με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων επί της οποίας εκδόθηκε, στην αρχή που είναι αρμόδια να τηρεί το βιβλίο κατασχέσεων ή το νηολόγιο ή το μητρώο, και εγγράφεται στο αντίστοιχο βιβλίο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 713 και 714, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως.»

Άρθρο 49

Το άρθρο 693 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν το ασφαλιστικό μέτρο έχει διαταχθεί πριν από την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, ο δικαστής που το διατάσσει μπορεί να ορίσει, κατά την κρίση του, προθεσμία για την άσκησή της, όχι όμως μικρότερη από τριάντα (30) ημέρες.»

2. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία που έχει οριστεί κατά την παράγραφο 1, αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο, εκτός αν ο αιτών, μέσα στην προθεσμία αυτή, πέτυχε την έκδοση διαταγής πληρωμής. Υποβολή νέας αίτησης δεν αποκλείεται.»

Άρθρο 50

Το άρθρο 699 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αποφάσεις που δέχονται ή απορρίπτουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων ή αιτήσεις για ανάκληση ή για μεταρρύθμιση των μέτρων αυτών, δεν προσβάλλονται με κανένα ένδικο μέσο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.»

Άρθρο 51

1. Το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 943 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού γίνεται δημόσια κήρυξη στον τόπο του πλειστηριασμού και τηρούνται συνάμα οι διατάξεις του άρθρου 963.»

2. Στο άρθρο 943 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 5 ως εξής:

«5. Αναγκαστική εκτέλεση για απόδοση ακινήτου δεν επιτρέπεται να γίνει κατά το διάστημα α) από 23 Δεκεμβρίου μέχρι 7 Ιανουαρίου του επομένου έτους, β) από τη Μεγάλη Δευτέρα μέχρι την Κυριακή του Θωμά και γ) την προηγούμενη και την επόμενη εβδομάδα των εκλογών για την ανάδειξη βουλευτών, αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για επαναληπτικές εκλογές και μόνο για τις περιφέρειες που διεξάγονται τέτοιες.»

Άρθρο 52

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 946 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο οφειλέτης δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του να επιχειρήσει πράξη που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο και η επιχείρησή της εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούληση του οφειλέτη, το δικαστήριο τον καταδικάζει να εκτελέσει την πράξη και στην περίπτωση που δεν την εκτελέσει τον καταδικάζει αυτεπαγγέλτως σε χρηματική ποινή έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ υπέρ του δανειστή και σε προσωπική κράτηση έως ένα έτος.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 947 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όταν ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη, το δικαστήριο, για την περίπτωση που παραβεί την υποχρέωσή του, απειλεί για κάθε παράβαση χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ υπέρ του δανειστή και προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Αν η απειλή της χρηματικής ποινής και της προσωπικής κράτησης δεν περιέχεται στην απόφαση που καταδικάζει τον οφειλέτη να παραλείψει ή να ανεχθεί πράξη, απαγγέλλεται από το μονομελές πρωτοδικείο. Το δικαστήριο αυτό είναι αρμόδιο να βεβαιώσει την παράβαση και να καταδικάσει στη χρηματική ποινή και στην προσωπική κράτηση. Στην τελευταία περίπτωση, δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 670 έως 676.»

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 950 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Με την απόφαση που διατάζεται η απόδοση ή παράδοση τέκνου καταδικάζεται ο γονέας που έχει το τέκνο να εκτελέσει αυτή την πράξη και με την ίδια απόφαση, για την περίπτωση που δεν την εκτελέσει, απαγγέλλεται αυτεπαγγέλτως χρηματική ποινή έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ υπέρ του αιτούντος την απόδοση ή παράδοση ή σε προσωπική κράτηση έως ένα έτος ή και στις δύο ποινές. Αν το τέκνο δεν βρεθεί, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 861 έως 866.»

Άρθρο 53

Η παράγραφος 2 του άρθρου 959 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο πλειστηριασμός γίνεται στο κατάστημα του ειρηνοδικείου στην περιφέρεια του οποίου έγινε η κατάσχεση, εργάσιμη ημέρα Τετάρτη. Αν τα κατασχεμένα πράγματα βρίσκονται στην περιφέρεια περισσότερων ειρηνοδικείων, ο πλειστηριασμός γίνεται στο κατάστημα του ειρηνοδικείου που ορίζει ο δικαστικός επιμελητής με την κατασχετήρια έκθεση. Αν ο πλειστηριασμός αφορά κινητά πράγματα ο πλειστηριασμός μπορεί να γίνει, κατά την κρίση του δικαστικού επιμελητή είτε στο ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης είτε στον τόπο της κατάσχεσης είτε στον τόπο που φυλάσσονται τα πράγματα. Οι γραπτές και σφραγισμένες προσφορές, που με ποινή ακυρότητας δεν πρέπει να περιλαμβάνουν αίρεση ή όρο, είναι ανέκκλητες και υποβάλλονται, μαζί με την εγγύηση του άρθρου 965 παράγραφος 1 και το τυχόν πληρεξούσιο του άρθρου 1003 παράγραφος 2, στον υπάλληλο του πλειστηριασμού είτε στο γραφείο του την αμέσως προηγούμενη εργάσιμη ημέρα του πλειστηριασμού κατά τις ώρες 9 το πρωί ως 2 το απόγευμα με σύνταξη σχετικής πράξης είτε την ημέρα του πλειστηριασμού στον τόπο του από τις 4 έως τις 5 το απόγευμα, οπότε καταχωρίζονται στην έκθεση του πλειστηριασμού. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει κατά την έναρξη του πλειστηριασμού να καταχωρίσει στην έκθεσή του τα στοιχεία ταυτότητας των πλειοδοτών που έχουν ήδη καταθέσει προσφορές και τις εγγυήσεις τους. Στις 5 το απόγευμα και εφόσον δεν υπάρχει άλλος πλειοδότης, ο οποίος αναμένει να καταθέσει προσφορά, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού κηρύσσει περαιωμένη τη διαδικασία συγκέντρωσης των προσφορών και αμέσως μετά προβαίνει δημόσια στην αποσφράγιση τους, καταχωρίζοντας το περιεχόμενό τους στην έκθεσή του. Αν υποβλήθηκε μία μόνο γραπτή προσφορά, τα πράγματα που πλειστηριάζονται κατακυρώνονται στο μοναδικό πλειοδότη, ακόμα και αν δεν παρευρί-

σκεται στον τόπο του πλειστηριασμού. Αν υποβλήθηκαν δύο ή περισσότερες γραπτές προσφορές ο πλειστηριασμός συνεχίζεται μέσω της υποβολής προφορικών προσφορών μόνο μεταξύ των δύο πλειοδοτών που προσέφεραν τη μεγαλύτερη τιμή με τις γραπτές προσφορές. Αν: α) δύο ή περισσότεροι πλειοδότες κατέθεσαν γραπτές προσφορές με ίση μεγαλύτερη τιμή, η διαδικασία των προφορικών προσφορών συνεχίζεται μεταξύ αυτών, β) η γραπτή προσφορά με τη μεγαλύτερη τιμή είναι μία, και δύο ή περισσότεροι πλειοδότες έχουν καταθέσει ίσες γραπτές προσφορές με την αμέσως χαμηλότερη τιμή, στη διαδικασία των προφορικών προσφορών μετέχουν και οι πλειοδότες αυτοί. Οι προφορικές προσφορές υποβάλλονται αμέσως μετά προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, ο οποίος μετά την ολοκλήρωσή τους προβαίνει στην κατακύρωση. Η κατακύρωση γίνεται προς τον πλειοδότη που προσφέρει τη μεγαλύτερη τιμή, αφού πρώτα γίνει τρεις φορές πρόσκληση για μεγαλύτερη προφορική προσφορά. Αν δεν υπάρξει προφορική προσφορά τα πράγματα που πλειστηριάζονται κατακυρώνονται σε όποιον υπέβαλε τη γραπτή προσφορά με τη μεγαλύτερη τιμή, ακόμη και αν δεν παρευρίσκειται στον τόπο του πλειστηριασμού. Σε περίπτωση ίσων γραπτών προσφορών με τη μεγαλύτερη τιμή χωρίς να υποβληθεί προφορική προσφορά, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού διενεργεί αμέσως κλήρωση, από την οποία αναδεικνύεται ο υπερθεματιστής.»

Άρθρο 54

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 960 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Απόσπασμα της περίληψης αυτής, που περιλαμβάνει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, συνοπτική περιγραφή των κατασχεθέντων κινητών, την τιμή πρώτης προσφοράς, το όνομα και την ακριβή διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, δημοσιεύεται δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού σε Ιστοσελίδα Δημοσιεύσεων Πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, καθώς και σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στο δήμο όπου βρίσκεται ο τόπος του πλειστηριασμού και αν δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στην περιφερειακή ενότητα, διαφορετικά στην έδρα της περιφέρειας, όπου υπάγεται ο δήμος.»

2. Τα εδάφια τρίτο και τέταρτο της παραγράφου 2 του άρθρου 960 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

Άρθρο 55

Το άρθρο 963 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Την ημέρα του πλειστηριασμού και αμέσως πριν αυτός αρχίσει πρέπει να γίνεται κήρυξη από κήρυκα στον τόπο του πλειστηριασμού και αυτό να αναφερθεί στην έκθεση του πλειστηριασμού.»

Άρθρο 56

Η περίπτωση 3 του άρθρου 975 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι απαιτήσεις που έχουν ως βάση τους την παροχή εξαρτημένης εργασίας, οι απαιτήσεις των δασκάλων, καθώς και οι απαιτήσεις από αμοιβές, έξοδα και αποζημιώσεις των δικηγόρων είτε αμείβονται κατά υπόθεση είτε με πάγια περιοδική αμοιβή, εφόσον προέκυψαν μέσα στην τελευταία διετία πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού. Οι αποζημιώσεις λόγω καταγγελίας της σχέσης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις των δικηγόρων για αποζημίωση λόγω λύσης της σύμβασης έμμοιθης εντολής κατατάσσονται στην τάξη αυτή ανεξαρτήτως του χρόνου στον οποίο προέκυψαν. Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας γενικής γραμματείας κοινωνικών ασφαλίσεων, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώ-

χευσης. Η διαίρεση του πλειστηριάσματος σε ποσοστά, κατά το άρθρο 977, γίνεται μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων της τάξεως αυτής.»

Άρθρο 57

Στο άρθρο 983 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Για την κατάσχεση στα χέρια πιστωτικού ιδρύματος ως τρίτου το έγγραφο επιδίδεται στην έδρα του ή σε οποιοδήποτε κατάστασημά του.»

Άρθρο 58

1. Μετά το άρθρο 991 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 991Α ως εξής:

Άρθρο 991Α

Αν αντικείμενο της κατάσχεσης είναι κινητές αξίες ή χρηματοπιστωτικά μέσα που τηρούνται σε άυλη μορφή και εκποιούνται σε χρηματιστήριο ή άλλη ρυθμιζόμενη αγορά που λειτουργεί στην ημεδαπή, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 983 επόμενα. Η κατάσχεση θεωρείται ως κατάσχεση πράγματος που βρίσκεται στα χέρια τρίτου. Η εκποίηση των κινητών αξιών ή των χρηματοπιστωτικών μέσων που κατασχέθηκαν γίνεται στο πλαίσιο δημόσιου αναγκαστικού πλειστηριασμού, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται σε αποφάσεις της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.»

2. Μετά το άρθρο 991Α προστίθεται άρθρο 991 Β ως εξής:

Άρθρο 991Β

Αν αντικείμενο της κατάσχεσης είναι μερίδια οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 983 επόμενα. Η κατάσχεση θεωρείται ως κατάσχεση απαίτησης στα χέρια τρίτου και καταλαμβάνει την αξίωση του οφειλέτη για εξαγορά των μεριδίων. Ως τρίτος προς τον οποίον επιδίδεται το προβλεπόμενο στο άρθρο 983 έγγραφο νοείται η εταιρεία διαχείρισης που έχει εκδώσει τα μερίδια.»

Άρθρο 59

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει πριν περάσουν σαράντα ημέρες από την ημέρα που έγινε η κατάσχεση, από την 1η Αυγούστου έως και τις 15 Σεπτεμβρίου, καθώς και την προηγούμενη και την επομένη Τετάρτη της ημέρας των εκλογών για την ανάδειξη βουλευτών, αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης.»

2. Μεταξύ του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 998 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για επαναληπτικές εκλογές και μόνο για τις περιφέρειες που διεξάγονται τέτοιες.»

Άρθρο 60

1. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 999 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Απόσπασμα της περιλήψης αυτής, το οποίο πρέπει να περιέχει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, συνοπτική περιγραφή του ακινήτου κατά το είδος, τη θέση και την έκτασή του με τα συστατικά αυτού, μνεία του αριθμού των εγγεγραμμένων υποθηκών και προσημειώσεων, την τιμή της πρώτης προσφοράς, το όνομα και την ακριβή διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, δημοσιεύεται σε Ιστοσελίδα Δημοσιεύσεων Πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημο-

σιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, καθώς και σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στο δήμο όπου βρίσκεται ο τόπος του πλειστηριασμού και, αν δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα, δημοσιεύεται σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας που εκδίδεται στο δήμο όπου βρίσκεται ο τόπος του πλειστηριασμού και, αν δεν εκδίδεται τέτοια εφημερίδα, δημοσιεύεται σε κύριο φύλλο καθημερινής εφημερίδας, που εκδίδεται στην περιφερειακή ενότητα, διαφορετικά στην έδρα της περιφέρειας, όπου υπάγεται ο δήμος, δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού.»

2. Τα εδάφια πέμπτο και έκτο της παραγράφου 3 του άρθρου 999 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καταργούνται.

Άρθρο 61

Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 1021 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Όταν σύμφωνα με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ή με συμφωνία των μερών γίνεται εκούσιος πλειστηριασμός ενώπιον συμβολαιογράφου, η διαδικασία αρχίζει με έκθεση περιγραφής, η οποία συντάσσεται από δικαστικό επιμελητή και περιέχει όσα ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 955, αν πρόκειται για κινητό, ή του άρθρου 995, αν πρόκειται για ακίνητο.»

Άρθρο 62

Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 1047 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Προσωπική κράτηση διατάσσεται, εκτός από τις περιπτώσεις που ορίζει ρητώς ο νόμος, και για απαιτήσεις από αδικοπραξίες. Η διάρκεια της προσωπικής κράτησης ορίζεται με την απόφαση, έως ένα έτος. Η αγωγή για απαγγελία προσωπικής κράτησης μπορεί να ασκηθεί και αυτοτελώς. Στην περίπτωση αυτή εκδικάζεται κατά το άρθρο 270 και υπάγεται στο μονομελές πρωτοδικείο. Η αγωγή αυτή, όταν ασκείται αυτοτελώς, εισάγεται είτε στο δικαστήριο της γενικής δωσιδικίας του εναγομένου, είτε στο δικαστήριο που είναι κατά τόπον αρμόδιο για την απαίτηση. Αίτηση απαγγελίας προσωπικής κράτησης που περιέχεται σε αγωγή για την απαίτηση εκδικάζεται κατά τη διαδικασία στην οποία υπάγεται η αγωγή.

2. Δεν διατάσσεται προσωπική κράτηση για απαίτηση δικαστικών εξόδων που επιδικάστηκαν από πολιτικό δικαστήριο ή για απαίτηση μικρότερη από τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ.»

Άρθρο 63

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 1049 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται περιπτώσεις δ' έως στ' ως εξής:

«δ) από 23 Δεκεμβρίου μέχρι 7 Ιανουαρίου του επόμενου έτους, ε) από τη Μεγάλη Δευτέρα μέχρι την Κυριακή του Θωμά και στ) την προηγούμενη και την επόμενη εβδομάδα των εκλογών για την ανάδειξη βουλευτών, αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για επαναληπτικές εκλογές και μόνο για τις περιφέρειες που διεξάγονται τέτοιες.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΛΟΙΠΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 64

Τροποποίηση του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών

Η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 1756/1988 (Α' 35) αντικαθίσταται ως εξής:

«το μονομελές εφετείο (πολιτικό) από πρόεδρο εφετών ή εφέτη, και το τριμελές εφετείο (πολιτικό ή ποινικό) από πρόεδρο εφετών και δύο εφέτες.»

Άρθρο 65

1. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 13 του ν. 3900/2010 (Α' 213), αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997 (Α' 179), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 51 του ν. 3900/2010 (Α' 213), εφαρμόζονται για την εκδίκαση των προσφυγών αυτών.»

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 79 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως ίσχυε πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 3900/2010, αναριθμείται σε παράγραφο 6.

3. Στην περίπτωση α' της παραγράφου 5 του άρθρου 79 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 20 του ν. 3900/2010, το ρήμα «διακριθεί» αντικαθίσταται με το ρήμα «διακριβωθεί».

4. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 277 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 45 του ν. 3900/2010, προστίθενται τα εξής:

«Ως αντικείμενο της διαφοράς θεωρείται η διαφορά του κύριου φόρου, δασμού, τέλους ή προστίμου.

Για την έφεση και την αντέφεση ως αντικείμενο της διαφοράς, όταν από το νόμο προβλέπεται η υποβολή δήλωσης του φορολογουμένου πριν από την έκδοση της σχετικής πράξης, θεωρείται η διαφορά του κύριου φόρου, που προκύπτει ανάμεσα σε εκείνον που αντιστοιχεί στη δήλωση και σε αυτόν που καθορίστηκε με την απόφαση.

Στην περίπτωση που δεν προβλέπεται η υποβολή δήλωσης, ως αντικείμενο της διαφοράς θεωρείται το ποσό που καθορίστηκε στην πρωτόδικη απόφαση.»

5. Μετά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 9 του άρθρου 13 του ν. 2523/1997, όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 51 του ν. 3900/2010, προστίθενται τα εξής:

«Ο διοικητικός φάκελος με αναλυτική έκθεση των απόψεων της διοικητικής αρχής αποστέλλεται στο δικαστήριο εντός δεκαπέντε ημερών από την επίδοση, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 126 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, της προσφυγής.»

6. Οι προηγούμενες παράγραφοι εφαρμόζονται και στις εκκρεμείς κατά την έναρξη της ισχύος του ν. 3900/2010 υποθέσεις.

7. Η παράγραφος 3 του άρθρου 277 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 45 του ν. 3900/2010, δεν εφαρμόζεται στις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού διαφορές.

Άρθρο 66

Το άρθρο 61 του ν. 3900/2010 (Α' 213) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 61

Οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργιών των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων αυξάνονται ως εξής:

1. Από την 1η Ιανουαρίου 2011:

α) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εξήντα τρεις,

β) των Εφετών κατά δεκαπέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε διακόσιους είκοσι,

γ) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν δύο, και

δ) των Παρέδρων - Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιους πενήντα δύο.

2. Από την 1η Ιανουαρίου 2012:

α) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εξήντα επτά,

β) των Εφετών κατά δεκαπέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε διακόσιους τριάντα πέντε,

γ) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν έξι, και

δ) των Παρέδρων - Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιους εβδομήντα επτά.

3. Από την 1η Ιανουαρίου 2013:

α) των Προέδρων Εφετών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εβδομήντα ένα,

β) των Εφετών κατά δεκαπέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε διακόσιους πενήντα,

γ) των Προέδρων Πρωτοδικών κατά τέσσερις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν δέκα, και

δ) των Παρέδρων - Πρωτοδικών κατά είκοσι πέντε και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε πεντακόσιους δύο.»

Άρθρο 67

1. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 99 του Ποινικού Κώδικα, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 παραγράφου 5 του ν. 3090/2002 (Α' 329), η φράση «στην παράγραφο 2 του άρθρου 100Α» αντικαθίσταται με τη φράση «στην παράγραφο 3 του άρθρου 100».

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 5 του ν. 3126/2003 (Α' 66), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3961/2011 (Α' 97), η φράση «τέταρτου εδαφίου» αντικαθίσταται με τη φράση «τρίτου εδαφίου».

3. Στο δεύτερο στίχο της παραγράφου 1 του άρθρου 100 του Ποινικού Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 3904/2010 (Α' 218), μετά τις λέξεις «τρία έτη» τίθενται οι λέξεις «και μέχρι πέντε έτη».

Άρθρο 68

Η παράγραφος 5 του άρθρου 6 του νομοθετικού διατάγματος 3026/1954 (Α' 235) όπως προστέθηκε με το άρθρο 33 του ν. 3910/2011 (Α' 11) συμπληρώνεται ως εξής:

α) Στο πρώτο εδάφιο μετά τη λέξη «Εισαγγελία» προστίθενται οι λέξεις «ή στο Ειρηνοδικείο».

β) Στο δεύτερο εδάφιο μετά τη λέξη «Εισαγγελίας» προστίθενται οι λέξεις «ή του Ειρηνοδικείου».

Άρθρο 69

Στην παράγραφο 6 του άρθρου 73 του ν. 2812/2000 (Α' 67), όπως ισχύει, προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Η ανωτέρω ρύθμιση δεν καταλαμβάνει τους προϊσταμένους των τμημάτων Τεκμηρίωσης και Πληροφορικής.»

Άρθρο 70

Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του ν.δ. 144/1942 (Α' 189) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στο τέλος, που επιβάλλεται κατά το άρθρο 2 του ν. ΓΠΟΗ/1912 δεν υπόκεινται οι αγωγές περί εξαλείψεως υποθήκης και προσημειώσεως, καθώς και περί ακυρώσεως πλειστηριασμού.»

Άρθρο 71

Στην παράγραφο 6 του άρθρου 14 του ν. 3917/2011 (Α' 22) προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Ομοίως, καταργείται η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ν. 2472/1997, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο 12 παραγράφου 1 του ν. 3873/2009 (Α' 136).»

**Άρθρο 72
Μεταβατικές διατάξεις**

1. Όλα τα χρηματικά ποσά που ορίζουν οι διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας σε ευρώ, επιτρέπεται να αυξομειώνονται με διατάγματα που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

2. Στις δίκες που κατά την εισαγωγή του παρόντος νόμου είναι εκκρεμείς στον πρώτο βαθμό, οι διαδικαστικές πράξεις ρυθμίζονται από τις διατάξεις του, όσες όμως είχαν ενεργηθεί πριν από την εισαγωγή του ρυθμίζονται από το προγενέστερο δίκαιο.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 214Α και 233 παράγραφοι 2-4 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζονται και στις αγωγές που ασκήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του και δεν έχουν ακόμη συζητηθεί.

4. Το παραδεκτό των ενδίκων μέσων, το επιτρεπτό των προβαλλόμενων λόγων και ο χρόνος της άσκησής τους κρίνονται σύμφωνα με το νόμο που ισχύει κατά το χρόνο που δημοσιεύεται η απόφαση. Στα ένδικα μέσα που είχαν ασκηθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 2.

5. Οι σχετικές με την αναγκαστική εκτέλεση, διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στις εκτελέσεις που αρχίζουν μετά την έναρξη της ισχύος του. Τα άρθρα 959 παράγραφος 2, 963 και 975 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζονται και επί πλειστηριασμών, που θα διενεργηθούν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος.

6. Οι διατάξεις των άρθρων 960 παράγραφος 2 εδάφιο β' και 999 παράγραφος 3 εδάφιο β' του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τεθούν σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και θα εξειδικεύει τους όρους δημιουργίας της κατάλληλης υποδομής της Ιστοσελίδας Δημοσιεύσεων Πλειστηριασμών, τις απαιτούμενες προϋποθέσεις και τις λοιπές λεπτομέρειες για τη δημοσίευση του αποσπάσματος της περιλήψης κατασχετήριας έκθεσης.

7. Η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 119 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τεθεί σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στο οποίο θα ορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται.

8. Η κατάθεση της αγωγής με ηλεκτρονικά μέσα, η σύνταξη της έκθεσης κατάθεσης με ηλεκτρονικά μέσα και η τήρηση του ηλεκτρονικού αρχείου αγωγών όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 215 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τεθεί σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και στο οποίο θα ορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο θα γίνεται και θα αποδεικνύεται η με ηλεκτρονικά μέσα κατάθεση της αγωγής, η με ηλεκτρονικά μέσα σύνταξη της έκθεσης κατάθεσης της αγωγής και η τήρηση του ηλεκτρονικού αρχείου αγωγών.

9. Οι διατάξεις των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τεθούν σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και στο οποίο θα ορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της και ειδικότερα η διεξαγωγή της συζήτησης και η εξέταση προσώπων από το δικαστήριο με τεχνολογικά μέσα, όταν τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται εκτός της αίθουσας του δικαστηρίου και σε άλλο τόπο.

10. Η διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 122 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας θα τεθεί σε εφαρμογή με προεδρικό διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στο οποίο θα ορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται.

11. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων προσδιορίζεται ειδικότερα ο τρόπος καταβολής και είσπραξης τελών και ενσήμων για τα δικόγραφα που κατατίθενται και επιδίδονται ηλεκτρονικά.

12. Η παράγραφος 2 του άρθρου 1047 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζεται και στις αγωγές που εκκρεμούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος.

13. Στην αρμοδιότητα των μονομελών δικαστηρίων του άρθρου 19 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας υπάγονται οι εφέσεις που ασκούνται μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

14. Η παράγραφος 3 του άρθρου 7 του νομοθετικού διατάγματος 1544/1942 εφαρμόζεται στις αγωγές που ασκούνται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Άρθρο 73 Καταργούμενες διατάξεις

1. Με τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου καταργούνται:
 - α) Η παράγραφος 1 του άρθρου 90 του νομοθετικού διατάγματος 17.7/13.8.1923.
 - β) Οι περιπτώσεις ιδ' και ιε' της υποπαραγράφου 1 της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. δ. 1017/1971 (Α' 209).
 - γ) Το άρθρο 64 του ν. 3659/2008 (Α' 77).

Άρθρο 74

1. Οι δικηγορικοί σύλλογοι, οι οποίοι δεν έχουν προβεί σε σύσταση Λογαριασμού Ενίσχυσης και Αλληλοβοήθειας Δικηγόρων (ΛΕΑΔ), κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 31 παρ. 2 του ν. 2676/1999 (Α' 1), μέσα στην ταχθείσα από τη διάταξη αυτή προθεσμία, μπορεί να προβούν σε σύσταση ΛΕΑΔ, με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών τους, και όταν τα μέλη τους υπολείπονται των είκοσι.

2. Λογαριασμοί Ενίσχυσης και Αλληλοβοήθειας Δικηγόρων οι οποίοι συστήθηκαν από δικηγορικούς συλλόγους μετά την εκπνοή της προθεσμίας του άρθρου 31 παρ. 2 του ν. 2676/1999, λογίζονται νομίμως συσταθέντες.

3. Δικηγορικός σύλλογος που συστήνει ΛΕΑΔ, μπορεί να μεταβιβάσει σε αυτόν, χωρίς την καταβολή φόρου, τέλους ή δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου, οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων προσώπων, πάγια περιουσιακά στοιχεία που περιήλθαν αυτοδικαίως σε αυτόν, κατά την παρ. 4 του άρθρου 31 του ν. 2676/1999 ως καθολικό διάδοχο του καταργηθέντος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου τούτου Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων. Τούτο ισχύει και ως προς τους ΛΕΑΔ που συστήθηκαν από δικηγορικούς συλλόγους μετά την εκπνοή της προθεσμίας του άρθρου 31 παρ. 2 του ν. 2676/1999.

4. Ορίζεται ως πόρος των ΛΕΑΔ ποσοστό 5% επί των κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 96 του ν. δ. 3026/ 1954 «Κώδικας Δικηγόρων» (Α' 235) «ποσών αναφοράς», προκαταβαλλόμενο από δικηγόρους που είναι μέλη του οικείου ΛΕΑΔ στον αντίστοιχο Δικηγορικό Σύλλογο, προς απόδοση στο ΛΕΑΔ, επί διενεργείας παραστάσεων ή παροχής υπηρεσιών που προβλέπει η ως άνω διάταξη. Για την αναπροσαρμογή του ποσοστού τούτου έχει εφαρμογή η παράγραφος 2 του άρθρου 96 του Κώδικα Δικηγόρων.

5. Εγκρίνονται και ισχυροποιούνται οι γενόμενες μέχρι τώρα εκ μέρους Δικηγορικών Συλλόγων, προς απόδοση στον αντίστοιχο ΛΕΑΔ, παρακρατήσεις ποσοστού από προεισπραχθείσες δικηγορικές αμοιβές κατά την παράγραφο 7 του άρθρου 96 του Κώδικα Δικηγόρων ή εισπράξεις από δικηγόρους, προς απόδοση στον αντίστοιχο ΛΕΑΔ, προκαταβληθέντων ποσοστών επί «ποσών αναφοράς», επί διενεργείας παραστάσεων ή παροχής υπηρεσιών κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 96 του Κώδικα Δικηγόρων.

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου καταλαμβάνουν και την έκδοση της κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δυνάμει της παρεχόμενης με τη δεύτερη πρόταση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 96 του Κώδικα Δικηγόρων νομοθετικής εξουσιοδότησεως.

Άρθρο 75

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 432 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας απαλείφεται η φράση «ή του κλητηρίου θεοπίσματος».

2. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 432 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Στην περίπτωση αυτή δεν είναι αναγκαίος ο διορισμός συνηγόρου σύμφωνα με τα άρθρα 340 παρ. 1 και 376.»

3. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 10 του ν. 3213/2003 (Α' 309) αντικαθίσταται ως εξής: «Για την κατηγορία, εφόσον γι' αυτήν έχει ασκηθεί δίωξη ή απαγγελθεί κατηγο-

ρία σε βαθμό κακουργήματος, αποφαίνεται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό το συμβούλιο των εφετών.»

4. Οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργιών πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης αυξάνονται ως εξής:

α) των προέδρων εφετών κατά μία και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν τέσσερις, β) των εισαγγελέων εφετών κατά τρεις και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε σαράντα τέσσερις, γ) των εφετών κατά δεκαέξι και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε τετρακόσιες είκοσι, δ) των αντεισαγγελέων εφετών κατά επτά και ο συνολικός τους αριθμός ορίζεται σε εκατόν έντεκα, με ισάριθμη μείωση των προβλεπόμενων οργανικών θέσεων στον εισαγωγικό βαθμό.

5. Στο άρθρο 9 του ν. 3907/2011 (Α' 7) προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής:

«9. Για τους δικηγόρους που διορίζονται στη θέση του διευθυντή της Κεντρικής Υπηρεσίας Πρώτης Υποδοχής, καθώς και στη θέση του διευθυντή της Κεντρικής Υπηρεσίας Ασύλου αναστέλλεται η άσκηση του δικηγορικού λειτουργήματος καθ' όλη τη διάρκεια της θητείας τους στις ως άνω θέσεις. Η ισχύς της παρούσας παραγράφου αρχίζει από τη δημοσίευσή του ν. 3907/2011 στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

Άρθρο 76

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 52 του ν. 3691/2008 (Α' 166) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στα υπόχρεα πρόσωπα του άρθρου 5 που παραβαίνουν τις υποχρεώσεις τους από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, των σχετικών κανονισμών και αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των υπουργικών αποφάσεων και των αποφάσεων της Αρχής του άρθρου 7 ή των αρμόδιων αρχών, επιβάλλονται με αποφάσεις των τελευταίων, σωρευτικά ή διαζευκτικά, είτε η λήψη συγκεκριμένων διορθωτικών μέτρων εντός τακτού χρονικού διαστήματος, είτε μία ή περισσότερες από τις κατωτέρω κυρώσεις:

α) Στα υπόχρεα νομικά πρόσωπα:

i) πρόστιμο σε βάρος του νομικού προσώπου από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ και σε περίπτωση υποτροπής από πενήντα χιλιάδες (50.000) μέχρι δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ,

ii) πρόστιμο σε βάρος των μελών του διοικητικού συμβουλίου, του διευθύνοντος συμβούλου, των διευθυντικών στελεχών ή άλλων υπαλλήλων του νομικού προσώπου, υπεύθυνων για την τέλεση των παραβάσεων ή ασκούντων ανεπαρκή έλεγχο ή εποπτεία επί των υπηρεσιών, υπαλλήλων και δραστηριοτήτων του νομικού προσώπου, λαμβανομένης υπόψη της θέσης ευθύνης και των εν γένει καθηκόντων τους, από πέντε χιλιάδες (5.000) μέχρι πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ και σε περίπτωση υποτροπής από δέκα χιλιάδες (10.000) μέχρι εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ,

iii) απομάκρυνση των ανωτέρω προσώπων από τη θέση τους, για ορισμένο ή αόριστο χρόνο, και απαγόρευση ανάληψης άλλης

αντίστοιχης θέσης,

iv) απαγόρευση της άσκησης ορισμένων δραστηριοτήτων του νομικού προσώπου, της ίδρυσης νέων υποκαταστημάτων στην Ελλάδα ή σε άλλη χώρα ή της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου αν πρόκειται για ανώνυμη εταιρεία,

v) σε περίπτωση σοβαρών ή/και επανειλημμένων παραβάσεων, οριστική ή προσωρινή ανάκληση ή αναστολή για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα της άδειας λειτουργίας του νομικού προσώπου ή απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας.

β) Στα υπόχρεα φυσικά πρόσωπα:

i) τα πρόστιμα της περίπτωσης α' στοιχείο ii,

ii) οριστική ή προσωρινή απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής ή επαγγελματικής τους δραστηριότητας.

Καμία κύρωση δεν επιβάλλεται χωρίς προηγούμενη κλήτευση προς παροχή εξηγήσεων των νόμιμων εκπροσώπων του νομικού προσώπου ή των υπεύθυνων για την τέλεση της παράβασης φυσικών προσώπων, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 51 παράγραφος 3.»

2. Στο άρθρο 3 του ν.δ. 1059/1971 (Α' 270) προστίθεται εδάφιο τελευταίο ως εξής:

«Οι σχετικές αποφάσεις και τα βουλεύματα αποστέλλονται από τις δικαστικές αρχές στην Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία, με ευθύνη της, τα διαβιβάζει αμέσως στις διατασσόμενες από αυτές τράπεζες.»

Άρθρο 77

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται ειδικότερα στις επί μέρους διατάξεις του».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 13.18' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 14 Ιουλίου 2011 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνιμη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου: «Διενέργεια Απογραφής Πληθυσμού-Κατοικιών», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

